

NOVUS
GRÆCORUM
Epigrammatum & Poematiōn
DELECTUS.
CUM Y. 4. 18
NOVA VERSIōNE
ET
NOT. I. S.

In Usum
SCHOLÆ
ETONENSIS.

LONDINI:
Impensis THO. DRING, ad Insigne
Occa, in vico vulgo dicto Fleetstreet,
M DC XCIV.

27-03

123:55

70; 44016

BENEVOLO LECTORI.

Deficiente jam Farnabiana Epigrammatum Editione, novum procurare delectum satius omnino visum est, quam veterem prælo reddendum commendare: suam enim provinciam non ubique feliciter administraverat Farnabius; ut qui, nonnullis perquam elegantibus omissis, plurima tamen vel inepte ~~ωδίδεται~~, vel misere argutula, vel puerorum denique mentibus non sine periculo credenda ascivisset. Nugis igitur

LECTORI.

hujusmodi ablegatis, alicundè resarcienda erat jactura. Proinde insanum illud Epigrammatum Volumen, à Brodæo editum, perlegere decrevi: ter, quater perlegi; quantâ potui diligentia, at, si molem spectes, tenui, fateor, cum fructu. Vocavi itaque ad partes Callimachum sermonis Elegantiis & Nitore, si quis alius, felicissimum: Nihil non ibi vidi castum, & simplici temperatum suavitatem; qualis, ut mihi videtur, quosvis ingenii defectus abunde pensat. Quin & Anacreontis quoque nonnulla adjicere non dubitavi: at quæ modesta cultu, nec à nostro proposito aliena. Inde Theognidem excutere placuit; quem prætermissum diu questi sunt docti viri: igitur ex illo, nimis parcere vereor, quædam tamen habes excerpta. At sic faciendum erat, ne in nimiam hoc opus ex cresceret molem. Namque Aurea Pythagoræ Carmina, Moschi Fugitivum

LECTORI.

vum Amorem, Bionis Adonidem, paulo
licet prolixiora, mihi præterire Religio e-
rat. Atque ita concinnatus, quem tibi,
Lector, exhibemus librum prodit. Quod
si fastidiosior hos tenues abjeceris labores,
ut tuo palato minus gratos,

Discipulorum inter jubeas plorare
Cathedras,

neque me pigebit, satis beatum, si, quæ
pueris scribuntur, in puerorum cedant
commodum: Quibus adeò inservire
studui, ut quæ alias non aspernatus
forem cautus rejecerim, & quæ vix
ullo apud me loco futura essent, illorum
gratiâ unâ forsan aut alterâ vice co-op-
taverim. Hac quoque potissimum de
causa Latinam suscepi versionem: quâ in
versione id mihi unicè laborandum duxit,
ut Latina Græcis ad amissim responderent;

LECTORI.

ne quos errorēs usque huc erraverunt por-
rò Tyroneſ errare pergerent. Si qui ul-
lam omnino versionem damnant, ut ine-
ptum puerilis ignaviæ patrocinium, sci-
ant velim me nullo modo posse illorum
ſententiæ accedere, tum quia aliter ido-
neis deſtituerentur adminiculis, qui in li-
mine tantum Græcæ Linguæ hærent :
tum quia ipſi ſuæ alicundè negligentiæ
fulcimentum minus commodum invitis om-
nibus pararent. Non fieri igitur potest
quin credam, multo ſatiuſ eſſe ut quo-
cunque modo puerorum erroribus obviām
eatur, quam ut vix unquam dediſcendos
imbibant errores.

Adjeci præterea Notulas quaſdam,
ut novam, ubi opus eſt, interpretandi
rationem aliquo modo confirmarem: &
ſicubi recepta uſque huc lectio loco move-
tur, ne ſine cauſa loco motam crederes.
Vulgatis uſus ſum codicibus, Epigram.
Editione

LECTORI.

Editione Brodænâ, *Callimacho Annæ*
Tanaq. Fabri filiæ, Anacreonte Ta-
naq. Fabri, Poetis minoribus Cantab.
Editis.

Fave, si potes, & Vale.

A 4

E R-

ERRATA.

PA G. 8. ver. 13. dele punctum post γεότητες. p. 11.
v. 9. δέ, p. 12. v. II. μιχεῖσα. p. 13. v. I. ἡμην.
v. 6. malo τῷδε. p. 18. v. I. θ'. p. 19. v. 12. βίοτου.
p. 20. v. 8. ἀπλάνοις. p. 21. v. I. δέ. p. 29. v. 8. ἐλθης,
p. 37. v. 9. τραχ' v. ult. ἐκβεγχ. p. 43. v. 8. καφαλιώ. p.
46. ἔσωτο. p. 49. v. 9. πλισ. p. 50. v. 5. φθονερή. v. 10.
ἡμίω. p. 52. v. ult. βιαζόμενα. p. 53. v. 13. κυνέγεια. p. 55.
v. 3. εργαφάνευ; v. 9. σέφθ. p. 56. v. 11. Παρίν p. 57.
v. 6. μεταδέν'. 7. Κρόνη. 11. ἀμύδεης. p. 58. v. penult.
διδένεν. p. 59. v. 11. θειλ'. p. 62. v. 5. ἐυσείας. p. 139. v.
4. manu violatæ p. 147. v. 7. didicerunt, 8. sperantes.
p. 148. v. 10. amas, 11. Quin. 158. 2, 3. jaculantur.

I N D E X

Alphabeticus,

Secundūm N U M E R U M

EPIGRAMMATUM

B O O N C K N A T U S.

A.

EΙΣ Ἀγάλματα πίνα

Εἰς Ἀγάλματα καὶ ἀγωνιστὰς

ἈδόνιδΘ· ΕπιτάφιΘ·

Εἰς Ἀμπελού

Ἀνακρέοντα

ἈνακρέοντήΘ· Μέλι πίνα

Εἰς Ἀναπίνες

Ἄνδρας της ἐποχῆς

Ἄνδριας καὶ ἀνδρεῖας

Ἄνθρωπον βίον

	Num.
ΙΝ Statuas quasdam.	77 &c.
In Certamina.	1, 2.
Epitaphium Adonidis.	227.
In Vitem:	3
Anacreontem	161
Ex Anacreonte Carmina quædam	216, &c.
In Mutilos.	4, 5.
Viros obscuriores.	130
Fortitudinem & Fortes.	
Vitam humanam.	6, 7. 22 ad 23. Εἰς

INDEX.

Eἰς Ἀγόντευ
 Ἀυταπόδοσιν
 Ἀπειλή
 Ἀρετή
 Ἀρτέμιδ^Θ γαδη
 Ἀρχάλοχον
 Ἀρχάλογον
 Ἀσωτον
 Αὐλητής
 Αὐτάρκεια
 Ἀφερότης ἀγαλια
 Ἀχαίεις

In Imprudentem. 93.
 Retributionem 11, 12.
 Minas 13.
 Virtutem 14, 198.
 Templum Dianæ 64.
 Archilochum.
 Astrologum. 96.
 Intemperantem. 15.
 Citharœdum 16.
 Sufficientiam. 17, 18, 19,
 20, 21.
 Statuam Veneris. 179,
 180.
 Ingratos. 46, 47, 48.

B.

Eἰς Βρίρ^Θ

In Puerum. 34.

Γ.

Eἰς Γαλιᾶς εἰκόνα
 Γάμον
 Γέροντα
 Γῆρας
 Γεράνη
 Γερφίδη
 Γιανᾶς

In Galeni imaginem. 184.
 Nuptias. 35, 36, 37.
 Senem. 139.
 Senectutem. 38, 39.
 Anuma. 97, 98.
 Calainum scriptorium. 40.
 Mulierem 139.

Δ.

Eἰς Δένδρα
 Δίκια
 Διογύνη
 Δύλον
 Δυσείδης
 Δυσεργείαν

In Arbores. 4¹, 4².
 Justitiam. 126.
 Diogenem. 169.
 Servum. 144.
 Deformes. 90, 100, 101.
 Infelicitatem. 43.
 E.

INDEX.

E.

- Εἰς Ἔρα
 Ἐκλοεχ χὺ Λίστη
 Ἐπιμον
 Ἐπίκλητον
 Ἐρμῆ ἀγαλμα
 Ἐρως δραπῖτης
 Ἐρωτα
 Εὐερπίδης
 Εὐχήσω

In Ver.	222.
Hectorem & Ajacem.	145.
Laudes.	44.
Epicetum.	171.
Statuam Mercurii.	181.
Amor fugitivus.	215.
Amorem.	45, 217, 219, 220, 221, 224.
Euripidem.	158.
Preces.	49.

Z.

- Εἰς Ζενοφίλου

In Zenophilam.	191.
----------------	------

H.

- Εἰς Ἡράκλειτον
 Ἡράκλειος μώδειχ ἄθλος
 Ἡρός θηλαζόσης ἀγαλμα
 Ἡρᾶς
 Ἡχῆς ἀγαλμα

In Heraclitum.	168, 170.
Duodecim labores Hercu-	
lis	176.
Statuam Junonis lactan-	
tis.	182.
Heroas.	146, &c.
Statuam Echūs.	178

Θ.

- Εἰς Θαλῆς
 Θάνατον
 Θεμιστοκλέα
 Θεόγνιδος πίνα
 Εἰς Θεός

In Thaletem.	166, 167.
Mortem.	51, 52, 53, 54, 55.
Themistoclem.	122, 128.
Ex Theognide quadam.	199.
In Deos.	56, 57. Eἰς

INDEX.

Eἰς τὰς ἐν Θερμοπύλαις δι-	In eos qui ad Thermopylas
γόντας	occubuerunt. 123, 124,
Θυκυδίδης	125. Thucydidem. 61.

I.

Eἰς Ἰξερτήν	In Aucupēm.
	149.

K.

Eἰς Καΐρον ἀγαλμα	In Statuam Temporis. 185.
Καλλίμαχον	Callimachum. 137.
Κλέψτας	Fures. 103.
Κόλακες	Adulatores 59, 60.

Λ.

Λαϊδίθρον ἀνάθημα	Laidis carmeri votivum. 197.
Eἰς Λυρήν	In Lavacrum seu Balneum.
Λύρην	186, 187, 188. Lyram. 216

M.

Eἰς Μεσύστες	In Ebrios. 106.
Μένανδρου	Menandrum. 75.
Μετειόπητα	Mediocritatem. 62, 63.
Μύρωνος βοῦν	Myronis Bovem. 174.

N.

INDEX.

N.

Εἰς Ναυπλίον

Νειστότως σήλικι
Νίξ
Νιόςιι
Νιόβης ἄγαλμα
δέ τι Νοσθύτας

In Navigationem. 65, 66.
159, &c. 190.
Nemesis Columnam. 183.
Navem. 67.
Nioben. 133, 134.
Statuam Niobes. 177.
Semper Aegrotos. 58.

Z.

Εἰς Ξενοδοχεῖον

In Hospitium. 189.

O.

Εἰς Οἴκον ἀφύλακτον

Όμηρον
Ὀρύξ
Ορφεία

In Domum incustoditam.
1c3, 104.
Homerum. 21.
Hirundinem. 68.
Orpheum. 156.

P,

**Εἰς Παρεγγυάδα
Παρεγειτών**

Πατέρα ἐστι
Πατέλδα
Πλεύνυτας
Ποιμήν
Πονηρός
Πτωχόν
Πυθαγόρες χειροῦ ἔπη.

In Solarium. 72.
Finium Transgressorem. 1c3.
1c9.
Patrem suum. 162.
Patriam. 73.
Divites. 69, 70, 71.
Pastores. 163, 164.
Pravos. 107.
Pauperem. 165.
Pythagoræ dicta aurea. 226.

P.

INDEX.

P.

*Eis Ρύπορας
Ράμψις*

In Oratores.
Romam.

108
8.

Σ.

*Eis Σιωπή
Σοφίας
Σοφοκλεῖ
Σωφροσύνης*

In Silentium 76
Sapientiam. 77
Sophoclem. 158, 159.
Temperantiam. 78.

T.

*Eis Τάνταλος
Τέληα
Τίμωνα
Τύχης*

In Tantulum. 175.
Cicadam. 50. 223.
Timonem. 135, 136.
Fortunam. 79, &c.

Τ.

Eis Τερενίδης

In Contumeliosos. 110, 111,
112. 173.

Φ.

*Eis Φειδωλός
Φεύγων*

In Parcos. 14, 15, 16.
Invidiam. 84, 85,
86.
Eis

INDEX.

Eis Φιλαργύρις	In Avaros.	87.
Φιλία	Amicitiam.	88, 89.
Φιλοσόφις	Philosophos.	117, 15c.
Φεύγοντι	Prudentiam.	90.
Φευγτίδας	Curas.	91, 95.

X.

Eis Χεργον	In Tempus.	93, 94
------------	------------	--------

Advertisement.

M. *Tullii Ciceronis Opera omnia*; comprehending all Cicero's Works that are now extant, viz. his Orations and Discourses, Philosophical, Rhetorical, Moral, &c. with all the Fragments of his that are to be found. Printed from the *Hamburgb* Edition, with the excellent Notes and various Readings of *Gulielmus* and *Janus Gruterus*, &c. in a large Folio, a fair Letter and good Paper in 2 Volumes. This Edition being very much improved and rendered more useful, by bringing the Notes under the Text in every Page throughout the whole Work, which in the *Hamburgb* are printed altogether at the end of the several parts, and referred. To which are also added the Ten copious Indexes of *Frobenius*, called the *Penu Tullianum*; which, in all other Editions, are much maim'd and confusedly crowded into one, but here are distinctly Placed under these Heads,

I N D E X

*Etbico-Politicus,
Logico-Phyiscus,
Historico-Politicus,
Philosophicus,
Grammaticus,*

*Vocum Græcarum, &c.
Proverbiorum,
Comparat. ac Similitud.
Auctorum qui citantur,
Consulum.*

Printed for *Tho. Dring and Benj. Tooke*, and are to be sold at the *Harrow* at the Corner of *Chancery lane* in *Fleetstreet*.

E P I

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I. Εἰς αὐτῶν τὸν ἀγῶναν.

ΑΡΧΙΟΥ.

Τοῖς απερότεροισιν αὐτῷν δημοσίᾳ, πάντας
τοὺς οἰκτήρους.

Οἱ δύο μῆνες Συντρίβη, οἱ δύο μὲν αἰδενάστων
Ζηνὸς, Λητοῦδαος, Παλαιόμενοι, Αρχεμόεροιο,
Αθλα δὲ τρίτη, κόκκινοι, μῆλα, σέλινα, πάπια.

Hos Ang. Politiani versus, quia rem præsentem
illuminant, adhaerere passus sum.

Ζηνὸς Ὀλύμπια τικᾶντις φέρειν αὐγεῖλαιαν,
Μῆλα δὲ Ἀπόλλωνος Πυθίκος πρετέρων αὐτῶν.
Ιδμακίων δὲ πάτητα πόρεν Ιγῶν Μελικάρτας,
Σὺ δὲ σίλιν ἐπίθετις Αρχέμορος εἰς Νεμία.

2. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ιδμα, τὸν Πυθοῦ Διοφάνην Φίλωνος ἐνίκα,
Αλμα, ποδωκείνην, δίσηνγνη, ἄνηντος, πάλην.

3. Εἰς Ἀμπελού.

Ἀδηλον.

Τίς ποτὲ ἀκηδέσσως οἴνοτερόφον ὅμφακα Βάκχο
Ἄνηρ ἀμπελίνης κλίνασθε εἶξεπαίμη;

B

Χείλεα

2 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Χείλεα δὲ συφθεῖς, χαμόδις βάλεν, ὡς αὖ ὁδίτης
Εἴη νεοσυμβόνοις ἡμιδαὶς Σκύθαλον;
Εἴη οἱ Διόγυστοι ἀνάροι Θοῖσα Λυκέργω,
“Οτί μιν ἀνέξομδύδη ἔσθεσεν σύφερσαύδη.
Τεῦθε γένναν πάχα λίσσῃ πάμπαι θῆσεσθες αἰοιδᾶς
“Ηλυθεν, ηγερες κατέθετε εἴδε λύσιν.

4. Εἰς ἀναπήρους.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

“Αμφω μὴν πηροὶ Καὶ ἀλλάμγετε, ἀλλ' ὁ μὴν, ὅντες,
“Ος γέ, βάσεις ἀλλεις δι' ἄλλο οὐπρεστή.
Τυφλὸς γένης χωλοῖο κατωμέδιον βάλετε φέρετε,
“Ἄπραπνον οὐδενίοις οὐματιν ἀκερέστατε.
“Ημία δι' ἀμφοτέροις πήρετε φύσις. τοῦ γένης ἐκάτη
Τελλίπετε, αλλήλοις εἰς ὅλην περάνισθμ.

5. ΠΛΑΤΩΝΟΣ νεαντέρες.

“Ανέρεψε της λιπόγυμον τέλος τοιο λιπαργύρος
“Ηγε, πύδας γενίστας, οὐματα γενοπάρμη Θοῦ.

6. Εἰς Ἀνδρέαν Καὶ Ἀνδρέας.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Φεύγε Λάκων πιτὲ δῆτεν· ὑπαντίασασα τοῦ μήτηρ
Εἴπε, κατέστερνων αὔρο δρυαδομήν,
Ζώων μὴν, σέο ματεῖς δέσμωτες αἴρος δριάπτεις,
Καὶ κεκτερέας Σπάρτας πάτεια θεσμῷ λύδες
“Ηγε

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

3

"Ην γέ θάνης παλαιμῆσιν ἐμαῖς, μάτηρ μὴν αὐχένε
Δύσμησεσ, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατείδι Σωζομένα.

7. Ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίων ὄμοιον ΙΟΤΛΙΑΝΟΥ.

Μήτηρ ἡα λιπόντα μάχης μετέψη πότμῳν ἔταιρον
Ἐκτίνεν, ὡδίνων μνῆσιν αὐγηναμένη.
Καὶ γέ γυνίσιον ἀμφὶ Δέφικερίει Λακεδαίμων
Ἀλκῆ μῆρναμένων, ἢ γλυκεῖ βρεφέων.

8. Εἰς Ρώμην.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΤ.

Οὐδὲν ήν Ωκεανὸς πᾶσαν πλημμυρεῖν ἐγείρη,
Οὐδὲν ήν Γερμανίη Ρῆνον ἀπαντά πιῃ,
Ρώμης οὐδὲν σσῶσον βλάψει φένθι, ἀλλὰ τε μίμητο
Δεξιὰ σημαύσειν Καίσερε διαρθρέλεν.
Οὐ πως εἰσειτίλως δρύες ἐμπεδα ρίζαις
Ἐστασιν, φύλων δέ αὖτας ζέντος αὐγεμεῖ.

9. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Τὸν γάρτις καὶ πόντον αὔμει φθείσαμοι κελδύδοις,
Ναύτην ἥπείρη, πεζοπόσου πελάγηδος,
Ἐν τελατῆς δορεάτων ἐκατοντάσιν ἐσεγγύ Αγριός
Σπάρτης. αἴχνεως ἔρεα δέ πελάγη.

εο. ΑΛΦΕΓΟΤ Μισηναῖς.

Κλεῖς θεὸς μεγάλοις πύλαις ἀκμῆσις Ὀλύμπια,
Φρέρει Ζεὺς ζαφέδην αὐθέρθ. ἀκερόπολεν.
“Ηδη γέ τοι πότερον πέρισσον πολυτελεῖς Ρώμιοι,
Καὶ χρήσιν φέρεις εἶτ’ εἰς τὸν αἴσατόν τοι.

II. Εἰς Ἀγίαπόδησιν.

ἘΤΗΝΟΤ^τ.

Κλῶ με φάγης δὲ τὸν βίον, ὅμως εἴτε καρποφορήσω
“Οασιν δημιουροῦσά τοι, σράγε, θυμένω.

III. ΛΕΩΝΙΔΟΤ Ταρσοῦ.

“Ιξαλθ. σύπιγαν αἴρεις πόσις εἴναι ποτὲ αλωῆ
Οἴηται τὰς απαλίτις πάντας ἔδαψε οἰλάδους,
Τῷ δὲ εἴσος ὥκαψε τάσσων αἴπει, τεῖρε, κάκιστη
Γναθηγεῖς ἡμέτερον κλεῖμα τὸ καρποφόρον.
Ριζα γέ τοι εμπεδθ. θόα, πάλι γλυκὺν νέκταρ
δρύσος
“Οασιν δημιουροῦσά τοι, σράγε, θυμένω.

IV. Εἰς Ἀπειλὴν.

ΜΟΤΣΙΚΙΟΤ, ἢ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

“Α Κύπερος Μέσαμοι, πρεσβύτεροι τὸν Αφερδίτην
Τιμᾷτο, η τὸν εὔρον ὑμμιν εφοπλίσαμεν.

X^ο

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ. 5

Χ' αἱ Μέσαι τὰς Κύπειν, "Ἄρει τὰ σαμάλη
ζῆτα.

"Ημῖν δὲ ἐπέταπε τῷ πατρίσιον.

14. Εἰς Ἀρετίῳ.

ΠΑΤ' ΛΟΤΟΥ Σιλευπασίου

Μήπε βαδυκτεάκοιο τύχης κεφίζεο ροΐζεο,

Μήπε σέο γράμμψη φεροτίς ἐλμυδερέσση.

Πᾶς γὰρ οὐτος αἰσθέεστι βίθον παλεμίζεται αὐτός.

Τῷ δὲ τῷ θαυματώσ διάκιμενελκύμβων.

"Η δὲ ἀρετή, σαντερέντι καὶ ἄπερπον· οὐδὲ μεντος,

Κύματα διργαλέως ποντοπόρει βιότια.

15. Εἰς Ἀσωτον-

ΔΟΤΚΙΑΝΟΥ:

Τὸν πατερόν πλέοντον γέθεον Θεόντον οἱ Μενίππεις
Αἰχθεοῦ εἰς αἰκεστεῖς θέρευεν δαπόμας.

"Αλλά μιν Εὐκήλημον πατερόν φίλον οὐδὲ σούπερ
"Ηδη καρφαλέη τειχόμυμον πειθή,

Καί μιν δακρυζέων διελαφίσαντε, Εἰ πάσιν αὐτούς

Θῆκε δυνατός εῖναι, πόλιν δημιεύεις οὖν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Θέρεως παρ' ἐλπίδας μὴνδε πληττόντος,

Αὐλέγεταις ἀνταῖς ἐπέρθεταις τοι μαπόμας.

6 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Οὐτω μὴ Θήσουνα ποδόνπερον ἀμφεκάλυψεν

Οὐ λαριδύνης πενίνης κῆμα παλιρρόδιον.

Εὔκπημον δὲ ἐδάχρυε ποδόνπερον σὸν ἐπικεῖγον,

Ἄλλα δυγαῖς δῆς ωρῶν φέπε τὸ θάλασσαν.

Ἐγνω δὲ ὡς σὸν ἔστι πακᾶς πεχρομένον ἄνδρα
Τοῖς ἴδιοις, εἴναι πιστὸν δὲ διλοτεύοις.

16. Εἰς Αὐλητῶν.

ΦΙΛΙ' ΠΠΟΤ.

Ἴμερον ἀνλήσθηκε πολυπρότων θύσὶ λατρῶν,

Εἶπε λιγυφθόργῳ φοῖβοις Θεοῖς Γλαφύρᾳ.

Μαρσύη, ἐψύχω πεὸν εὔρεμα τὰς γῆς Ἀνδρῶν
Αὐλοὺς σὲ Φρυγίης ἐτΘεοῖς ἐληίσατο.

Εἴ τοι σὺ τοιέτοις τότε σύνεπνεες, ὥκηδρος Ταγματίς
Τῶν δὲ Μαιδυδρῷ κλαῖσσε δύσσωλον τέλεν.

17. Εἰς Αὐτάρκειαν.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ Μακεδόνος.

Ἄρκει μοι χλαινῆς λιτὸν Σκέπας· ύδε τετάπε-
ζας

Διαλόγοι, μησέων δῆθεα βοσκόμηνοι.

Μισῶ πλεῦτον δῆν, ισχάκων τεφόν. ύδε τῆς
οφριώ

Σπίσσης· διδίλιον διηγτὸς ἐλονθεύον.

18. ΠΑΔ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

7

18. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἐλπίδ^Θ, ὅδε πύχης ἔκ μοι μέλει, ἀλλ' αὐτε-
γίζω

Λοιπὸν τῆς αὐτῆς πόλεως. ἥλυσθον εἰς λιμνά.

Εἴμι πέντης δῆμος πόλεως πόλεως τῆς Καισαριανῆς,
Τερεστίν πεντίν πλάτους ἀποστέφομεν.

19. ΛΟΤΚΙΛΛΙΟΥ.

Μὴ Κύρ^ο ἐπ^τ Διλοτεῖν αὐτοῦ πόλεωφ^τ οἴζοιο περι-
πέζης

Ψωμὸν στείδησον γαστὶ χαειζόμην^Θ.

Ἄλλοτε μὲν κλαίοντε. Καὶ εὐηνωμένῳ ὄμμα,
Συγκλαίων, καὶ αὖτις Κύρ^ο γελάσωντες γελῶν,
Οὕτε σύγε κλαυθμῷος καχρυμέν^Θ ἔπειτε γέλωντος.
Καὶ κλαίω Μιλίη, Καὶ γελάω Μιλίη.

20. ΛΟΤΚΙΑΝΟΥ.

Ως πενηδόμην^Θ, τῷ μὲν σῶν αγανῶν δόπλωνε.

Ως δὲ βιωσόμην^Θ, φέρεο σῶν κτεάνων.

Ἐσὶ δὲ αὐτὸς σοφὸς θεός^Θ, ὃς ἀμφω τοῦτα νοίσας
Φειδοῖς Καὶ διπάνῃ μέγεντος ἐφηρμόζετο.

21. ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Οὐκ ἐνέλω πλυτᾶν, ἀλλ' εὔγενης· αλλά με-
εῖη

Ζῆν ἀπὸ τῷ θελίγων, μηδὲν ἔχοντες κακόν.

8 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

22. Εἰς Ἀνδρόπινον Βίον.

Ἄστροι.

Τὸν βίον Ἡεράκλειτο πολὺ πλέον ἥδη ὅτ' εἶχε
Δάκρυε· νῦν ὁ βίος ἔτι ἐλεεινότερος.

Τὸν βίον ἄρπι γέλα Διημόφυριτε ποπλέον ἡ περίη·
Νῦν ὁ βίος πάντων δέσι γελοιότερος.

Εἰς ὑμέας δὲ οὐ μόνος ὁρέων, τὸ μεταξύ μετεμνθεῖ
Πᾶς ἀμφὶ Σοὶ κλαίει, πᾶς ἀμφὶ Σοὶ γελᾷ.

23.

ΠΟΣΕΙΔΙ' ΠΠΟΥ, οἱ δὲ ΚΡΑΤΗΤΟΣ τὰ κακά.

Ποίητος βιότοιο τάριξι τείσον; εἰν αἴγορῃ μὲν,
Νέκεια θαλεπάχθειτες· σὺν δὲ δόκιμοις,
Φευγτίδες· σὺν δὲ αὐγεῖσι, καμάτων φλίσι· σὺν
δὲ θαλάσσαις,

Τάρβειο· δητὶ ξένινσι δέ, τὴν μὲν εὔχης πί,
δέ θεος.

"Ηγδὲ αἴπορῆς, αὐνιεόν· εἰχεις τάμεν; οὐκ αἰμά-
εινθει.

"Εαναγ· οὐ γαμέεις; ζῆς εἰτ' ἐρημότερον·

Τέκνα, πόνοι· πήρεστις, αἴπεις βίοι· αἴ νεκτῖτες.

"Αφεγγεις· αἴ πολιαὶ δὲ εἰμι παλιν αἰδεσανέες.

"Ηγδὲ ποιῶ μνοῖν ἐνὸς αὔρεσις, τὸ γῆμέδης
Μηδέποτε, τὸ θανάτην ὀμτίκα πκτόμενον.

24. Ἐκ

24. Ἐκ τῆς ὀνδρίσεως ποθανά.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Πόμποιν βιότοιο τάχησι τείχου. εἰν αὐγορῷ μὲν,

Κύδεα, Καὶ πινυταῖς αφρίξεις. ὃν δὲ δόμοις,

Ἄμπαμι. ὃν δὲ αὐγεῖς, φύσις γάρεις. ὃν δὲ

διαλέσαι,

Κέρδος. ἐπὶ ξείνης, ἢν μὲν ἔχης λί, καλέος.

Ἔν δὲ απορῆς, μόνος οἶδας. ἔχεις γάρεν; οἱ-

κος αερίσος

Ἐανταῦ. ἡ γαμήεις; Ζῆστετ ἐλαφέπερν.

Τέκνα, πόνος. ἄφεοντες αἴπαυς βίος. αἴ νεότητις,

Ῥωμαλέαι. πολιαι δὲ ἐμπαλιν ὄντες.

Οὐκ ἀεταὶ δῆμοι διασῶν ἐνὸς αἱρεσις, ἢ περιβλέποντες.

Μηδέποτε, ἢ τὸ διατείν πάντα γενέσθαι βίος.

25. ΔΟΤΚΙΑΝΟΥ.

Θυητὰ πά τη δημητρί, Καὶ πάντα παρέρχεται ἡ-

μάρτιος.

Ἔν δὲ μὴ, δὲλτοὶ πάντα παρερχόμενοι.

26. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνὸς δὲ τὸν γαϊδυαπέδιμ.

Καὶ τὴν μάτια μοχθῶ, γυμνὸν ἐφεν τὸ πίλος;

27. Τῇ από.

Πλῆστρα παλεεῖς τὸ ζῆν χαμαζόμηνοι γένεσθαι,

Ποιηταίς

30 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Φολάκι ταυτηγῶν πλάγιορδμον οἰκησέπερε:
Τὴν δὲ πύχλαι βιόζειο κωβερνήτειεσαν ἔχοντες,
Ως δὲ τῇ πελάγεις, ἀμφίβολοι πλέοντες.
Οἱ μὲν, ἐπὶ συπλοίην, οἱ δὲ ἐμπαλιν· δὲ
ἄμφι πάντες
Εἰς ἔνα τὸν κατὰ γῆς ὄρμον ἀποργόμενα.

28. Τῇ αὐτῇ.

Σχίνῳ πᾶς ὁ Βίθυνος, οὐ πάγκλιον· οὐ μάλιστα πάλιξδε,
Τὴν αὐδίλια μετέθεις, οὐ φέρε πᾶς ὁδύνας.

29. "Αδηλον.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος οὐ χείλεος ἄκροι.

30. ΙΟΤΛΙΑΝΟΥ.

Ηδέα πάντα κύλιδεντα λαζίχεν βίθυνος. ἀστεῖ μέσον
σω,
Εὔχεις, ἑταρέεις· κρυπτὰ δόνυμισιν ἀγη.
Ἄγεις περψιν ἄγει, κέρδος πλόθυνος. δὲλλοδαπὸν
ἀσθένει

Γυνώσιας. ὅπις δὲ γάμων, οἴης ὁ μορφευτέει·
Τοῖς δὲ ἀγάμοις ἀφεούκεις αἵτινες βίθυνος· ἔρκος ἐπύζητο
Γαπεῖ, τέκνος. φρεσόδος Λαΐς αἰγόνοισι φόβος..
Ηνορέντος νεότης, πολιτὴ φρένας οἰδεν ὁ πάτερεν·
Ἐνδεν πάρσος ἔχειν, ζωε, φύτευε γλύκος.

31. "Αδηλον.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΙΙ

31. Ἀδηλον.

Πάσικες δύοι δυνάται σε φύγοι βίες μετία γάρ
Cd.

Λυγραῖ. Εἴπε φυγεῖν σύμμαχος, εἴπε φέρειν.
Ηδέα μήδι γάρ σε τὰ φύσῃ καλό, γῆς, πά-
λαστα,

"Αἰρα, σελίωμαίης κύκλος Εἰ πελίς.
Τάλα ἢ πάντα, φόβοι τε Εἰ ἀλγεα. κλίσκε πά-
τη πις

"Εθλὸν, αὐγισθάμια σκέδεται Νέμεσιν.

32. Ἀδηλον.

Πάντα γέλως, Εἰ πάντα κόνις, Εἰ πάντα το-
μηδέν.

Πάντα γέλει αλόγων ἐστὶ τὰ γιγνόμδηα.

33. ΛΟΤΚΙΑΝΟΥ.

Τοῖοι μὴν ἔνι πράττειν πᾶς ὁ βίος βεαχεῖς ἐστι,
Τοῖς ἢ κακοῖς, μία νῦν ἀπλεπτός ἐστι χρόνος.

34. Εἰς Βρέφος.

ΑΡΧΙΟΥ.

Λυσίππης ὁ νεογνὸς ὅπικρηνες πάντες ἔρπων,
Ἄσυδρα κλίεινς ἡρχετο δυσμοθέους.

Ἡ δὲ μεθαδίγμοσν, ἀπὸ σέρνων προφέρευσι
Μαξὶον, τὸν λοιμὸν λύτρα Εἰ πανάτυ.

35. Εἰς

12 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

35. Εἰς Γάρμα.

*Ἀδηλον.

Εἴ λίσ αἴπαξ γήμας, πάλι δύπτεσθαι λέκτεσθαι
διώκει,

Ναυπηγός πλοίει δίς βυθὸν αἴργαλέον.

36. ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ

Εὐδάίμων τρεφότον μήρος στιμόνι μιδένι μιδένι ὄφείλων,
Εἴτα δὲ στιμόνι γήμας, τὸ τείτον, στιμόνι αἴπαξ
Ταῦτα εἰδάσ, Σοφὸς ἴσθι μάστιν δὲ Επίκηρου
ἔασσον

Ποῦ τὸ κεντύ ζητεῖν, Καὶ λέγεις αἵ μηναίδες.

37. *Ἀδηλον.

Οὐκ εἴτι γήμας στιμόνι χάκιφετοι,
Λέγυναι πάντες, Καὶ γαμήσου εἰδότες.

38. Εἰς Γῆρας.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΤΣ.

Γῆρας ἐπάνι μὲν αἴπη, πᾶς εὔχεται· ἦν δέ ποτε
ἐλθη,

Μέμφεται· εἴτι δὲ αἱ κρεῖτον ὄφειλόμηνον.

39. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γερμανικὴ δυτική ἔτεκεν φιλότηκα μιχεῖσσι
Παύδιον αἴρεταινόν, θηλυκόν, ἐδέπεσσον.

40. Εἰς

40. Εἰς Γεράσιμα.

"Ημίν αὐτοῖς καλαμῷ φυτὸν· ἐκ γῆς ἐμέσῳ
 Οὐ σῦκες μῆλον φύεται, ἀλλαφυλόν.
 "Αλλά μὲν αὐτῷ ἐμύποτος ἔλικανίδα, λεπτὰ πορήσας
 Χειλεα, Καὶ σφιὸν ῥεῖν ὁ χεῖλος αἱματόν.
 "Ἐκ τοῦτον, εὗπε πόιμνον μέλαν πυτὸν, ἐνθεῶν οἶα,
 Πᾶν δικαίων αὐτὸν κατέγκει τῷτον τοῦτον λέγω τόμαπι.

41. Εἰς Δένδρα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, οἵτινες πλατώνος.

Εἴνοδίους καρύίους με παρεργομένοις ἐφύτεύσασθε
 Γαρσὶ λινοβλάστη πάγμιον σύσσχετον.
 Πάδιζες δὲ αὐτοὺς πάγματα σύσσχετα
 Κτιλασματικούς, πυκνάς χερμάσι βαλλομένην.
 Δένδρεσιν σύσσχετοις οἰδέν πλέον· ἡ γῆ τούτη
 Διεδάμενον ἐπ' ἑμίν ὑπερέντην σύσσχετοφόρην.

42. ΑΝΤΙΦΙΛΟΤ Βυζαντίου.

Κλεῖνες αὐτούργοι πήματις δρυὸς, εὔσκινον ὑπότονον
 Αιδράσιν ἄκρηπτον καῦμα φυλακομένοις,
 Εὐπέταλοι, κεραμων σεγανώτεροι, οἰκία φωτίζει,
 Οἰκία τετέλεσαν, ἔνδιοι αὐτούργοι,
 Καὶ μὲ τὸν ὑμετέρησιν θαυματινότερα πέμπον
 'Ρύγαν', αὐτούργοι τελίκις φυγάδα.

43. Εἰς

43. Εἰς Δυσπεψίδην.

'ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Πλέοτος Ἀριτέληδη δάμακλις μία, Καὶ τεχόμακλος
 Ἡν ὅις σὺ τέτων λιμφὸν ἔλαυνε θύρης.
 Ἡμεῖς ωτε δὲ αὐτούς εἶδον· αὔγουστος λύκος ἔκτι-
 νεν· ωδῆς

Τέλος δάμακλιν· πενήντα δὲ ὥλετο βενθόλιον.
 Γηρεμέτω φέρεις ὅγειρις κατέτησεν οὐχένθει αὔμακ-
 λυγώσας

Οἰκύδιος αὐτοκήτω κατέπεινε πάρα καλύβη.

44. Ἔπαιγνοι.

'Αδηλού.

Ἐδιλέγειν αἵτινα πομπέας κατέλην· αὐχεῖτε τοῦ δήμου
 Καὶν ὁσιν τέτων αἴτιοι ὡν λέγομεν.

45. Εἰς Ἐσωπον.

ΛΟΤΚΙΑΝΟΥ:

Οὐχ ὁ ἔρως αἰδικεῖ μετέπων γέμει, λαλῶ αὐτο-
 λαζούς

Ψυχῆς δημεύεπων ἐδός ὁ ἔρως περιφασίς.

46. Εἰς Ἀχαείτην.

Τῇ ἀντε.

Ωκεῖα γάρτητες, γαλυκεψύτεραι· τὴν δὲ βεραδίην,
 Πᾶτε γάρτητες, κανεὶς, μηδὲ λέγειτο γάρτης.

47. Ἀδειστον.

47. Ἀδησσον.

Τὸν λύκον δέξιδίων μαζῶν πρέφω ἐκ ἐπέλευσης
 Ἀλλά μὲν αὐτογέλαι ποιμέν Θ. ἀφεσσοίν.
 Αὐξηθεὶς δέ τιστος κατ' ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔξει.
 Ή γάρ εἰς δύλαξαι τὴν φύσιν καὶ διώσαπα.

48. ΛΟΤΚΙΑΝΟΥ.

Φαῦλος ἀνήρ πόδος ἦστι πεπομέν Θ. εἰς δὲν ἀπάστας
 Αὐτὸν τὰς γάλαξας, εἰς κενὸν δέξεχες.

49. Εἰς Εὐχέλι.

*Αδηλον.

Ζεῦ βασιλεὺς τὰ μὲν ἐθλάτε ^{τὸν} οὐχικένοις ^{τὸν}
 δρύσικτοις
 Αμμοδίδιμος τὰς ἔλυγρας ^{τὸν} συγμένων αὐθίκης.

50. Εἰς Τέττιγα.

*Αδηλον.

Τίπε με τὸν φιλέρημον δρύαιδέη πιμένες ἄγρῃ
 Τέττιγα δρυσερῶν ἔλκετ' αὐτὸν αὔκρεμόνων;
 Τίνει νυμφάν προδότεν αἴδενα; καί μακρι μέσαφ
 Οὔρεσι ^{τὸν} σκιεραῖς ἔνδει λαλεῦντεν νάπαις;
 Ήνι τοῦτο κίχλιν ^{τὸν} κέρουσφον τίνει τούτας
 Ψάρεας αρεράΐς αἴρπαγας σύποειν.

Καρπῶν δηλητῆρας ἔλειν θέμις. ὅλυτ' ὀκείνις.
 Φύλλων ^{τὸν} χλωρεψίς τίς φθόν Θ. ἔστι δρόσος;

51. Εἰς

51. Eis Θάνατον.

ἌΓΑΘΟΥ.

Τὸν θάνατον ἐφεβεῖσθε, τὸν δικηρέον γέμετέρε;

Τὸν πάνοντα νόσους, Καὶ πενίνος ὁδίων;

Μὲν Θ. ἀπαξὶ θυητοῖς αἰνεγίγνεται, τὸντούς

Εἰδένεις θυητῷ δούπερον ἐρχόμνον.

Αἱ δὲ νόσοι πολλαὶ Καὶ ποικίλα, ἀλλοτέπ' ἀλλοτέ

Ἐρχόμνα θυητῷ, Καὶ μεταβαλλόμναται.

52. Τῇ ἀπό.

ΣωματάθΘ. Ψυχῆς, ἄδης, μοῖρα, ἄχθΘ., α-

ναγκη,

Καὶ δῆμΘ. κεφαλῆς, Καὶ κέλευσις βασινῶν.

Ἀλλ' ὅτιν ἔξελθη τῇ ΣάματΘ., ως ἀπὸ δεσμῶν

Τῇ θανάτῳ, φούρος τοῦτον ἀνέστατον.

53. *Αδηλον.

Χαίρετις ΘείδηρΘ. ἐπεὶ θάνον· ἀλλΘ. ἐπ'

ἀπό

Χαύρησθ. θανάτῳ τάντες ὀφελούμενα.

54. *Αδηλον.

Γις αἰδίλιοι θεῖα γαπίλυσις, εἴτ' αὖτος Ἀθηναῖν

Στέίχεις, εἴτε νέκυς γείσεαι ἐκ Μεσσήνης,

Μὴ σέ γ' ἀριάτῳ πάρητος ἀπὸ τῆλε θανόντων.

Πρότοθεν εἰς ὁ φέρειν εἰς αἰδίλιοι δημητρ.

55. *Αδηλον.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ. 17

55. Ἀδηλον.

Κατέπειρον, οὐλάς μήμω σε· μήμεις δέ φε γε τὸ τίν
αἴλον.

Γάρ τας ὁμῶς θυγατρὶς εἰς αἰδης δέ χεταῖ.

56. Εἰς Θεούς.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἄνθεφόπτες μήμι ἴγρες λήστες, ἀποπόνητε ποιόποις·
Οὐ λήστες τοῦ θεοῦ, τοῦτο λογιζόμενο.

57. Ἀδέσποτον.

Ζεὺς, Κύνων, Ταῦρος, Σάτυρος, Χρυσός,
δι' ἔργου.
Λύδης, Εὐερώπης, Ἀντιόπης, Δαράνης.

58. Εἰς τὰς αἱ Νοσηρὰς.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὰς καταλείψομεν τὰς γλυκερέν φάροις τοῖς
δριώας,

Τὰς δὲ τὴν περισσοτάτην ζωντας αἱ Ναράται.

59. Εἰς Κόλακας.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὐδὲν δὲ μηδεφόποιοι φύσις καλεπάπειρον εὔρει
Ἀνθεφόπτες καθαέραν τύμβομβρύν φιλίω.

C

Oὐ

18 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Οὐ γέλθει ὡς ἐχθρόν, τοφού λασόμενον, δὲ
ἀγαπᾶντες,
Ως φίλον, ὁ τέτω πλείονα βλαπτόμενον.

60. Ἀδηλον.

Πλαστὸν ἔχει τὸν "Ερωτα", φόβῳ τὸ φιλεῖς ἐ^τ
δημάρχη.
Τέ τὸ φιλεῖν καὶ τὰς σύνθετας αἰτιώπειρα.

61. Εἰς Θυκυδίδην.

Ἀδηλον.

"Ω φίλος, εἰ συφὸς ἐστι, λαζαρεῖ μὲν εἰς χέρας· εἰ δὲ γε
παμπόν
Νῆσος ἔφεις μεσέων, ρίψον αὖ μὴ νοέεις.
Εἰμὶ δὲ γένος πομπειῶν βατός· παῖς εἰς τὸν αἴγα-
στηρο
Θυκυδίδην Ολόρε, Κεκροπίδην πὸ γῆρα.

62. Εἰς Μετερόπητα.

Ἀδηλον.

Πᾶν τὸ τοπιτὸν ἄκμηρον· ἐπεὶ λέγουσι δέ τι πα-
λαιός,
Ως τὸ μέλιτον τὸ πλείον δέ τι χολή.

63. ΙΟΤΛΙΑΝΟΥ:

Οἶκός τοι πάτρη βιότης χάρει· αὐτὸς τονιστας
Φευκίδης αὐθεόποιος, ἢ βίστι, δὲλλας πόνος.
Εἰς

64. Εἰς Ἀρτέμιδθναόν.

ἌΝΤΙΠΑΤΡΩΤ.

Καὶ χρωσᾶς Βασιλῶνθ. ὅτεδεμον ἄρματα
τεῖχος,

Καὶ τὸν ἐπ' Ἀλφεῖ φέναια κατηγασίμια,
Κάπων τὸν αἴρομα, καὶ τὸν οἰκλοσίαν καλφασόν,

Καὶ μέρην αὐτενῶν πυραμίδαν κέμαστον,
Μνᾶμφ τοῦ Μαιούλοιο πελώρου δὲ λόγον ὀτιστοῖς
Ἀρτέμιδθνεφέων ἄχει τεοντα δόμον,
Καίνα μὴν ἡμαρτεῖτε, οὐν τὸν τούτον Ολύμπια
Ἄλιθον, οὐδὲν πα τοῖον ἐπαυγάστο.

65. Εἰς Ναϊκλίαν.

Τῇ ἀπε.

Γειαερόπτος Ἀρχοπτοθ. ὅτε δὲ νεσσοιο Βαρεῖνς

"Apc" λιποψυχέων ἔρρεεν εἰς αἰδηνού,
Εἶπε πάδ' οἵεστιν, ὁ φιλα τέκνα μάκελλαν

Καὶ τὸν αὐτορρητὸν σέρξατο μοι βίδ τον.

Μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον δουδεῖτε θαλάσσας,

Καὶ βαρεῖ αὐτῆς ναϊκλίας καματον.

"Οανον μητρεῦντος γλυκερωτέρην ἐπλεῖτο μήτηρ,

Τόσαν αἰλὺς πολιῆς γάγα ποθενοτέρη.

66. ἌΝΤΙΦΙΛΟΤ Βιζαντίου

Τόλμα, νεών αρχηγό, σὺ γε δέμον τὸν εργο πότιν,

Καὶ ψυχαί διεύθεντες τέρδεσιν ἤρεσσας,

20 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Οῖον ἐπεκτίνω δόλιον ξύλον, οῖον στήνης.

*Ἀγρεωποις θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμυον.

*Ην ὅντας μερέπων γρυσσόν θύμῷ, εἴγ' ἀπὸ χέρου
Τηλόθεν ὡς αἰδηνοῦ πόνῳ θύμῳ απελέπετο.

67. Εἰς Νῆα.

ΖΗΛΩΤΟΥ.

*Ἐκλάδης ὅπλι γῆς αἰέμω πίτις· ἐσ τί με πόνῳ
Σπέλετο, ναυηγὸν οἰλῶνα πορφυρίνης;

68. Εἰς Ὀρνις.

*Ἄδηλον.

*Ατὰς οὔρα, μελίθρεπτε, λαζάρῳ λαζάλον αἱρεῖσασι

Τέτλιγ', αἴπλιμοῖς δῶται φέρεις πένεσιν.

Τὸν λαζάλον, αἱ λαζάρεσσα· τὸν εὐπίερον, αἱ περέεσσα.

Τὸν ξένον, αἱ ξεῖνα· αἱρινὸν, ηειρινά.

Οὐχὶ παῖδες ρίψεις; οὐ γῆδις θέμις εἰδὲ δίκησον

*Ολυμπὸν οὐκοπόλεις υμνοπόλεις σόμασιν.

69. Εἰς Πλατύπλας.

*Άδηλον.

*Ην νέᾳ, λλὰ πέντε· νῶι γηεῖν, πλέστιός είμι.

*Ω μόνῳ σὲ πάντων οἰκτρός ἐν αἱμφοτίεροις.

*Ως

Ως τό πε μήν γενῆς διωάμυσ ὁπότ' ἀδεέν εἶχεν:
Νυῦ δὲ ὁπότε γενῆς μὴ διωάμεν, πότ' εἶχε.

70. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Χρυσέ, πάπερ κολακίων, ὁδώντες Κεφανίδιο.

Καὶ τὸ ἔχειν σε, φόβοι, Κεφανίδιο, μὴ ἔχειν σ', ο-

δώντες.

71. ΛΟΤΚΙΑΝΟΥ.

Πλεύτο. ὁ τῆς ψυχῆς, πλεύτο. μόνο. ἐξίν α-

ληθῆς.

Τάλλα δὲ ἔχει ἀπτὸ πλείονα τῆς κτίσεών του.

Τὸν δὲ πολυκτέδρον Κεφανίδιον δίκειον

Κλήζειν, ὃς χρῆματα τοῖς αἰγαδοῖς διώσαται.

Εἰ δέ λεσσὸν ψήφοις κατατίκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ

Σωρδίειν αὐτὸν πλεύτον ἐπειχόμενος,

Οὐλός. ὅποια μέλισσα πολυτρόπτοις ἐνὶ σύμβλοις,

Μοχθήσῃ, ἐπέφων μρεψιμών τὸ μέλι.

72. Εἰς Παρεμβαδίδη.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Περσδοκίη θανάτῳ πολυώδιαος ἐξίν αὐτῷ.

Τέτο δὲ κερδάνει θυητὸς ἀπολύμηνος.

Μὴ τοίνυια κλαύσης τὸν διποιχόμενον βιότοιο.

Οὐδὲν γένεθλια πολύπλευρόν εἴτε πάθος.

73. Εἰς Πατρίδα.

Τίνας ἀν εἴποι λόγυς. Οδυσσές δηλας Ἰδάκης.

Χαῖρ' Ἰδάκη μετ' αἴθιλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ
ταλαρίας,
Ἄσωποις τεὸν ἔδας ἴνσινομα, ὅφεα νοΐζε
Λαέρτιον, ἀλοχόν τε, Καὶ γλαὺον γένεα μὲνον.
Σὸς γένεσις κατέθελξεν ἐμὸν νόον. οἵδας Κάρτος,
Ως τεσσέν γλυκύνιόν γ' ἦς πατείδης, ποδὲ τοκίων.

74. Εἰς Ὀμηρον.

ΑΛΦΕΙΓΟΥ ΜΙΤΤΛΗΝΑΙΟΤ.

Αὐδερνάρχης ἐπὶ Αρίστον ἀκύομην, εἰσέπι
Τερίμη
Δερκόμενος ὡς βάπτων πᾶσιν ἐρεπομόρμην,
Καὶ μέδουν Αἰδίντεον ταῦτα σεφαιησι πόλης,
Ἡ δὲ τὸν ὅλην ἵπατην Ἐκπορει συερμόμυνον,
Μαρούδασ θεού μέσσημεν ὃν εἰ μία πατεῖς αἰοίδην
Κοτλέητη, ταύτης δὲ ἀμφοτέρης κλίματος.

75. Εἰς Μένανδρον.

Ἀδηλον.

Αὐτοί σοι σομάτεοιν δρυπείψομέν το μέλισσας

Ποιήσει μυσίαν δῆθει δρεψάμμυνα.

Αὐτάς οἱ χαρεῖσι σοι ἐδώρησθετο Μένανδρε,

Σταύλη τούτοις εὐτοχέσιοι δρεψάμεσσι στοθέμμυνα.

Ζώεις δὲ εἰς αἰδνας τοῦτον τολέσῃς. οὗτον Αθηναῖς

Τὸν σέθειν, ωραῖον αἴπομβον ταράτων.

76. Εἰς

76. Εἰς Σιωπὴν.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γαῖκες ἀπάγδυτος, φερνιμώτατός ἐστι σωπᾶν,
Τὸν λόγον ἐγκρύπτων ὡς πάθθαι αἰχθέστον.

77. Εἰς Σοφίδην.

ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙ' ΟΥ.

Οὐ τὸ ζῆν χαρέοσθι ἔχει φύσιν, δὲντας τὸ ρίψα
Φερντίδας ὃκ σέρνων τὰς πολιοκεραφους.

Πλεῦτον ἔχειν ἐδέλω Τὸν ἐπάρκιον. οὐδὲ τῶν αὐτῶν
Θύμῳν αεὶ κατέδι χρυσομήρης μελέτη.

Ἐγδεν τὸν δρυθέωποισιν αἱρέοντα πολλάκι δίεις
Καὶ πενίλια πλέτε, Καὶ θάνατον βιότε.

Ταῦτα σὺ γιγνώσκων, πράξιντος ἴδυνε κελδύδοις,
Εἰς μίαν εἰσορέων ἐλπίδα, τὰς σοφίλια.

78. Εἰς Σωφερσώνην.

*Αδηλον.

Σωφερσώνη καὶ ἔρεις κατενδυτίον δλητίλωισιν

Ἐλδύντες, ψυχὰς ὠλεσσόμενοι φότεροι.

Φαίδρηις μὴν κτείνεν πυρέεις πόθθαι Ιππολύτοι,
Ιππολυτον δέ αὖτη πέφνε σωφερσώνη.

79. Εἰς Τύχωνα.

Ἄδηλον.

Ἐλπὶς οὐ τύχη, μέτα γάρετο· τὸν λιμὸν
ἔνεσσον.

Οὐδὲν ἔμειχεν· πάλιν τὰς μετ' ἔμε.

80. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἄγεσθε· Αχαρίμνιδες θυσίαι πότε, νῦν δὲ Με-

νιππωσι.

Καὶ πάλιν ἔξεπέρις βίστημα εἰς ἔπεισον.

Καὶ γένεται οὐχί με ποτε ὄφετο, Καὶ πάλιν
οὐτοί.

Οἴεται· εἴμι δέ ὅλως ἐδένος, δὲλλα τύχης.

81. ΠΑΛΛΑΔΑ?

Πάγκιον ἔτι τύχης μερόπων βίοι οἰκτέρες αλλά-

της

Πλάτη οὐ πενίης μεσοσθήτη βερβόριδη.

Καὶ τὰς μῆνας κατάγνωσα, πάλιν σφιρηδὸν αἴ-

ρει,

Τέσσερας δέ από τῆς γεφελῶν εἰς αἰδίους κατάγει.

82. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ?

Παλλά τὸ δαμάσιον διώναται, καὶν δὲ ωραίδεξα.

Τέσσερες διάγει, τὰς μεγάλας κατάγει.

Καὶ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ. 25

Καὶ σὸν τὸν ὄφριὸν θὲ τὸν τῦφον καταπάσσῃ,

Καὶν ποταμὸς χρυσὸν νάματα σοι παρέχῃ.

Οὐδείον, οὐδὲ λαζήλων ἀνεμός ποτε, τὰς δὲ μεγίστας

Ηδρίας ἡ πλατάνους ὁδεῖς χαμάγησταγέν.

83. Τοῦ αὐτοῦ.

Μή πᾶνταν, φίλος εἶ Δημόποιε, φίλος εἶ μακάρεοι,

Καὶ σὸν ῥητίδιας ἐκλυον ἐνδιαμένεις.

Αὐτῷ στῆσης ἔτεις φίλος, δὲλλ' ἄμα πούτα
Ἐργαζά, πύχης τε ρόπαις Συμμεταβαλλό-
μηνα.

84. Εἰς Φθόνον.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οἱ φθόνοι οἰκτίρμε, κατὰ Πινδαρον, οἵτινες
μείνων.

Οἱ βασικαγνέμματα λαγμωσέν ἔχειν βίον.

Τοὺς δὲ λίδην απυχεῖς οἰκτίρεομμενοι: δὲλλα τις εἴλει
Μήτ' ἄγημεν σύμδικον, μήτ' ἐλεεινὸς ἔγειραι.

Η μεσότης γε τοιούτην. ἐπεὶ τὰ μὴν αἰσχρα πέ-
φυκε.

Κινδύνες ἐπαγένην, ἐχαλάξθη δέ τοιούτην.

85. Αδηλον.

Οἱ φθόνοι μάτια δαυλίγεντες οἰσις βελέεοις δαμφύειν.

86. Τοῦ

86. Τῇ ἀπῆ.

Ο φιλόνος δέ τι κάκιστον· ἔχει δέ τι καλόν σὺ νέος.
πώ.

Τίκη γένος φιλοτεχνίην ὅμματα θεοδίκεια.

87. Εἰς Φιλαργύριος.

ΣΤΑΤΤΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΤ.

Χρυσὸν αὐτῷ εὔρεψεν, ἐλιπε βεργόν· ἀντάρ δέ

^{Χρυσόν} Ον λίπεν τοῦ εὔρεψεν, τίψεν δὲ εὔρε βεργόν.

88. Εἰς Φιλιάδην.

^{Ἄδηλον.}

Θησαυρὸς μέγιας ἔτι^{τι} αἴγανὸς φίλος, Ήλιόδωρε,
Τῷ θεῷ πρῆσαι τὴν δηπισαμβύφα.

89. ΛΟΤΚΙΛΛΙΟΥ.

Εἰ με φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει, θεῷ μὲν αὐδί-
κει σοι.

Αρχέω τῷ βλάψειν τὸν φιλίου θέμμος.
Γάστι γένος δηθεώπιον ἐγὼ πολὺ κρέασσονα φημί

Τῶν φθερεψάν ἐπέρεψαν τὸν δολερῆς φιλίου.

Φασὶ δέ τινεσσιν αλιπλαδμέεσσι χερείους

Τὰς ύφαλους πέτερας τῷ φανερεψάν στιλεζόδων.

90. Εἰς

90. Εἰς Φερύνην.

ΛΟΤΚΙΑΝΟΥ.

Ἡ βεβαδίωντος βελή, μέγ' ἀμείνων· ἵνα ταχεῖα
Αἰνὲν ἐφελκυσθῆνα πώλευνοιδι μέγαντο.

91. Εἰς Φερνίδας.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Τὴν σωτῆρα φρένα τέρπε· δυσπλεγέων δὲ πολιτῶν
Ἄλλος τις σὲ κακᾶς, ἄλλος ἀμεινον ἔρει.

92. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ τὸ μέλειν διώσατά πι, μερίμνα, Καὶ μελέπτω
Coi.

Εἰ δὲ μέλει αὐλίσσει δάμηγνι, Coi δὲ μέλει;
Οὐπε μεριμνήσει δίχα δάμηγνος, εἴτε ἀμελήσει;
Ἄλλ' οὐα διά πι μελη, δάμηγνι τῦτο μέλει.

93. Εἰς Χερόν.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Αἰών πάντα φέρει· δολιχὸς χεένος οἰδεν ἀμείνον
Οὔνομα, Καὶ μορφὴ, Καὶ φύσιν, οὐδὲ πύχλω.

94. Αἰγαλος

Τὸ ρόδον ἀκμάζει βασίον πρόνον. ἦν δὲ παρέλθη,
Ζητῶν εὐρήσεις δέ ρόδον, δὲλλα βάπτω.

95. ΠΑΛ-

95. Εἰς Ἀνόητον.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πρότερες μήδι μέλοι· Καὶ αὐλαζόνες εἰσί, Καὶ εἴπερ
 Ἐν τοῖς διάθεσιν ποιεῖς ἄλλο πέφυκε πάθος.
 Ἄλλος ὁ λογισμόν ἔχων τῷ πλησίον ἐστὶ δραφάγος,
 Ἐνδον δύο κρύπτων τῇ Σωτείᾳ τὸ πάθος.
 Σὺν τῷ θύετα ψυχῆς δραπέπλαται, σύνεντα λίθος
 Οὐπε γαταπήσαντα, οὔτε θεοῖσιν οὐδὲν.

96. Εἰς Αἰερόλυτον.

ΛΟΤΚΙΛΛΙΟΥ.

Τῷ πατέρι μν τὸν αδελφὸν οἱ αἰερόλυτοι μάκεροι
 γένεσιν.
 Παντες ἐμδυτέλλοσθιθ' ὡς αὐτὸν ἐγὼς σόματος.
 Ἄλλος Ἐρυγκλέδης ἀντὸν μόνος εἴπει τοσόματον,
 Εἴπει δὲ ὅτι ἀντὸν ἔστω νεκρὸν ἐκρυπτόμενα.

97. Εἰς Γραῖας.

Τῇ ἀπε.

Τὰς πείχας, ὡς Νίκιαλα, πνεὺς βάπτειν σε λέγουσιν.

Ἄσσου μελαινοπάχεις ἢξε αὐγεῖς ἐπερίω.

98. Τῇ

98. Τῇ ἀπᾶ.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, γῆρας τὸν ἐποτε βάψεις,
Οὐδὲ παρεῖσαν ρυτίδας ἀκτανύσῃς.
Μὴ τούτῳ τὸ φέρωπον ἄπαι ψιμύθω καπά-
πλατῆς,

Ως τὸ φέρωπεῖον καὶ χεὶς φέρωπον ἔχεις.
Οὐδὲν γένη πλέον ἔξι· λέ μαίνει; ἐποτε φῦκός
Καὶ φίλωδος τὸ δέξιον πώ τε Ἐγένειο, Ἐλένιο.

99. Εἰς Δυσείδης.

Τῇ ἀπᾶ.

Ρύγγος ἔχων τοιεῖτον ὀλυμπική, μήτ' ὅπῃ κρείνειο
"Ἐλθης μήτ' ἐν ὅρε φέρε πιδιαγές ὑδωρ.
Καὶ σὺ γένη, ὡς Νάρκιος Θ., ἴδων τὸ φέρωπον
ἀναργήτης,
Τεθνήη, μισῶν Σαυτὸν ἐως θανάτου.

100. Τῇ ἀπᾶ.

Ψύκεδες ἔσπειρον ἔχεις Δημοσθενίς· εἰ γένης αληθῆς
"Ἐβλεπεν, σὺν διν ὄλωις ἡθελεν μῆτρα βλέπεις.

101. ΠΑΛΛΑΔΑ.

"Ηγέρεισας πλοκάμητις, φύκός, μέλι, ηπεῖν,
οὐδόντας.
Τῇς ἀπᾶς δαπάνης ὄψιν διν ἡγέρεισας.

102. Εἰς

102. Εἰς Κλέματα.

ΛΟΤΚΙΔΔΙΟΥ.

Τὸν πῖσιν Ἐρμῖν, τὸν θεῶν καπρότιν,
 Τὸν Ἀργάδων ἄνακτα, τὸν βοηθότιν,
 Ἐστότα πᾶς δὲ γυμνασίων ὅπλοντον,
 Ο νυκτολέπτης Αὐλῷ εἴπε βασίσας,
 Πολλοὶ κατητάξεις διδασκάλων.

103. Εἰς Ἀφύλακτον ὄντον.

Κερδαλέεις δίζεσθε δόμινος ληίσορες ἄλλεις.
 Τοῖς δὲ γῇ ἐστὶ φύλαξ ἔμπεδος, οὐ πενίος.

104. Τῇ ἀπε.

Βανόλε, τὰς αἰγάλεις πόρρω νέμε, μή σε Περι-
 κλῆς
 Ο κλέπτης ἀνταῖς βασὶ Σιαεῖελφόη.

105. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τέκνον δραμέίντος, αὐγανθέσαπε, θρέμμα ρυείντος,
 Εἰπε καὶ βρενδύη, μυδέν ὅπτισάμβυθο.
 Ε, μὴν γεαμμακεκρίς, οἱ Πλατωνικός· δῆ τοι
 Πλατωνός.

Δόγματά τις Σητῆ γραμματικός σὺ πάλιν.
 Εξ ἑτέρης φύλαξ ἐπὶ θαστερού, ἐπειδὴ τοχύλων
 Οἰδα γραμμακήλων, εἴτε Πλατωνικός εἴ.
 Παρύπα

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ. 31

Πρότα μήν οῖδα λέγεις, ἀπελὼν δὲ σὺ πᾶσιν
ὑπάρχεις.

Γνοίμηνθε πομπών, οὐδὲν ἔχεις ἴδειν.

106. Εἰς Μεδύσας.

ΚΑΛΛΙ' ΟΤ ΑΡΓΕΙ' ΟΤ.

Αἱὲν θηρίου πόδα Πολύκερπε· τινὸς δὲ πεπωκάς,
Ἐξαπίνης ἐγένετο λυσαρισμένης καὶ κακόν.

Αἱὲν μηδεὶς κακός ἐμμενει. οἷονθε ἐλέγχος
Τὸν πρόπον. σὸν ἐγένετο τινὸς κακός, δὲλλ' ε-
φάνης.

107. Εἰς Πονηρέας.

ΑΝΤΙΟΧΟΤ.

Ψυχής μὴν γεάψα γαλεπόν, μορφῶν δὲ γαεάξα,
Ράδην. δὲλλ' εἴπει σὸν πούμπαλιν αὔμφοτερα.
Τῆς μὴν γάψης τὸ θεάστροφον ἔξω αὔγεσσα
Ἐν τοῖς φαινομένοις ή φύσις εἰργάσατο.

Τὸν δὲ εἴπει τῆς μορφῆς θύρυσον, Καὶ σώματθε
υβελευ,

Πᾶς αὖ περ γεάψη, μηδὲν ἐσιδένεις ἐδέλων;

108. Εἰς Ρίτορες.

ΚΕΡΕΑΛΙ' ΟΤ.

Οὐ πὸ λέγειν τελείωμε Καὶ Αττικά ρήματα πέντε,
Εὐδήλως εἴσιν Καὶ φερνίμας μελεῖται.

Οὐδὲ

32 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Οὐδὲ γέ εἰ κάρκαρε, Καὶ εἰ κόναβεῖ, πό, τε σίδι,
Καὶ κελάρυζε, λέγεις, αὐτὸς Ὁμηρος ἐστι.
Νῦν ψυχεῖμός δεῖ τοῖς γεάμμασι, Καὶ φεύγου
ἀντρῷ
Εἶναι νηπιοτέραν, ὡς τε νοεῖν αἱ λέγεις.

109. Εἰς Παθοφειτήν.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Καὶ μέρεις Ηρακλέας συλών ἔλθης παθερίζω,
Γῆς μέρῳ αὐτοφέροις πᾶσιν ἵστον σε μήμει·
Κέσσῃ δὲ Ιφώ ὄμροι Θ., ἔχον ὄβελον πλέον ἀστενεῖ,
Εἰς τὴν σὸν ἔκ στιλιού διαλυόμενο.

110. Εἰς Τρεισάς.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πολλὰ γαλεῖς, "Ανδέψωτε, γαμεῖτε οὐδὲ μετά
μικέσθων·

Σίγα, Καὶ μελετᾶτε ξένον ἔκ τὸν δάνατον.

111. Τῇ αὐτῇ.

"ΗλιΘο δικαστέροις ἀντίθετος Θεός· εἴ τοι δέ
Τετράζειν φάγων, εσθε τὸ φῶς ἐποθέν.

112. Τῇ αὐτῇ.

"Αἰνίζειν μὴν ἀερισον, ὁ τοιούτος, ἔχοντες αργήτι
Αλλὰ γαλωτές εἰπεῖν, Ατίλιγόν εἶτι μέλι.

113. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ πένομαγ, τί πάδω; τί με μοσεῖς εὐκ αδι-
χεντα;

Γράμμα τό δὲ ἔτι τύχης, εὐκ αδίκημα τρό-
πων.

114. Εἰς Φειδωλός.

Αδηλον.

Πλευτῶν φασὶ σε πῆμπες, ἐγὼ δέ σε φημὶ πένεδε.

Χρῆσις γδ, πλέτε μάρτυς, Ἀπολόφανες.

*Αν μετέχῃς ἀνθρώπῳ σὺ, σὺ γίγνεται· διὸ δὲ φυ-
λακτής

Κληρογόμοις, ἀπὸ νῦ γίγνεται δὲ λόγεια.

115. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πλευτῶν μδὺ πλευτῶν Θεοῖς, ψυχὴν δὲ πένη Θεοῖς.

*Ω τοῖς οὐληρούμοις πλέστε, Καὶ δὲ πένης.

116. ΛΟΤΚΙΛΛΙΟΥ.

Μιν Ἀσκληπάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν τὸν οἴκων,

Καὶ, λέ πιεῖς, φοσιν, φιλπατε μέρη ἐμοὶ;

*Ηδὲ δὲ ὁ μετὰ γελάσσας, μηδὲν φίλε, φοσι,
φοβηθῆς.

Οὐχὶ τροφῆς πεῖσθαι σὺν ζεῦσοιμε, δὲλλα μετῆς.

117. Εἰς Φιλόσοφον.

Τῇ ἀπῇ.

Εἴη μὲν καὶ οὐκότε σε Μενέσρατε, καί νυ πόδητον,
 Καὶ ρίγην, οὐδὲ δύτιλένχει κανθόλει.
 "Αν τὸν τερψτάζεις αἴρτες Καὶ λάσματ' δραμῶς,
 Καγγάρας δον τὴν τρίχαν, Καὶ σὲ λέγεται κύνα.

118. ΚΑΡΦΤΛΙΔΟΥ.

Μὴ μέμνῃς τῆριών τὰ μήνατά με τῆροδίτα.
 Οὐδὲν τὴν θρίμων ἄξιον εὖθε θάνατον.
 Τέκνων τίκνα λέλοιπα· μῆτες απέλασσα γυναικός
 Συγγέρει· περιστοῖς παροῖνες ἐμάναται μάρτυς,
 Εξ ὧν πολλάκι πάγδεις ἐμοῖς ὀνειρίμοις κόλποις,
 Οὐδὲνος οἰμώξας οὐ νόσον, οὐ θάνατον.
 Οἱ με καταστείσθητες απόμυγνα, τὸν γλυκὺν
 ὑπονοῦ
 Κοιμᾶνται χάριες πέμψουν ἢπ' ἀναβέσσων.

119. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

"Ην δίζηγε Τίμβριδον ὃν αἰδού, ὅφελα πύθηαι
 "Ηκε τοῖς τυχήσεις, ή πάλι τῶν τίσσεται.
 Δίζεσθαι· φυλῆς Πτολεμαῖού, οἵτα πάρει
 Πισσοδήμος· δέκτεις δέλα μετὸν ἢν ὀνειρέσσων.

120. Τῇ ἀπῇ.

Σιώπης λέων δέξαιον Θεού, οὐ Κέφαλος μακρὰ λέξω.
 Θησείς, Αεριστάκη, Κρής, οὐ ποτὲ οὐδεὶς δολιχόν.
 121. ΑΝΑ-

121. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Καρπερὸς ἐν πολέμῳ Τιμόκριτος, ἐπόδε σᾶμα.
Ἄρης δὲ σὸν αἰγαλῶν φείδεται, δὲντα κακῶν.

122. Εἰς Θεμιστολέα.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΤ.

Ἄνθι τάφει λιποῖ θεῖς Ἑλλάδα, θεῖς δὲ έπει
ζεῦτα

Δέρεατα, βαρβαρικῶς σύμβολα γαφνοείας
Καὶ πύμβων κρηπίδαι τελίγραφε Περσικὸν Άρη,
Καὶ Ξέρξης. τέτοις θάπει Θεμιστολέα.

Σπάλα δὲ καὶ Σαλαμῖς έπικείσται, ἔργα λε-
γυναι

Τάμα. Καὶ με συικροῖς τὸν μέγδον ὄντειθε;

123. Εἰς τὴς ἐν Θερμοπύλαις Θανόντας.

Ω ξεῖν' ἀγελατον Λακεδαιμονίοις, ὅπι τῆδε
Κείμενα, τοῖς καίνων πειθόμενοι νομίμως.

124. Αδηλού.

Οὐνομέμει· τί δὲ τέτοις πατεῖς δέ με· εἰς δὲ
τέτοιο;

Κλεινὲ δὲ σὺν γλύκας. εἰ γέλιος αἴφανερτάτης;
Ζήσας ὄνδρεξως ἔλιπον βίον. εἰ γέλιος αἰδόξως;
Κακμεγεῖ δὲ στάδιαν ωῶ. τίς, λίνη ζεῦτα λέγεις;

125. ["]Αδηλογ.

Ζωὴν συλήσαις, διώρῃ πάφον· δύλλα με κρύπτεις,
Οὐ δάπτεις. τοίς κ' ἀντὸς ὄνται πάφα.

126. Εἰς Δίκλια.

["]Αδηλογ.

Κλῆ με κατακρύπτης ὡς ἐδενὸς δρύδρας ὁρῶνθι
Ομιλα Δίκιης παροχῇ πάντα τὰ γιγνόμδυα.

127. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Κύρικον λέλαθης, ὀλίγος πίνθ. Ιωπακόν εύρειν.
Καὶ Διδύμης· αἴφαντες ἔκ γδὴν γρεῖν.
Καύσφιν δρύιπεσσὸν μδὺ ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα τὸ λέξον,
Τεῦ, ἔκ τὸν κάνινων υὸν ἔχω Κερκίδην.

128. Εἰς Θεμιστοκλέα.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ.

Τέτο Θεμιστοκλεῖ κενὸν ἥρειν ἔγειτο Μάγηντος
Λαὺς, ὅτ' ὃκ Μίδων πατείδα ρυσάμδυθ,
Οδυνέλια ψεύδεις χρόνα, Καὶ λίδον. ἤδελεν τὸ πας
Ο φδόνθ. αἵ σι' ἀρεταὶ μεῖον ἔχυσι γέρεας.

129. ["]Αδέαστον, αἱ τὸ ΝΕΡΩΝΟΣ.

Ἐμὲ γανένθι, γάμα μιχθήτω πυρί·
Οὐδὲν μέλει μοι· τάμφε γδὲ παλῶς ἔχει.

130. Εἰς

130. Εἰς Ἀυδρας εὸν Ἐποίμυς.

*Αδηλον.

Ταῦτα φίλη, τὸν περέσθιαν Ἀμιάκχῳν ἔνθεο
κόλποις,

Πολλῶν μητοιμήν τῷ δῆπε σοὶ καμάτων.

Καὶ γὰρ αἱ τορέμνον σοι δρεστέλεξεν ἐλαῖης,

Πολλάκις ἐ βερμίν πλήμασιν πυλαισεν,

Καὶ δηὖτε ἐπλησε, ἐ υδατος αὐλακησες ἐλικων,

Θῆκε μὲν σύλαχίανον, θῆκε δὲ ὁ πωεφόρον.

Ἄνθ' ᾧ σὺ τορνεῖα κατὰ κερτάφι πολιοῖο

Κεῖσσον, ἐ εἰαργας δρυδούμεν βοστήμας.

131. ΣΙΜΩΝΙ' ΔΟΤ.

Πολλὰ φαγὼν, ἐ πολλὰ πῶν, ἐ πολλὰ κάκον
εἰπῶν

Ἀνθεψώντας, κεῖμεν Τιμωκρέων Ρόδης.

132. ΚΑΛΛΙΜΑ' ΧΟΤ.

Δάμησα λίς δὲ εὗ οἶδε τὸν αὔρεον, ἵνινα ἐ σὲ,

Χάρμη τὸν ὁ φεδαλμοῖς θύτζεν σὺν ἡμετέροις,

Τῇ ἐπέρη πλαύσθυτες ἐπάπομψο; οἵτινες ἀκένεν

Εἴδε πατήρ Διοφᾶν χρῆμα δριπερέπεσον.

133. Εἰς Νιόβην. ἈΓΑΘΙ' ΟΤ.

Ο πύμεθος ἐτρε ἐνδον εὸν ἐχει νεκρόν,

Ο νεκρός ἐτρε εὸν ὅκτος ἐχει πάφον,

D 3

*Αλλ'

38 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Ἄλλ' ἀυτὸς ἀπὸ νεκρούς ἐστι οὐ πάφος.

134. Εἰς τὸν ἀυτὸν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Μένδρι Σιώτεινοις νεκροσόλε δέξο με, πορθμεύ,
Τὸν λαζαλον, ἀρκεῖ σοι φόρτος ὁ Γρυπαλίδος.
Πληρώσει γατήρ μία σὸν σκάφος. εἰσιδε κέρυς
Καὶ κέρας, Φοίβε σκῦλα οὐ Αρτέμιδος.

135. Εἰς Τίμωνα.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Τίμων (ἢ γένετο εἰσι) πί τοι φάθος, η σκότος
ἔλθεν;
Τὸ σκότος. υμέων γένεσιν αἴδη.

136. Εἰς τὸν ἀυτόν.

Τίμων μασθὺ δεωπόθεστικέω. δὲλλα πάρελθε,
Οἰμώζειν εἴπως πολλὰ, πάρελθε μένον.

ΛΟΤΚΙΑΝΟΥ.

Παῖδεί με πενταέτερον, ἀκηδέα θυμόν τεγνῆτα,
Νηλεῖτος αἴδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἄλλα με μὴ ιλαῖοις οὐ πάντα βιότοιο μετέχον
Παύρε, οὐ παύγων τῷ βιότοιο κεκλῆρος.

138. Εἰς

138. Εἰς Γιαῦρα.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Δάκρυά τοι θέντεν τόσο δυσοίσις, Ήλιοδώρε,

Δωρεῖμεν, σοργαστήντανον εἰς αἰδίου,

Δάκρυα μυσθάκητα. πολυκλαύτῳ δὲ τούτῳ

πύμβω

Σπένδω μνᾶμφε πόδων, μνᾶμφε φιλοφερουώνας.

Οἰκτρά γέ, οἰκτρά φίλων σε τούτον φιλιμόνοις

Μελέαγρος

Αἰαζώ, πενεδή εἰς Ἀχέροντα χάειν.

Αἴ, αἴ, πώ τὸ παθήνον ἐμῷ θάλεις; ἄρπασεν
ἄδας,

“Ἄρπασεν” ἀκμῆσαν δὲ αὐτὸς ἔφυρε κέρνις·

“Αλλά σε γνωρίμησαν πολύποφε, πολὺ πολύόμυρτον

“Ηρέμενοι τοις κάλποις μάζαντες σύναγκαλισμού.

139. Εἰς Γέροντα.

Ἀδησσοτον.

Ἐξηγορήσας Διογύσιον ἐνθάδε κέκμα,

Ταρσόν, μὴ γίνασθαι ἄρδε τούτῳ πατέρι.

140. ΙΩΤΛΙΑΝΟΥ Αἰγυπτίου:

Αὐτὴν θεοδότην ὁ ζωγράφος· ἀρδε τούτῳ πέχεις·

“Ημιβροτε, τούτῳ λίθῳ δῶκεν ὁδυερμένοις.

141. ΣΑΠΦΟΤΣ.

Τιμέθος ἄδε κόγνις, πήν μὴ τρέφεται μετανοήσθι,
 Δέξατο Φερσεφόρας κωάνεθος θάλαμος·
 Ἀς ἐπορθητίμνας, πᾶσαν νεοδημογεῖς γαλκᾷ
 Ἀλικες ἴμερτον περιπτόν εἴδεντο κόμιδος.

142. Ἄδηλον.

Ορᾶς τρέφετον Καστίν τῆς σώφεσνθο;
 Εἰ ἐπένηκε ταῦς αρετᾶς γνωρίζεται
 Ψυχῆς τὸ κάλλος μᾶλλον ἢ τῆς σώματος.

143. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Κρητίδα πὲ πολύμυθον, ὅπισταμδύνα καλέ
 πάζειν,
 Διέρονται Σαρμίων πολλάκι δυταπέρες,
 Ήδίσταν σωέψειν, αἵτι λάλουν· ή μὲν ἀποβείζει
 Ἐντάδε πὸν πάσας ὑπονοιοφειλόμδυον.

144. Εἰς Δέλγον.

ΔΙΟΣΚΟΤΡΙΔΟΤ.

Δέλγος ἐγώ, νάγ μέλγος, ἐλδυνθερίω δέ με τύμβω,
 Δέσποτα Τιμόδην, τὸν σὸν ἐθόλι προφέα.
 Εὐάσων, αστῆ τείνοις βίον. Ιῶ μὲν ψεύτη γήρεως
 Περός με μόλης, σὸς ἐγώ, δέσποτα, κινί αἴδη.

145. Εἰς

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ. 45

145. Εἰς Ἐκπορεα χ' Αἰαντα.

ΔΕΟΝΤΙ' ΟΤ.

"Ἐκπωρ Αἴδηρή ξίφῳ ὥπασεν, "Ἐκπορει δὲ Αἴας
Ζωτῆρ· αὐμφοτέρων ἡ γάρ εἰς δάνατον.

146. Εἰς Ἡρᾶς.

Ἄδειαστον.

Ψίχῳ πέπριλα ὁ πολὺς γρόνθος, σύντε σιδήρις
Φειδεταῖ, δὲλλαὶ μηδὲ πάντ' ὀλέκει δρεπάνη.
Ως δὲ Λαέρτῳ τερψίον· ὃ γεδὸν αὐτῶν
Βαιὸν ἄπο, ψυχὴν λείβεται ὅτε νερῷ.
Οὐνοματε μὲν ἔργῳ αὖτε νέον. καὶ γὰρ αἰσθάνεται
Ἀμελύνειν αἶων (καὶ ἐθέλη) διώσαται.

147. ΑΡΧΙ' ΟΤ.

"Ἐκπορει μήδι Τερψίν συμκάτεσσεν, έσθι' ἐπι χεῖρας
Αντῆρεν Δημαῶν παγσὸν ἐπέρχομμόνοις.
Πέλλα δὲ Αλεξανδρῷ συναπώλετο. πατείδες
αὔξενοι,
"Ανδεάσιν, καὶ πάπραγις δημόρες αἴγαλλόμενα.

148. Άδηλον.

Θεαταλὸς Ιπποκράτης, Κρόνος γένθος, σύγδιά
καῖται,
Φοίβος ἀπὸ ρίζης αἰδανάτε γεγαῶς,
Πλεῖστα

42. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Πλεῖστα πρότασις τοῦτον σίσσας ὅπλοις ὑγρεῖς,
Δόξαμ ἐλῶν πολλών καὶ πύχη, δὲλλα τίχη.

149. Εἰς Ἰξανθίν.

ΙΣΙΔΩΡΟΥ.

Ἴξως οὐ καλέμοισιν αὐτὸν ἡγέρεις αἵτινας ἔφερθεν
Εὔμηλος, λιτῶς, δὲλλ' ἐν ἐλαυνερεῖ.
Οὐκοτε μὲν ὁ ὄντεις ἐκισσεν χέραι γαστρὸς ἔκπλε.
Ταῦτα πρυφίλω καίνω, τῆταν ἔφερεν φεροσάλια.
Τετὶς δὲ τειποτὸν ζήσας ἔτος, σὺνδεσμὸν ἴσιες,
Πάγοι λιπῶν ἴξον, οὐ πέρσι, οὐ καλέμοισις.

150. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ναυηγὸς πάφῳ εἰμί, δέ μὲν ἀρτίον, έτσι γεωργὸς.
“Ως αλι οὐ γάη ξωσίς ὑπεῖται” αἴδης.

151. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

“Ωφελε μηδέ τὴν βόύντο θεοὺν νέεις·” οὐ γάδε μὴν μεῖς
Παῦδα Διοκλείδης Σάρπολιν ἐσένομδι.
Ναῦς μὲν ὁ μῆν εἰν αλι πν φέρεται νέκις, ἀρτὸς μὲν
σκείνις
Οιῶμα οὐ κανεὸν σᾶμα περγόμενο.

152. Τεῦ ἀντί.

Ναέιθος οὐκέτι γῆς ἔτανεν Λύκος, δὲλλ' ἐν
πόντῳ

Ναῦς ἄμα οὐ μυχλὸν ἐνεὶς δάπλυματίλια,
Εμπρεσός

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ. 43

Ἐμπορῷ. Αἰγύνηθεν ὅτ' ἐπλεε. χῶ μὴν ἔστι
ἴχεται.

Νεκρός· ἡγάπεται ἄλλως ἔνομα πύμε. οὐ τούτων,
Κηρύσσω πόμαληθες ἐπις Κέδε, φεῦγε θαλάττη
Συμμίσγειν ἐρέφων, ναυάλε, δυομήγαν.

153. ΦΑΚΕΛΛΟΤ.

Φεῦγε θαλάττια ἔργα, βοῶν μὲν ἀπέβαλλεν
χέπλη,

Εἴπ τοι καὶ μάκρης πείρατος ἴδεν βιοτός.
Ηπέρω γένεσι μακρός βίος. εἰν αλί μὲν ἐπως
Εὔμαρες εἰς πολιώνα δρύμες ἴδεν νεφάλια.

154. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΤ.

Δωδεκάτη τὸν πᾶνδε πατήρ αὐτέρηνε φίλιππος
Ἐνθάδε, τὰ πολλὰ ἐλπίδα, Νικοτέλια.

155. Τῇ ἀπῆ.

Ἡῶοι Μελαθρίπαντον ἐθάπομέν, πελίς δὲ
Δυομέγε, Βασιλὼ κατέτανε πρθενική,
Αὐτοχερέ. ξώειν γένε, αδελφεὸν σὲν πυρὶ θεῖσε,
Οὐκ ἐπλη. δίδυμην μὲν οἶκος ἐσεῖδε κακόν
Παῖς. Αεριπάνοι. κατίφησε τὸ Κυριών
Πᾶσα τὸν ἀντέκουντον χῆραν ἴδεσσε δόμην.

156. Eis

156. Εἰς Ὀρφέα.

ἌΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐκ ἐπὶ θελημάντας Ὀρφεῦ δρύας, τοῦ ἐκ πέτρας

"Ἄξεις, ω̄ θηρῶν ἀντονόμας ἀγέλας·

Οὐκ ἐπὶ κοιμάσθε δρέμων βεόμον, ω̄ γέναλαζαν
Οὐ γιφετήρι συρμάς, ω̄ παπαγελσθε αἴλα.

"Ωλεο γδ· σὲ δὲ πολλὰ καπωδίσαιτο θύγατρες
Μιαμσωίας, μάτιρ δὲ ἔξοχα Καλλιόπα.

Τί φθημένοις σοναχεύμενοις ἐφ' ψάσιν, ἀνίκις
λαλκεῖν

Τελυπάρδων αἰδίνων εὑθεῖς διώαμις;

157. Εἰς Ἀρχιλόχου.

ΙΟΤΛΙΑΝΟΥ.

Σῆμα τὸν δὲ Ἀρχιλόχου αὐτούς πόνκον, ὃς ποτε
πηρέων

Μύσθη ἐχειδνάριψ τρεῶ τος ἐβαψε χόλω,

Αἰμάτεξας Ἐλικῶνα τὸν ἡμερον οἵδε Λυκάμβης,

Μυερόμηθρος πεισῶν αἴματα θυγατέρων.

Ηρέμα δὲ αὐτούμενψον ὅδοι πόρε, μή ποτε τέδε
Κινόσης τύμβῳ σφῆνας ἐφεζομένης.

158. Εἰς

158. Εἰς Ἐυερπίδην.

ΣΙΩΝΟΣ.

Οὐ σὸν μνῆμα πόλι' ἔτι Εὐερπίδην, διὰλα σὺ
τρέψε.

Τῇ σῇ γάδε μνῆμα πόλι' αἴμπεχετα.

159. Εἰς τὸν ἀνέν.

Μνᾶμα μὲν Ἐλλαῖς ἀπασ' Εὐερπίδην, ὅσεα δὲ
ιγχ

Γῆ Μακεδῶν. ἦ γάδε δέξατο πήρμα βίον.

Πατεῖς δὲ Ἐλλάδος Ἐλλαῖς, Ἀθηναῖς πλεῖσται
ἢ μέσας

Τέρψας, ὃν πιλαών Καὶ τὸν ἐπαγνον ἔχει.

160. Εἰς Σοφοκλῆν.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἡρέμ' οὐδὲ τύμβοιο Σοφοκλέου, ἡρέμας κατέ

Ἐρπύζοις, χλοερές ὄντας οὐδέχεων πλοκάμες.

Καὶ πέπαλον πάντη θάλαιοι ρόδες, οὐπε φιλορρώξ

Ἄμπελού, οὐχαὶ πέριξ οὐδέματα χαλαμένη,
Εἴνεκεν σύμφωνος πυντίφενος· ἵνα ὁ μελίχρυς

Ἡσπίσεν, μεσῶν ἀσυίγα Καρέπων.

161. Εἰς

• 161. Εἰς Ἀνακρέοντα.

ἌΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου.

Θάλλοι πετεσακόρυμβοι, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ
κιασός,

Ἄβερά τε λειψώνων πορφυρέων πέταλα.

Πηγαὶ δὲ ἀργινόεντος αὐαθλίσοιντο χάλακτοι.
Εὐώδεις δὲ ἀπὸ γῆς ἕδη χέοιτο μέδυ.

Οφελέα κέ τοι σωδίη τε τὸ οὐεξ τέρψιν ἄρπται
Εἰ δὲ λειψιμένοις χείμπεσται σύφεροιν.

162. Εἰς τὸν ἑαυτὸν Παπέα.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Οσ τις ἐμὸν τῷδε σῆμα φέρεις πύδα, Καλλίμαχος
χειρὶ με

Ιαδὶ Κυρλαύς πᾶσδα τε τὸ γλυπτίν.

Εἰδένεις δὲ ἀμφω κεν· οὐ μέν ποτε πατεῖδος ὁ-
πλῶν

Ηρξεν, οὐ δὲ πεισεν κρείστονα βασιλείν.

Οὐ νέμεσις· μῆσαγ γέ δέ τοις ἴδον ὅμητε πᾶσδες,

Αχει βίᾳ πολιάς τοι απέδεντο φίλυς.

163. Εἰς Ποιμένας.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ποιμένες οἱ Γάτιν ὄρεοι ράχην οἰοπολεῖτε,

Αἴγας καὶ συμάλλας ἐμβατεούτες οἵσι,

Κλείγ-

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ. 47.

Κλειταγέρη (περὶ γῆς) ὀλίγων χάριν ἀλλα
τρεποντή

Τίγοιτε, γέθυντες ἐνεκψ. Φεραφόγυης.

Βληχίσαμεν τὸν οἶες μητ., ἐπ' ἀξέσοιο τοῦ ποιμένο

Γέροντος συείζοις τηρήσας βοσκομένας.

Εἴσαρε τῷ φεύγοντι λειμώνιον αὐδος ἀμέρσας

Χωρίτης τεφέπω τύμβον ἐμὲν τεφδρός

Καὶ τις ἀττάσιον οὐάρυνοιο ηφαταχράγουτο γάλακτος

Οἷος ἀμφλγάλον μαστὸν ασαφόδηλον,

Κρηπτὸν ὑγραίνων δηπτύμβιον εἰς θανόνταν,

Εἰσὶν ἀργιτάγμα κάνει φθιμένοις χάριτες.

164. ΜΤΡΙΝΟΤ.

Θύρσις ὁ καμέτης, ὁ πὰ νυμφικὸν μῆλον νομόντων,

Θύρσις, ὁ συείζων Γανὸς ἵστον δόνακι,

Ἐγδιθο., οἰνοπότης, Σκιερὰν ἥπα τὸ πίταν
ἔυδει.

Φρυρεῖ δὲ ἀπὸς ὅλῶν ποίμνια βάκχον ἔρως.

Ἄ, νύμφαι, νύμφαι, διεγέρετε τὸν λυκοδαρτὸν
Βοσκὸν, μὴ θηρῶν πάρμα γέμηθ' ὁ ἔρως.

165. Εἰς Πτωχόν.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΤ.

Εἴχον δότο συικεφῶν ὀλίγον βίον, ἔπειτα δύνον

Ρέζων, ἔτι ἀδικήμενα, γάγα φίλη,

Μίκιλος ἐπι πονηρὸν ἐπηγνεσα, μήτε σὺ κάφη

Γίγνεο, μήτ' ἄλλοι δάμηγνες, οἵ μ' ἐχετε.

166. Εἰς

166. Εἰς τὸν Θαλῆν.

'ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἡρόδοτος γε τὸ σῆμα, πὸ τοῦ κλέθου, ἐργασόμηκες
Τῇ πολυφερούτερᾳ τῷδε Θάληῖ Θρόνῳ.

167. Ἀδίστοτον

Τῇ πατρὶ τῷδε σῆμα, τὸ οὐ ἔμπαλιν λᾶ τὸ δί-
χαγον.

Ἡν τοῦ δικαιοστάθησα φθόνον οὗτον τελετούς.

168. Εἰς Ηεράλειτον.

ΔΙΟΓΕΝΟΤΣ Λαερτίου.

Ηεράλειτος ἦρώ· τί με ὡκύτω ἐλκετός αἴμασσοι;
Οὐχ ύμνη ἐπόνηση, τοῖς δέ μ' ὅπταμένοις.

Εἰς ἐμοὶ δῆνε φερπότον, πειραμάτοις. οἱ δέ δημά-
ρεθμοι,

Οὐδεὶς. Τοῦτον μὲν δέ τοιζε Φερσεφόνη.

169. Εἰς τὸν Διογένην.

'ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Βάκτρον, Καπήρη, Καπιπλόσον ἐμψα σφοῖο
Διογένειος, βιότῳ φόρτον οὐ καφόταί τοι.

170. Εἰς

170. Εἰς Ἡεάκλειτον.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἴπέ θες Ἡεάκλειτε πόσῳ μόρον, τὸ δέ με δάκρυ
 "Ηγαγήν· ἐμπόδιον δὲ οὐαίνεις αὐμφότεροι
 "Ηλιον σὺν λέόχῃ κατεδύσαμεν. Δλλασσὸν μήν πε;
 Ξεῖν· Ἀλιαρτονοεῖν, περισάπαλαις σωσθίν.
 Αἱ δὲ πταχίζωντιν ἀδόνες, ποιησόν ὁ πομπῶν
 Ἀρπακτὶς αἰδῆς σὸν δῆπε χεῖσα βαλεῖ.

171. Εἰς Ἐπίκτητον.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Δεῖλος Ἐπίκτητος θυόμιλος, Καὶ σῶμα δράππεος.
 Καὶ πενίλιος Ἰησος, Καὶ φίλος ἀνθενάτοις.

172. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἴπας πᾶλιε χαῖρε Κλεόμβροπος ὡμοῦ ερημώτης,
 "Ηλατ' αφ' ὑψηλῷ τείχεῷ, εἰς αἰδένιοι,
 "Αξιον στένειν ἴδων θανάτον κακὸν, δλλασσόν Πλατώνος
 "Εν τῷ ἄστει ψυχῆς γεράμι μάλεξάμην.

173. Εἰς Τερεσάς.

Ἄσηλου.

Οὐκ αἰδάνεις ἔγειραψε Κίμων πάστο, πομπῆι δὲ τὴν
 ἔργων
 Μαρμότη, δὲν σὸν ἔργον Δαιδαλότι εἶξεφυγήν.

E

174. Εἰς

174. Εἰς τὸν Μύρωντον βῆν.

ΙΟΤΛΙΑΝΟΥ.

Βιηόλε, ποῖοι ωροφέειν με βιαίζειν; ἵδρεο νῦν αὐτον.
Οὐ γάρ μει πέχει Καὶ πόδι ἔδωκεν ὑγέιν.

175. Εἰς Τάρκιλον.

ΓΑ' ΛΛΟΤ.

Οὐτόνοις ὁ πορίς μακάρεων Σινέσιου, ὥτοι ὁ
νηδιώτης

Πολάκης νεκτήρευς πλησάρδην θόματον πόματον,
Νιῶτης λιβάδην διηπτῆς ἴμερεται· ἡ φύδονερή τοι
Κεράσιος αἱ τελείλοις ὅσιοι παπεινοτέρη.
Πίνε, λέγε Τάρκιλο, Καὶ ὄργια μορύδανε σημῆν.
Οἱ γλώσσαι ωροποτεῖς ταῦτα καλεζόμεθα.

176. Εἰς τὸν διάδημα ἀθλεῖς τῷ Ηρακλέους.

ΦΙΛΙΓΠΠΟΤ.

Ωλεζε τὸν Νεμέας δῆρ' ἀπλεῖσην, ὠλεσσαί δὲ
ὑδρίεις,

Καὶ ζεῦεσσιν κατάθεσσι διαφετίναξα φύδεις.
Ζωτῆρ' ἐλκύσσας, πάλις Διομήδεων εἰλειν.

Χρύσεα μῆλα καλάσσας, Γηρυόνιας ἐλασσον.
Αὐγείδης ἐδάκις· κομψὸς δὲ φύγεις ἐκπομπον ὄρηις.
Κέρεεσσιν τῆταγμάτις ἀντὸς ὄλυμπον ἐχειν.

177. Εἰς

177. Εἰς Ἀγαλμα Νιόβης.

Ἐκ ζωῆς με πέσοι πεύξηρι λίθου. ὅπερ λίθοιο
Ζωὴν Περιεπέλης ἐμπαλιν εἴργαστο.

178. Εἰς Ἀγαλμα Ἡχῆς.

ΛΟΤΚΙΑΝΟΣ Χ., οἰδ., ἈΡΧΙΟΤ.

Ἡχὸν πεπρήεσθαι ὄρφες φίλε, Πίδησ ἐπάρκεια,
Ἄντετοπον φθολγεῖαν ἐμπαλιν φύσιμύνει,
Πιδητοίων συμφάτων λαζάλον εἰκόνα, ποιμέστιν ἕδε
Γαύγηνον. ὅστις λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄποι.

179. Εἰς Ἀγαλμα Ἀφερδίτης τῆς ἐπονομασίας.

Τῇ ἀπε.

Σοὶ μορφῆς αὐτεπικά τῆς ωδεικολάβεις ἀγαλμα,
Κύπερι, τῆς μορφῆς φέρπεσον οὐδὲν ἔχον.

180. Εἰς τὸν Σπάρτην οὐοπλον Ἀφερδίτην.
ΙΟΤΛΙΑΝΟΥ.

Παλλὰς τὰν Κυθέρειδην οὐοπλον ἔειπεν ἴδεσαι,
Κύπερι, θέλεις ὅτας ἐσ κείσιν ἐρχόμενα;
Νηλ' ἀπαλόν γελάσασι, λέ μοι σάκθι αὐτίον
ἄρεν;

Εἰ γυμνὴ γυνά, πᾶς ὅπλοι ὅπλα λαζέω;

181. Εἰς Ἀγαλμα τῆς Ερμῆ.

ΖΕΝΟΚΡΑΤΟΤΣ.

Ἐρμέη ξυλίνῳ λίστῃ πεπούχετο, οὐ δέλγον πέν.
Εἴται μιν αἰεῖς, χαμάδις βάλε. τῷ δὲ δότῳ
χρυσὸς
Ἐρρόστην καταστήνθω. ὑπερεις πόρε πολλάκι
κέρδος.

182. Εἰς ἀγαλμα τῆς Θηλαγέας.

ΗΡΑΚΛΕΑ.

Αὐτὴν μυηθεὶς τεχνίτητο· τύνεις μαζίσιν
Εἰς νόσον ὁ πλάστης κατεργάτης γάλαζ.

183. Εἰς Σπίλια Νεμέσεως.

Ἡ Νέμεσις προλέγει τῷ πόλει τῷ τε γαλινῷ,
Μήτ' ἄμετρον λιποῖν, μήτ' ἀγάλικα λέγειν.

184. Εἰς εἰρήνα Γαλίων, μάργην ἵστησ.

Ἡ χεόνθω πνίγει γάμα βερτίς θλίψιο Γαλίων
Δέκινυτο μήν θυτής, ἔπρεφε δὲ αἰσινάτης.
Χήρειν τῷ μέλαθρε πολυκλαύτῳ Ἀχέρονθω,
Σῇ Παιηονίῃ χειρὶ βιαζομένα.

185. Εἰς

185. Εἰς ἄγαλμα τῆς Καιρᾶ.

ΠΟΣΕΙΔΑΙ' ΠΠΟΤ.

Τίς, πόθεν ὁ πλάστης; ΣικυώνιΘ.. ὅνομα δὲ λέει;
ΛύσιωπΘ.. σὺ δὲ, τίς; καὶ εἰς ὁ πλυμαριστῶρ.
Τίπει δὲ ἐώς αὐτῷ βέβηκας; αὐτὸς προγάσω. πὲ
ἢ ταρσὸς.

Ποστὴν ἔχεις διφυῖς; ἵππαμ' ωτίωμέμΘ..
Χειρὶ δὲ δεξιπερῇ λέ φέρεις ξυεόν; Δρόμοισι
δεῖγμα
Ως ακμῆς πάσης ὀξύτερΘ.. τελέσθω
Ἡ δὲ ιόμητικατ' ὄψιν; ωταντιάσθητι λαζέάδς.
Νὴ Δια ταξόπιθεν ωρές λέ φαλακροὶ πόλεις;
Τὸν γαλλικὸν πόλεισιν ωρέαντρέξιμον με ποστίν,
Οὐ πεῖται μείρων δεκάεται εὖόπιθεν.
Τοῖον ὁ τεχνίτης μὲ διέπλασεν εἴνεκεν ύμέων,
Ξεῖνε, Καὶ σὺ ωράνους διδασκαλίων.

186. Εἰς Λυτρόν.

Ἡ τοῖον Κυδέρειδην ὑδωρ τέκεν, ἡ Κυδέρεια
Τοῖον ἔτελξεν ὑδωρ, ὃν χερός λαζαριδύη.

187. Εἰς Ἀπελον Λυτρόν μικρόν.

Μὴ νεμέται βαροῖσι. χάρεις βαροῖσιν ὀπιδεῖ.
Βαρὸς Καφίης ἐπλεπτο κέρΘ.. Ερως.

Ε 3

188. Κύρι

188. Κύριο ποιητῶν.

Κύπειος Σωὶ χαρίποισι $\ddot{\epsilon}$ μέτι χρυσῷ ελέμην
 Ἐνθάδις λικουδίνη, μαδὸν ἔδωκε χάρεν.

189. Εἰς Ξενοδοχεῖον.

Ἄστος ἐμοῖ, $\ddot{\epsilon}$ ξεῖνῳ, αὲι φίλῳ. $\ddot{\epsilon}$ γὰρ ἐρδεγάν
 Τίς, πόθεν, $\ddot{\eta}$ λέγων, $\ddot{\epsilon}$ στι φιλοξενίης.

190. Ἀπὸ Ναυηῶν.

ΛΟΤΚΙΑΝΟΥ

Γλαύκω, $\ddot{\epsilon}$ Νηρεῖ, $\ddot{\epsilon}$ Ἰγοῖ, $\ddot{\epsilon}$ Μελικέρῃ,
 Καὶ βυθίφιος Κερνίδη, $\ddot{\epsilon}$ Σαμόθρηξ θεοῖς,
 Σωθεῖς. ὃν πελάγες Λυκίλλιῳ, ὁδὲ κόπερμα
 Τὰς πέχας ὃν κεφαλῆς. ἄλλο γάρ σεσθίν $\ddot{\epsilon}$ ζω.

191. Εἰς Ζηνοφίλου.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ηδὺ μέλῳ τὴν Γᾶνα τὸν Ἀρκάδα πικίδι μέλ-
 πεις,

Ζηνοφίλα λίγο^ν, αἴδὺ κρέκεις λ μέλῳ.
 Ποῖ σε φύγω; πόμητο με τοῦτον ἔρωτες,
 Οὐδὲ ὅσον ἀμπνεῦσαι βασίν ἔωσι χεύγον.
 Ἡ γάρ μοι μωρφὴ βάλλει, πόθεν $\ddot{\eta}$ πάλι μύσαι,
 Ἡ χάρεις. $\ddot{\eta}$ κέ λόγω; πόμητα πυρὶ φλέγομεν.

192. ΛΟΤΚΙΛΛΙ'ΟΤ.

"Η πὸ φιλεῖν τελίχραψον ἔργος ὅλου, ἢ τὸ φιλεῖδε
Περόδες· ἵνα ἡ λύσης τὸν πόδον ἢ κεράσης.

193. ΡΟΤΦΙΝΟΤ.

Οὐκ ἔλεγον Περδίκη γηράσκομήμε, καὶ θερεφώνην.

"Ηξυσιν παχέως αἱ δάκλυσί φιλοῦται;
Νῦν ῥυτίδες, Καὶ θρίξ πολιτὸς, Καὶ σῶμα ρακῶδες,
Καὶ σόμα τὰς θερπίρας εἰκὸν ἔργον χάρεται.
Μή λέσθι μετέωρε θερσέρχεται, η κολακούδια
Λιανταῖ, ὡς ἐπὶ τάρον, νῦν σε πέρχομενται.

Τῇ ἀπό.

Πέμπτα σοὶ 'Ροδόκλεια πύρα τέφο, δῆθει πλέξας,
Αὐτὸς ὑφ' ἡμέτέραις δρεψαμένῳ παλάμαγι.

'Εστι κρίτον, ρόδεν τε κάλυξ, νοτερήτ' θεμέσην,
Καὶ νάρκιαστος ὑγρὸς, Καὶ πόδημαγιας ἰον.

Ταῦτα σεφαμήνη, λῆξον μετάλαυρος ἔνστα.
· 'Ανθεῖς, Καὶ λῆγχες Καὶ σύ, Καὶ οἱ σεφδυόντες.

194. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

"Ωμοσε Καλλίγρωτος Ἰωνίδι μή ποτ' ὄκείνης
· "Εξει μίτε φίλον κρέιασσα, μίτε φίλησ.

"Ωμοσεν· ἀλλὰ λέγεταιν αληθέα, τὰς δὲ ἔργα
· "Ορκυει μή διψέειν ὥστ' εἰς αἰδηνάτων.

Νῦν δὲ οἱ μὴν ἄλλης δὴ θέρεται πυρί· τῆς δὲ
ταλάνης

Νύμφης (ὡς Μεγαρέων) καὶ λόγῳ. οὐδὲ αὐτοθέμενοι

πούλατησα το

195. Ἰελιανὸς ἀπὸ Καστάρχων Αἰγυπτίος.

Σπίρθο πλέκων πόδ', εὗλον

Ἐγ τοῖς ρόδοις Ἐφωτα-

Καὶ τῷ περιεργῷ καταζῶν,

Ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον.

Λαζῶν δὲ ἐπον ἀντὸν·

Καὶ νῦν ἔσω μελάνη με

Γπερῆσι γαργαλίζει.

196. Ρέφε Δομεσίκη.

Γδρύζο σέντεν φιλέω. μῆνον δὲ σὸν ἄκειτον ὅμιλο

Ἐχθαίει, συγκεφοῖς δημόσιοι περπόμπιοι.

197. Τὸ τῆς Λαΐδος αὐάνθεμο.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἡ σοβαρὸν γελάσατε καθ' Ἑλλάδος, ἵνα τὸν ἐ-
εφύτων.Ἐσμόδη ἐνὶ τοφεδύοις Λαΐσις ἐχεσσα νέων,
Τῇ Φαφίν τὸ κάτοπτρον. ἐπεὶ τοίν μὴν ὁ ἔσθιτος
Οὐκ ἐδέλω· οἴη δὲ λίνη πάσσος, οὐδείαμεν.

198. Εἰς Ἀρετᾶν.

Τίνας αὖτε ποιοῦντες Ηερούς, Αποθεωθέντος Ηεροχλέους.

Σὺς αρετῆς ιδεώκει γαλίνης απέδακεν αμφιελίνην

Σύδη

Σάς γενέτης "Ηρακλες" ἐπεὶ πόνθος ἀσωτου
εὔχομαι.
· Αιδεσίσιον οἶδεν ἄγριον μετ' ἀπέισθια τάκηλον
αἴθλων.

199. Θεόγονος ίνα:

Μηδεὶς αὐδεύπων πέιση κακὸν δῆδε φιλησα,
Κύρυε· Κέ δὲ εἷς οὐφελοῦ καίνος αὐτῷ φίλος
ών;
Οὐτ' αὐτὸν σκαλεποῖο πόνον ρύσαιτο οὐτοις,
Οὐ τέ κεν ἔδιλὸν ἔχων, τῷ μεταδῶν ἔντελει.
Δειλὸς δὲ εὑρόντι πατεροτάτη χάρις ἔστιν.
Ίστη καὶ σωτήρεν πόντον αὐλός πολιτη.
Οὐπε γέρων ποντον στείχειν βαθὺ ληίον αἰμάτω,
Οὐπε κακὸς εὖ δεῖν, εὖ πάλιν δρυπλαζόντος.
· Απλησον γέρηχον κακὸν νόον· λαὸς δὲ εὐαγρῆς,
Τῶν περιόδεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης.
Οἱ δὲ αγαθοὶ τῷ μέγιστῳ ἐπανέργειαν παντίντες,
Μηδημαρτίριος δὲ εἶχεν αγαθῶν, οὐ χάριν ἐξοποτο.
Μάποτε τὸν κακὸν δῆδε φιλον ποιεῖτες ἐπάρετο,
· Άλλ' αἵτινες φύγοντες κακὸν λιμήνα.
Πολλοὶ τοι πόστοι οὐ βεβοσίος εἰσιν ἐταῖχοι,
Ἐγ δὲ αὐδαίρω αφίγματι πανεύπεροι.

200.

Βέλεο δὲ αὐσεβέως ἐλίγοις Σὺ γενίμασιν οἰκεῖν,
· Η πλεύειν, αδίκως γενίμαζε παντάρμονο.
Ἐγ δὲ δικάγοσινη συλλίβδην πᾶσ' αρετὴν.

Πᾶς

58 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Πᾶς δέ τ' ἀρνήτης γενός, Κύρος, δίκαιος εἰσώ.
 Χρήματα μὴν δῶμασιν οὐ παγκάκι φέρει δίδωσιν.
 Ήλίαρετη ὁλιγοῖς αὐδεῖσιν, Κύρος, ἵπποι.
 Τελευταίος, Κύρος, θεὸς τοῦ περιουσίας σεν δύοδροι,
 Οὐ μέτει γάρδια μηδεμίαν θέμιδναι.
 Τίχτει τοι κάρος ὑδρευτος, ὅποιη ηφαίκη ὁλέθριος ἵπποι
 Άνθεψίτω, οὐ στοφή μηνόθριος αἴρετος οὐ.
 Μήποτε τοι πενίεις θυμοφθόρος αὐδεῖ γαλεφθάνει,
 Μηδίας γέρησμοσιών, Κύρος, κακήια τραφέρει.
 Ζόλια γάρ τοι οὐ πάλαι πονοβούρρεσιν ἄλλοτε ἄλλα.
 Άλλοτε μὴν πλεῖστον, ἄλλοτε δὲ οὐδὲν εἶχεν.
 Μήποτε, Κύρος, αὔρεταις θεοῖς μέτα· οὐδὲ γῆ
 οὐδεῖς
 Άνθεψίτων οὐ, λευκές γένητε δηδεῖ πλεῖ.

201.

Κεράνεις μὴν καὶ οὐκτοις διζήμεθα, Κύρος, οὐ ἵπποις
 Εὐγήμεται, καὶ τις βέλεται εἰξ αἴγαλαν
 Βίσσεις· γῆρας οὐ παγκάκης οὐ μελεδάνει
 Φεθλός δηῦτος, οὐδὲ οἱ γερήματα πολλά διδών.
 Οὐδεμία κακή αὐδεῖσι δηδίνεται εἶναι αἴγιλες
 Πλησίον, Δλλαίας αἴρεται βέλεται δηταίαθει.
 Χρήματα μὴν λευκοί· οὐδὲ πάλαι εἶχομεν,
 Καὶ κακοὺς εἰξ αἴραθε. πλεῦτος θεμέτερος οὐ.

202.

Χρήματα δὲ φέρει δίοθεν οὐδὲν δίκη δηδεῖ γένεται.
 Κακοφθάλεις αὖτε οὐ μόνην τολέντη.

Ei

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ. 59

Εἰ δὲ αδίκιας καῦχον αὐτὸν φιλοκορδεῖ θυμῷ
 Κτίσται, εἴδε ὄρκῳ, πάρ το δίκαιον ἀλών,
 Αὐλέκχο μὴν π φέρειν κόρδῳ δόκει, ἐς τὸ
 λαβτὸν
 Αὐλίδις ἔθυτο κακόν. Νεώτη δὲ τὸν δέοντα νόον.

203.

Πλεύτει δὲ σέβειν πέρματα πεφασμάτων δινέφεποισιν
 "Οἱ γὰρ γῆματα πλεῖστον ἔχουσι βίον,
 Διωλάστον αὐτοῖς. Λέει δὲ κορέσσεν ἀπόμενος;
 Χρήματά τοι διητοῖς γίγνεται αὔρεσσιν.

204.

Οἵ κακοί, ὡς πόμπως κακοί ὅκατεροι γεγόνασιν,
 'Αλλ' ἕμβρεστι κακοῖς σωθέμενοι φιλίων.
 "Εργάτη π δεῖλ' ἔμφαντον, οὐτοῦ ποστομάτα, οὐτοῦ
 'Ελπόμενοι κείνας πόμπα λέγειν ἔπιμπα.

205.

Πολλοὶ τοι πλευτῶσι κακοί, αἴγαδοι τὸ πένοντες·
 'Αλλ' ἕμεῖς τέτοιες διαμετέφομεν
 Τῆς αρετῆς τὸν πλεῦτον ἐπει τὸ μὴν ἔμπεδον
 αἴσι,
 Χρήματα δὲ δινέφεπων ἄλλοπι ἄλλῳ ἔχει.
 Κύρι, αἴγαδος μὴν δηὖτε γνώμην ἔχει ἔμπεδον
 αἴσι,
 Τολμᾶ δὲ ἐν τῷ αἴγαδοις καίμενοι εἰς τὸ κα-
 κοῦ.

E.

60 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Εἰ δὲ τεὸς κακῷ αὐδεὶ βίοις ἐπλήτον ὄπαλει,
Αφράνων κακίλης καὶ διώσαται κατέχειν.

206.

Μηδὲν ἄγαν πολύδειν· καλέσει δὲ τὴν πᾶσιν ἀ-
ειτρό.

Ἐργμασιν διδεψώπων· πολλάκι δὲ εἰς αἱρετιὸν
Σωσίδει διῆτρον κέρδος διζήμενος ὅντενα δάμασιν
Περόφεων εἰς μεγάλης αἱμοπλακίης πλεύσει.
Καὶ οἱ ἔπικε δοκεῖν, φέρετε κακά, τῶντα ἀγαθόντα,
Εὔμερέως· αὐτὸν δὲ τὴν γεννήσιμα, τῶντα κακά.

207.

Ω θειλὴν Γενίν, οὐ μήτε τρεπλισθόν τοῦτον ἄλλον
Ἄνδρ' εἴναι; οὐ δέ μ' οὐκ ἐδέλυντα φιλεῖς;
Ἄλλον τοῦτο, οὐ δόμοντα ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ'
τημένος
Αἰεὶ μυστήν τεθδεί βίον μέτηχε.

208.

Δέξα μὴν διδεψώποισι κακόν μέγα, πειρεία δὲ
ἀειτρού.

Πολλοὶ ἀπέρηπον δέδην ἔχουσον ἀγαθῶν.

209.

Μήτε κακοῖσι νοσῶν λυπή φρέατα, μήτ' ἀγαθοῖσι
Τερφθῆς ἔξαπίνης, πειρεία δέλτρον ἰδεῖν.

210. Δε-

210.

Δειλὸς δὲ εὖ ἔρδοντι δύω κακά· τῷδε περὶ γὰρ αὐτῷ
Χιεύσης πολλῶν, οὐχί τε χάρεις θέμενα.

211.

Μάπιτ' ἐπαγνέαντες περὶ δὲ εἰδῆς δρῦδρα σαφη-
τῶς,

Οργὴν οὐ ρυθμὸν, οὐ δόπον ὅστις δὲ τοῦτο.

Πολλοί τοι καὶ δηλοντες ἐπίκλητον τῷθεοῖς ἔχοντες,
Κρυπτεῖσθαι, σύνδεμοις θυμὸν ἐφημέρειον.

Τέτων δὲ ἀκφάνει πάντων χερῶν τῷθεοῖς ἔκφύγει.

Καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμην πολλὸν αἴρων ἀκτός ἔβησα.

Ἐφθιώ δὲ αἰγάλεας, περὶ σε κατέβη πάντα δαίνων
Ηθεα· νῦν δὲ τῇδη, νῦν δὲ τοῦτο, ἐκφύγει δίεχω.

212.

Τιμαγέρεα, πολλῶν ὄργην απάτερνεν δέσποιντος

Γιγνώσκειν χαλεπὸν, καθαρὸν ἐστι τοσφῶ.

Οἱ μὲν γὰρ κακύτταντα κατακρύψομεντες ἔχουσι

Πλέτω, τοι δὲ αρετέων ἐλαυνόμητε πεντη.

213.

Ἐλπῖς δὲ δρεψόποισι μόνη θεός εὐθὺς ἐνεστιν·

Ἄλλος δὲ οὐκαμπόντις ἀκαθολιπόντες ἔχει.

Οὐχέτο μὲν Πίστις μετάλλη θεός, οὐχέτο δὲ δρῦ-
δραν

Σωτερ-

62 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σωφροσύνη Χάριτίς τ', ὡ φίλε, γὰς εἰ.
λιπον.

Ορκὺι δὲ σὺν ἐπι πισὶ σὺν δινέφεροισι δίκαιοι,
Οὐδὲ θεὸς καὶ μετ' αἵτινας αἱ θαυμάτων.
Εὐσεβέων δὲ δινέφερον οὐδέ Θεοὶ τοι, οὐδὲ θέμιτας
Οὐκ ἔκ γηγενώσκεται, σὺν μήδη σύστηται.
Ἄλλος ἵψεται τις ζώη Καὶ ὄρα φάγος πελοίοιο,
Εὐσεβέων τῷδε θεὸς, Ελπίδαι τορθομέτων
Εὐχέρεως οὐ θεοῖσι, Καὶ αἴλασσα μυρία κάψων,
Ελπίδαι τε τρεψότηται πυμφότηται θυέτων.
Φρεγγέαδα δὲ αἰδίνων δινύμραν σκολιὸν λόγου αἰέν,
Οἱ θεῶν αἴθανάτων μηδὲν ὀπίζομενοι,
Αἰέντες δὲ τοιούτοις κλεάνοις ἐπέχυσοι νοήματα,
Αἰχμὴ κακοῖς ἔργοις σύμβολοι θηράμδων.

214.

Οὓς ἄπινα διδάσκειν αὐτον φύγει, σὺν βαρεῖαι
Δυσυχίᾳ, εἰ μὴ μοῖρος ἐπὶ πέρμα βάλῃ.
Οὐδὲ δινύσφροσύνας, οὐτε δὴ θεὸς αἴλασσα πέμπει,
Θητος δινύρος δώροις βαλόμενος θερφύγει.

215. ΜΕΝΑΝΔΡΟΤ.

Εἰ τὰ δάκρυα ἡμῖν τῷδε κακῆρις λῦ φάρισκον,
Ἄστες δέ οἱ ιλαΐσσας τῷ πονεῖν ἐπαίετο,
Ἡλατίόμενος διδέ δάκρυα, δόντες χρυσίον.
Νῦν δὲ τὸ τρεψόγχος τὰ τρεψίματα, οὐδὲ δάπεδος
· Βλέψει
Εἰς τὸν πατέρα, μέσωστα, δάκρυα τὰς ἀντίκειούς,
Ἐπειδή

Ἐαν τι κλάγης, ἀν τι μὴ πορθέσεται.
 Τι ἐν πλέον ποιεῖμεν; οὐδέν τί λύπη θήται
 Ἐχεις, ὥσπερ Καὶ δένδεται καρπὸν, τὰ δάκρυα.

216. Eis Λύρα.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ Την Μέλην πίνα.

Θέλω λέγειν Ἀπειδάς,
 Θέλω τοῦ Καδμον αἴδην.
 Α βάρβιτό τοῦ γερδαῖς
 Εεφτα μεγον ἔχει.
 Ήμειψα νεῦεται περίσσω,
 Καὶ τὰ λύρια ἀπασθύει.
 Κάρχα μὲν ἔδον ἄθλης
 Ηεραλένεις λύρη τοῦ
 Εεφτας αὐτεφώνει.
 Χαρέτε λατιπὸν ἡμῖν,
 Ηερεις τοῦ λύρης γέδ
 Μόνες εεφτας αἴδη.

217. Eis Ἑεφτα.

Μεσουνκτίοις ποδὸς ὥρας,
 Στρέφεται ὅτε Ἀρκτός ἡδη
 Κατὰ χεῖεται τὰ βοῶτες,
 Μερόπων τοῦ φύλα πάντα
 Κέαται κότων δαμέντα,
 Τότε Ἑεψος ὅπισθεις μετ'
 Θυρέων ἔκπτος ὁχῆς.

Tis,

64. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Τίς, ἔφησ, οὐρανούς;
 Κατὰ μὲν δύσεις ὄνείρυς.
 'Ο Δ', Ερευ, "Ανοιγε, φησί,
 Βρέφθη εἰμί, μὴ φόβησαι.
 Βρέχηκα γέ, καὶ σέληνον
 Κατὰ νύκτα πεπλάνηκα.
 'Ελένοι ταῦτα ακέσσας.
 'Ανὰ Δ' αὐτὸν λύχνον ἀφασ,
 'Ανέῳξα, Καὶ βρέφθη μὲν
 'Εσσεώ, φέρουντα πόζον,
 Πτήσυγάσ τε, καὶ φαρέτρησ.
 Παρὰ Δ' εἴσιλι καθίσσας,
 Παλάμηκας χεῖρας ἀπέ
 'Ανέδαλπον, ὃν τοῦ χαρτης
 'Απέθλισον υγρὸν ὕδωρ.
 'Ο Δ', ἐπεὶ κρύθη μεδῆμε,
 Φέρε, φησί, πατερόσωμόν
 Τόδε πόζον, ἐκ με τοῦ
 Βλαψθεταί βεαχεῖται τοῦρή.
 Τανύει τοῦ, καί με τύπτει
 Μέσον τοῦδε, ὥστερ οἴσρθη.
 'Ανὰ Δ' ἀλλεταί καταχάζων,
 Ξένε, Δ' εἶπε, συγχαρηπ,
 Κέρας αὖ λαβεῖς μὲν τοῦτο,
 Σὺ τοῦ καρδίλια πονήσεις.

218. Εἰς θαυμάτων.

Λέγεται αἱ γυμνᾶκες,

Ἄγακρέων,

Ἄνακρέων, γέρεν εἰ.
Λαβὼν ἔσπερον, ἀθρεε
Κόμφας μὴν ἐκέτ' ἔστι,
Ψιλόν δὲ Σδε μέτωπον.
Ἐγὼ δὲ τὰς κόψας μὴν,
Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' αὐτὸν,
Οὐκ οἶδα. τότε δὲ οἶδα,
Ως τῷ γέρεντι μᾶλλον
Πρέπει τὰ περπάντα παιζεῖν,
Οσῳ πέλας τὰ μοίρης.

219. Eἰς Ἔρωτα.

Θίλω θέλω φιλῆσαι.
Ἐπειδὴ Ἔρως φιλέν με.
Ἐγὼ δὲ ἔχων τόνιμα
Ἄβελον, τὸν ἐπείδην.
Ο δὲ αὐτὸν τόξον ἔχεις
Καὶ γευσέντα φαρέτεις,
Μάχῃ με πράκτελετο.
Καὶ γὰρ λαβὼν ἐπ' ὄμφων
Θώρηχ, ὅπας Ἀχελῶς,
Καὶ δέεται βοέις,
Ἐμβρύαμις Ἔρωπ.
Ἐβαλλέ, ἐγὼ δὲ ἔφοιτον.
Ως δὲ σὸνέτ' εἶχ' οἵτες,
Ἡχαλλεν, εἴτε ἰαυτὸν
Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον.
Μέσος δὲ καρδίης μοι

F

Ἔρωτε

"Εδωκε, καὶ μὲν ἐλυσε.
Μάτιον δὲ ἔχει Βοέια.
Τί γέρ τινας θέμενος
Μάχης ἔχει μὲν ἐχθρόν;

220. Εἰς Ἔφεστα.

Αἱ Μέσαι τὸν Ἔφεστα
Δίσαισαν σεφάνοισι,
Τῷ Κάλλει πλέοντες.
Καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
Ζητεῖ, φέρεται λύτει,
Λύσαντος τὸν Ἔφεστα.
Κανὸν λίση δὲ ήσαν ὑπὸν,
Οὐκ ἔξεισι. μενεῖ δέ.
Διελθέντες δεδίδακται.

221. Εἰς Ἔφεστα.

"Ἐφεστος ποτ' ἐν ρόδοισι
Κοιμωρδύλων μέλιτῶν
Οὐκ εἶδεν, δὲλλ' ἐτερώδη.
Τὸν δάκτυλον δὲ μαχθεῖσι
Τὰς χειρός, ὠλόλυσε.
Δραμψόν δὲ, τὸ πεπανθεῖσι
Γερὸς τὴν καλὺν πανήριον,
"Ωλωλα, μέτερ, εἴπει,
"Ωλωλα, καποδιάσκον.
"Οφις μὲν ἐτύψει μικρός,
Πτερυτός, ἐν καλέσι

Μέλιτῶν

Μέλιτῆδης οἱ γεωργοί.
 Ἄ δὲ ἐπεν, εἰ τὸ μέντρον
 Πογεῖ τὸ τέλος μελίτης,
 Πόσον, δεκαῖς, πονθόν,
 Ἐργος, ὅσης σὺ βάλλεις;

222. Eis τὸ Ἔαρ.

Ἴδε πῶς ἔκεις φανένθιΘε.
 Χάρυπτες ρόδα βρύσον.
 Ἴδε πῶς κῦμα διαλέγεται
 Απαλώπεται γαλεῖη.
 Ἴδε πῶς ιῆσα κηλυμβᾶ.
 Ἴδε πῶς γέρειΘε ὄδοις.
 Αφελῶς δὲ ἔλαφος Τιτζή.
 Νεφελῶν σκιάδι δονύνται,
 Τὰ βερτήδη δὲ ἔλαφος ἔργα.
 Καρποῖσι γάρα τρεπούσται.
 Καρπὸς ἐλαίας τρεπούσται.
 Βερμία σέφεται οὖμα.
 Κατὰ φύλλον, κατὰ ηλῶνα
 Κανθελῶν λύσποσ καρπός.

223. Eis Τέττιγα.

Μακαρίζομδύ σε, πέττιξ,
 Οπι δευδρέων ἐπ' ἀκεφαλί^α
 Ολίγηις δερόσον πεπωκάς,
 Βασιλόδης ὅπως, αἰδής.
 Σαὶ γάρ ἔτι κεῖνα πάντα

Όπόσι βλέπεται σὺ ἀγερῆς,
Χ' ὅποις φέρεται ὁραι.
Σὺ δὲ φιλία γεωργῶν.
Ἄπο μηδενὸς λε βλάπτων.
Σὺ δὲ τίμῳ βεργέσι,
Θέρεῳ γλυκὺς περφότης.
Φιλέεται μὴ σε Μέσαμ,
Φιλέει δὲ Φοῖβῳ ἀντὸς,
Λιγυρίᾳ δὲ ἔδωκεν ὄιμίων,
Τὸ δὲ γῆρας δὲ σε τείρει,
Σοφεῖ, γηγενής, φίλυμε,
Ἄπαντας, μηδαμόφερε,
Σχεδὸν εἰς θεοῖς ὄμριθο.

224. Εἰς Ἐρωτα.

Χαλεπὸν δὲ μὴ φιλῆσαι,
Χαλεπὸν δὲ οὐ φιλῆσαι.
Χαλεπώπερν δὲ πομπῶν,
Ἄποτυχάνει φιλέντοι.
Γένθο οὐδὲν εἰς ἐρωτα
Σοφῖη, γύνθο πατέται,
Μόνον ἄργυρον βλέπεται.
Ἄπολυπτο περῶτος ἀντὸς,
Ο τὸν ἄργυρον φιλήσαι.
Διὰ τὴν εὖν αδελφὸς,
Διὰ τὴν τοιμῆς.
Πόλεμοι, φόνοι δι' ἀντὸν.
Τὸ δὲ χεῖρον, ὀλύμπεδα
. Διὰ τὴν οἵ φιλούγεται.

225. Ἐργος

225. Ἔρως Δεσπότης.

ΜΟΣΧΟΤ.

Α Κύρωις τὸν Ἔρωτα τὸν μέα μακρὸν ἐβάστε.
Εἴλες δὲ τοιόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα.

Δεσπότιδας ἐμός ἐξιν. ὁ μάρμυτας γάρ σας ἔξει.
Ἐσι δὲ ὁ πᾶς τῷσι Γερμαγ. δὲν εἴησι πᾶσι μάρτοις
νιν.

Χεῦται μὴν καὶ λαμπτέ, πυρὶ δὲ τοκελος· ὅμιλα τα
δὲ ἀττά,
Δερμάτης οὐ φλογέντα, κακῷ φρένες, αὖτο
λαζλημα.

Οὐ γάρ ἔν τοῖς οὐ φλέγεται. ὡς μέλι, φωνά.
Ἡν δέ γλαψ, νόθος δὲν δράμετος, παφροταστας,
Οὐδὲν αἰχθόμαν. δόλιον βρέφος, ἄγεια πάσι
δέι.

Εὐπλόκαμον τὸ κάρενον, ἔχει δὲ τοὔφορμόν τοι τοφό.
σωπον.

Μικνάτη μὴν τίνω τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ
βάλλει.

Βάλλει καὶ εἰς Αχέροντα, οὐδὲν Αΐδην βασιλῆα.
Γυμνὸς μὴν τὸ γέ σῶμα, νόθος δὲ οἱ ἐμπεπύ-
κασται.

Καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίππαται ἄλλοτε ἐπ'
ἄλλος.

Ἀνέρες, οὐδὲ γυναικες· δὲν τούτῳ τούτῳ τούτῳ
σηται.

Τούτον ἔχει μαύλα βαγὸν, ταῦτη τούτῳ τούτῳ τούτῳ
τούτῳ.

Τοῦδεν ἐστὶ τὸ βέλεμνον, ἐς αὐτόν τινα φορεῖται.

Καὶ χρύσεον τῷτε νάπται φασέτειν. ἔνδοντι δὲ σὺντι

Τοῖς πικροῖς κάλαμοι, τοῖς πολλάκι καρμέτηρωσιν.

Πάσπαι μὴν ἄγειρα, πομπαῖς πολὺ πλεῖον δέ οἱ αὐτοί

Βαρὰ λαρυπάσι ἐοῖσα τὸν ἀλιον ὁμοτὸν δραΐσθη.

Ἔν τούτῳ γέλης τίνον, δάσσεις ἄγε, μηδὲ ἐλεῖσθης.

Κλῶ ποτὲ ἴδης ηλαίουνται, φυλαύοντο μήσε πλανῆση.

Κλῶ γελασία, τύνιν ἐλκε. Καὶ λινὸν ἐπέληη σε φραλασσαῖ,

Φεῦγε πόφιλαμα, οὐχείλεα φάρμακαν
ἀνέ.

Ἔν τούτῳ λέγη, λαζίε τάσπα, γαρίζομεν ὅστα μηδεὶς
οὐπλα,

Μή πάντης πλεύτα δῶρα. ταῦτα περὶ πομπαῖς
βέβαιαπτα.

226. Χρυσᾶ Επη.

ΠΤΘΑΓΟΡΟΥ.

Ἄθανάτες μὴν ταχὺτα θεῖς νόμῳ ὡς διάκειται,
Τίμα, Καὶ σέβεις ὄρην ἐπειδὴν τῆρας αὐγανές.
Τέσσερας καταγχθονίας σέβεις δάμνοντας, ἐννομεῖς
ζων,

Τέσ-

Τέσ τε γονεῖς τίμα, τέσ τ' ἀλγεῖς ὑπήρχαντας.
 Τῶν δὲ ἄλλων ἀρετῆς ποιεῦ φίλον ὅσιον αὐτοῖς.
 Προσέσθι δὲ ἐκεὶ λόγοις ἔργοισι τὸν ἐπαφελίμοισι.
 Μήδι ἔχθραρε φίλον Κόνι αμφοτάδι Θεοῖς εἴνεκα
 μηκρῆς,

"Οφελεῖ διώμης διώμης διώμης εὐγένης νομέας.
 Ταῦτα μὴν ψυχαὶ τοῖς ιδίαι προστείνειν τὸν εὐδίζεον πολὺδε,
 Γαστρὸς μὴν περιτταῖς, οὐ ψυχαῖς, λαγηνεῖς τε,
 Καὶ θυμῷ. προτέρης δὲ αὐχεόν ποτε μήτε μετ'
 αλλα,

Μήτ' ιδίῃ πομπαῖν τὸ μάρτιον αἰρύνεο Σαυτόν.
 Εἶτα δικαιοστιών αἴσκει, ἔργων τε λόγων τε.
 Μήδι ἀλογίστως Σαυτόν ἔχειν ποτὲ μηδὲν
 ἔπειτε.

"Αλλὰ γνωθεὶ μὴν ὡς θαυμέειν πέπεισταμ ἀπασι.
 Χρήματα δὲ ἄλλοπε μὴν κτάσθι φιλεῖ, ἄλλοτε
 ὀλέσθαι.

"Οασί τε διαμηνίησι τύχαις βερποὶ ἀλγεῖς ἔχουσιν,
 "Ων δὲ μοῖραν ἔχεις πορφίως φέρε, μηδοὶ αὐγατ
 νάκτει.

"Ιᾶδαμη τὸν πρέπει, καθίσσον διώη, ὁδὲ τὸ φερέζει.
 Οὐ πάνυ ποιοὶ αὐγανδοῖς τέτων πολὺ μοῖραν δίδωσι.
 Πολλοὶ δὲ διψέωποισι λόγοι μάλιστας οὐτοὶ τὸν εὐθαλεῖ
 Περσοτίπποσ· ὃν μήτ' ὑπελλίπανεο, μήτ' ἀρέαστης
 Εὔργειαν Σαυτόν. Φεῦδι Θεοῖς δὲ λιτέρει λέγοντα.
 Γραίως ἔχει· ὁ δὲ τοι ἔρεις, οὐτοὶ πορφίως πελείαδω.
 Μηδεῖς μήτε λόγῳ σε περίειπται μήτε τοῖς ἔργοις.

Γρηγορίου μηδὲν εἰπεῖν οὐ, λέγοντας βέλπεσθαι δέ.
 Βελόδύν τὸν περὶ ἔργων, οἵτως μὴ μωροῖς πέληπται.

Δειλὴ τοι ἀρίσταιν τε λέγει τὸν ἀνόητα ωρές αὐτούς.

Ἄλλα πάλιν ὀκτελέειν αἱ σε μὴ μετέπειταντο.

Γρῖαντες μηδὲν τῷ μὴ μὴ πίστασαι. Άλλα διδάσκουσιν
“Οατα χρεών”. Καὶ περποταπον βίον ὡδὸν διάξειν.
Οὐδὲν ὑγείης τῆς ἀνθεμοῦ ἀμέλειδην ἔχειν χρή,
Ἄλλα ποτὲ τε μέντοντες σίτε γυμνασίων τε
Ποιῶντας μέντοντες λέγειν τόδινον οὐ μὴ σὸν αὐτούσιον.
Εἰδίζεται διαυπληνοῦ ἔχειν καθάρειον, ἀνδρύπονον.
Καὶ πεφύλαξεν οὐτα ποιῶν ὅπουσα φθόνον
ἴσχει.

Μὴ δαπέδην τελέσαις κατεψέν, ὅποια καλῶν αὐδεῖν
ἡμῶν.

Μηδὲν αὐνελόνθερον οὐδεί. μέντοντες δὲ τοῖς πᾶσιν
ἀερεσιν.

Γρῖαντες τοῦτον αἱ σε μὴ βλάψῃ. λέγοντες τὸν
ἴργαν.

Μηδὲν ὑπονοματικοῦ ἐπὶ ὄμμασι ωροσοδεῖ-
ξασθαι,

Πελέν τῷ μήμεριτων ἔργων τελεῖς ἐκαστοντες
λέσθαι;

Πῇ τοῦρέβιον; πί δὲ ἔρεξα; πί μηδέον τοῦτο
λέσθαι;

Ἀρξάμηνος δὲ τὸν ωρώτην ἐπέξιδε. Καὶ μετί-
ποντα

Δειλὰ μὴν ὄκτωρέξας, δηποπλάσιον. χρητεῖς τοι
τέρπη.

Ταῦτα πόνει, ταῦτα ὄκμελέται· τέτων χρή-
τεράν σε.

Ταῦτα

Ταῦτα σε τῆς θείας αἵρεσις εἰς ἵχνα θίσαι,
Ναὶ μαζὸν αἱμετίρα ψυχᾶς ὁδοδόντα πέλε-

χίων

Παγὰν ἀεγγάνια φύσεως. ἀλλ' ἔρχομεν ἐπ' ἔργον,
Θεοῖσιν ἐπιδιξάμην Θεού τελέσαι. τέπτω ἐκ πρατο-

σας.

Γιώση ἀδειανάτων τε θεῶν θυητῆμα τ' ἀνθεφόπων
Σύστοιν, ἢ τε ἑιράσα διέρχεται, ἢ τε προστέται.
Γιώση οὐ, ἢ θέμις ἔστι, φύσιν ἀλλα πόμπης ἀ-

μογίλων.

"Ως τέ σε μήτ' ἀελπίτ' ἐλπίζειν, μήτε λαπήσαι.
Γιώση οὐ ἀνθεφόπους ἀνθάγετα πίμπετ' ἔγν-

τας.

Τλήμονες, οἵτ' αἴγαδῶν πέλεις ὄντων ἐσκε-

ψώσιν,

Οὔτε κλύεσι. λίστιν δὲ κακῆμον παῖδες Σωίσαι.
Τοίν μηδεια βερτῆμβλαπτει φρένας. οἱ δὲ κυ-

λίνδροις

"Αλλοτ' ἐπ' ἀλλα φέροιται, ἀπέιρονα πίμπετ'
ἔγνυτες.

Λυγρὴ γένει Σωταρδὸς ἔρεις βλάπτει λέληθε
Σύμφυτος, οὐδὲ δὲ περσάγχην, εἴηστα δὲ φοί-

γεν.

Ζεῦ πάτερ, οὐ πολλῶν γε κακῆμον λύσας ἀπέμ-

τας,

"Η πᾶσιν δέξαις οἴω τῷδε μάρμονι γέρωνται.

"Αλλὰ σὺ διάρσος, ἐπεὶ θείον οὐδέποτε έστι βερτοῖ-

σιν.

Οἷς ἴερει περφέρειν φύσις δείκνυσιν ἑκάστα.

Ων

"Ων εἴ σοι λε μάτει, πραπίσεις ὡν σε καλύω,
 "Εξακέσας, ψυχής τὸ πόνων ἀπὸ τῷ δὲ σαώσεις.
 "Άλλ' ἔργη βεωτῶν ὡν εἴπομεν, εἰς τε καθαρ-
 μοῖς,
 "Εν τε λύσει ψυχῆς κρίνων· Καὶ φεάζου οὐκα-
 στα,
 "Ηνίοχον γνώμην σύστας καδύναθεν αὔξεται.
 "Ην δὲ δύστολεν φας σῶμα εἰς αὐτέρ' ἐλόνας εφορ
 ἐλθησ,
 "Εαπατι αποτατιΘ. Νεός αὔμετοΘ., σὺν ἐκ
 δυντρός.

227. ἘπτάφιΘ. Ἀδωνιδος.

ΒΙΩΝΟΣ ΣΜΤΡΝΑΙΟΤ.

Αἰάζω τὸν "Αδωνιν ἀπώλετο καλός" Αδωνις.
 "Ολεπο καλός" Αδωνις, ἐπαγάζεται "Ερωτεις.
 Μηκέπι πορφυρέοις ἐνι φάρεσι, Κύωρι, καθίθειδε,
 "Εγρεο δύλαια πανοσόλε, Καὶ πλαπάγησεν
 Σπάντεα, Καὶ λέγε πᾶσιν, Ἀπώλετο καλός" Α-
 δωνις.

Αἰάζω τὸν "Αδωνιν · ἐπαγάζεται" Ερωτεις.
 Κεῖται καλός" Αδωνις ἐτῶ ὥρεσι. μηεὸν ὁδοὺς
 Λευκῷ λευκῷ ὁδοῖς τυπεῖς, Καὶ Κύωρι μνιστῆ
 Λεπτὸν δάπνψυχων· τὸ δὲ οἱ μέλαντι εἴβεται σῶμα
 Χιονέης κατὰ Σαρκός· τοῦ ὁφρύσι οὐδὲν οὐδὲν
 ναρκεῖ,
 Καὶ τὸ ρόδον φέρει τῷ χέλεΘ. αὐμφὶ τὸ πλάνω
 Θράσουει Καὶ τὸ φίλαμψι τὸ μίκτοντε Κύωρεις α-
 φέση.
 Κύωρεις

Κύπερδι μὴν τὸ φίλαμα θεὶς ζώοντος ἀρέσκει·
Ἄλλος δὲ εἶδεν Ἀδωνις ὁ μηνὸς δυάσκοντα ἐφίλασσεν.
Αἰαῖς τὸν Ἀδωνιν ἐπαγάγγειον ἔχει κατὰ μηεὸν Ἀ-
δωνις.

Μεῖζον δὲ καὶ Κυνθέρεια φέρει πολεκάρδιον ἐλ-
ατό.

Καῖνον μὴν τῶν πάντα φίλων κύνες ὠρύσσουτο,
Καὶ νύμφαι οὐλαίσσοντι ὄρεαδες· αἱ δὲ Ἀφεοδίται,
Λυσαρμήνα πλοκαριᾶς, αἵδε δρυμές αλφίληται
Πενθαλέα, νήπλεχτοί τοι, ασθύδαλοι· αἱ δὲ
βάτοι γινοῦνται.

Ἐρχομένη δὲ τείχουπι, θεὶς ἀμφα δρέπονται.
Οὖτις δὲ κακίας οὐκέται μακρὰ φορεῖται,
Ἀσύρεον βοόωσε πόσιν, θεὶς πάντα καλεῦσσαι.
Αμφὶ δὲ μην μέλαν αἴμα τῷ δὲ ὄμφαλῷ γῆραις,
Σπάντεα δὲ σκηνούσι μηεὸν φοινίασσετο· οἱ δὲ νῶ-
μαζοὶ.

Χιόνεος ποπάζουτεν Ἀδωνιδι πορφύρουτο.

Αἱ δὲ πάντα Κυνθέρειαν, ἐπαγάγγειον Ἐφετες.
Ωλεσσε τὸν καλὸν αἴδει, ζωάλεσσεν ιερὸν
εἴδο.

Κύπερδι μὴν καλὸν εἴδο, σπεῖζε ζώεσκεν Ἀ-
δωνις.

Κάταπλιε δὲ καὶ μορφὰ Σὺν Ἀδωνιδι Κύπερ-
δο, αἱ δὲ.

Ὥρεα ποτύτα λέγοικε θεὶς αἱ δρύες, Αἱ τὸν Ἀ-
δωνιν.

Καὶ ποταμοὶ οὐλαίσσονται πενθεα τὰς Ἀφε-
δίτες,

Καὶ

Καὶ πιγῆ τὸν Ἀδωνιν ὃν ὥρεστοικρύοντι,
Ἄγνεα σὲ ἐξ οἰδηπάς ἐρυθράνεται· αἱ δὲ Κυ-
νίρη

Πλεύσεις ἀρὰ καμψός οὐκέτε πόλιν οἰκτεῖν α-
είδει.

Αἱ δὲ πόλεις Κυνθέρειδη· Ἀπώλετο καλὸς Ἀ-
δωνις.

Ἄχει σὲ δρυτεβάσσει, Ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
Κύωνειδης αὐτὸν ἔργωτα λέει σὸν ἔκλαυσεν δρῦ·
Αἱ δὲ.

Οἱ δὲ ἄνθεις, ὡς σύνοπτεν Ἀδωνειδης ἀρχετον ἔλκηθε,
Οἱ δὲ φοίνιοι ἀμφα μεραινομένω πέρι μηρῷ,
Πάχεας ἀμπετάσσου κανύρετο, Μένον Ἀδωνις,
Δύσωπτο μένον Ἀδωνις, πομφύσαπον ὡς σε μιχέιω,
Οἱ σε πελεπτίξω, οὐ χείλεα χείλεσι μίξω.
Ἐγρέο τοῦθον Ἀδωνις, τὸ σὲ αὖ πύμαζεν με φί-
λασσον.

Τοραγτήν με φίλαζεν ὅσην ζώει τὸ φίλαμα·
Ἄχεις ἀπὸ ψυχῆς εἰς ἐμόν σόμα καὶ εἰς ἐμόν ἕπος
Πνεῦμα ποὺν ρόισῃ, τὸ δὲ Σεῦ γλυκὺ φίλαζεν
αμέλειξω.

Ἐκ δὲ πώ τὸν ἔργωτα· φίλαμα δὲ τέτο φυλαξίω
Οἱ αὐτὸν τὸν Ἀδωνιν· ἐπεὶ σὺ με δύσμορε
φείγεις,

Φούγης μηκεῖον Ἀδωνις, οὐ ἔργειαι εἰς Ἀχέ-
εοντα,

Καὶ συγνόνι βασιλῆα οὐκέτον· αἱ δὲ τάλαινα
Ζώω, οὐ θεός ἐμοὶ, οὐδὲ μίωμασί σε διώκειν.
Λάμβανε Περσεφόνα τὸν ἐμόν πόστον· θαλί γε
ἀνέ

Πολλοῖν

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ. 77

Πολλὸν ἔμενος χρείαστον· τὸ δὲ πᾶν καλόν εἶ, σὺ
καταρρέει.

Εἰμὶ δὲ ἐγώ πομάπηπος, ἵγαντος δὲ αὐτόρεσον α-
νίλων,

Καὶ οὐδαίω τὸν Ἀδωνιν, ὁ μοι δάσε, καὶ σε φο-
βεῦμαγ.

Θνάσκεις, ὡς τειπίθατο· πόθῳ δέ μοι ὡς ὄντα
ἐπῆ.

Χύρος δὲ Κυνθέρεια· κινοὶ δὲ δύνατονται Ε-
φωτες.

Σοὶ δὲ ἄμφα κεῖσθαι ὅλωλε· λέγω δὲ πολυτρεῖ κιν-
άρχεις;

Καλὸς ἔών πολύτον ἔμηνας θηροὶ παλαίειν;
“Ωστὲ” ὅλοφύεστο Κύπερος· ἐπαγάγγειν Εφωτη.

Αἱ δὲ πόμη Κυνθέρειδην· Ἀπώλετο καλὸς Ἀ-
δωνις.

Δάκρυον δὲ Παφίν τόσον ἀπήχει, ὃσον Ἀδωνις
Αἴμα χέει· τὰ δὲ πόμητα ποτὶ χθονὶ γίγνεται δῆ-
μοι.

Αἴμα ρόδον Κύκλει, τὰ δὲ δάκρυα πάντα δρέμενάνθη.

Αἰαζώ τὸν Ἀδωνιν, Ἀπώλετο καλὸς Ἀ-
δωνις.

Μηκέτ’ ἐνὶ δρυμῷσι τὸν δρέπα μύρεο Κύπερο·
Ἐτί τοι διαδίκισται, ἐστιν Ἀδωνιδη φυλάκις ἐτοίμα.

Λέκχον ἴχθυν, Κυνθέρεια, τὸ σὸν τόδε νεκεῖς Ἀ-
δωνις.

Καὶ τέκεις ἀν καλός ἔστι, καλὸς τέκεις οἵα κα-
νδύδων.

Κάτθεος εἰ μαλαγγῆς ἐνὶ φάρεσον οἷς ἐνίαμεν,

Tois

78 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τοῖς μετὰ σὲν αὐτὰ σύντα τὸν ἵερὸν ὑπνον ἐμφάχθει,

Παλαιόσφαιρον πόθει ἐσυγνόν "Αδωνιγ.
Βάλλε δι' ἐνὶ τεφδώοισι ἐδύθεσι, πομβίσι σὺν ἀν-

τῷ,

"Ως τὸν Θεόν πέντακε, ἐδύθεα πομβήτ' ἐμαράνδη.
Ράγε δέ μνι μύρτοισι, ἀλείφασι, ράγε μύ-

ροισι.

"Ολύμπῳ μέρεα πομβίται· τὸ σὸν μύρον ὄλετ" "Α-

δωνις.

Κόκκιταγάβρεος" Αδωνις ἐνίμασι πορφυρέοισιν·
"Αμφὶ δέ μνι κλαίοντες αἰαστεράχυσιν "Εεφτις,
Κεραμίδης χαῖτας ἐπ' "Αδωνιδη· χῶροι δὲ οἴστας,
"Ος δι' ἐπὶ τοῦτον ἔβαν", ὃς δι' εὔπερην ἄγε φα-

ρέποις.

Χῶροι δὲ λίσσοις πέδιλον "ΑδωνιδΘ., ἡς δὲ λί-

σησι

Χρυσέοις φορέσοντιν ὕδωρ, ὃ δὲ μπεία λέει.

"Ος δι' ὅπιθεν πέρυγεαν διαψύχει τὸν "Α-

δωνιγ.

Αὐταῖς ταῖς Κυνθέρειδην ἐπαγάζειν "Εεφτις.
"Εσθεσες λαμπάδα πᾶσσι δὲ φλιᾶς "Τυμβί-

αιΘ.,

Καὶ σέρθου ὀξεπέπασιν γαρύλιον· ἐκέπι δι'

"Τυμβί,

"Τυμβὴν σκέπται" αἰειδόμηνον μέλΘ., αἰδεται αἱ αἱ.

Αἱ αἱ δὲ τὸν "Αδωνιν ἐπὶ πλέον, αἱ "Τυμβάρον.

Αἱ Χάρετες κλαίοντες τὸν μέσα πῶ Κινύραο,

"Ωλετο γαλῆς" Αδωνις, ἐν δαλπάλησι λέγοισι.

Αὐταῖς

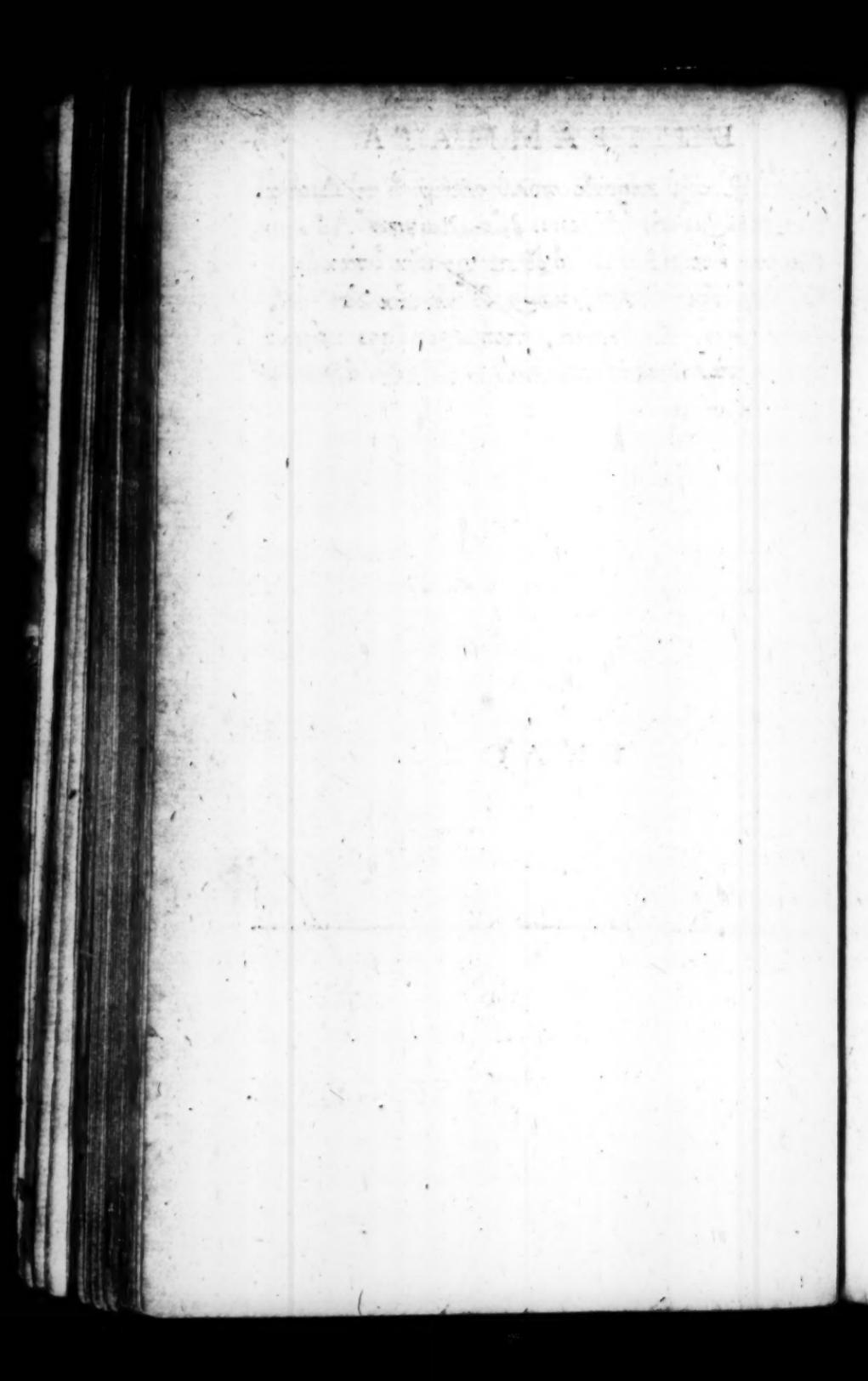
Αὐταὶ δὲ οὖν λέγοντες πολὺ πλέον ἢ τὸ Διώγα.
 Καὶ Μοῖραι τὸν "Αδωνιν δράκονταςτιν" Αδωνιγ,
 Καὶ μν ἐπαείδυσιν· ὁ δὲ σφισιν εἰς ἐπακόει,
 Οὐ μοὴ εἰς ἐθέλει, κάρει δὲ μν εἰς δύολον,
 Λῆγε γέων, Κυδέρεια, ποσήμερον ἵζεο κάρμαν·
 Δεῖ σε πάλιν κλαῖσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἀλλο δα-
 χρύσαι.

ΤΕΛΟΣ.

EPIGRAM-

EPIGRAMMATA.

I. In Certamina.

ARCHIA.

QUatuor sunt Certamina per Græciam, quatuor sacra,
 Duo quidèm mortalium, duo verò immortalium.
 Jovis, Letoidæ, Palæmonis, Archemori,
 Præmia verò illorum oleaster, poma, apium,
 pinus.

Qui vincebant Jovis Olympia, tulerunt Oleastrum,
 Poma verò Pythicum Apollinis certamen reportavit,
 Isthmiacam autem Pinum præbuit Indus Melicerta,
 Tu verò Apium proposuisti, Archemore, in Nemæa.

2. SIMONIDIS.

Isthmia & Pythia Diophon Philonis filius vicit,
 Saltu, celeritate pedum, disco, jaculo, luctâ.

3. In Vitem.

Incerti.

Quis tandem immisericorditèr vini-nutricem
 immaturam uvam Bacchi
 Vir viteo ramo excidit?

G

Constric.

82 EPIGRAMMATA.

Constrictus verò labia, humi abjecit, ut viato-
ribus

Eset euntibus semelæ quisquiliæ?

Sit illi Bacchus implacabilis, qualiter Lycurgo,
Quoniam ipsius crescentem extinxit Lætitiam.
Hoc enim forte quispiam potu vel ad cantus
Evasisset, vel lucretosæ curæ invenisset soluti-
onem.

4. *In Mutilos.*

ANTIPHILLI.

Ambo sanè mutili, & errores, sed hic quidem
oculis,

Ille verò pedibus: alter autem alteri submi-
nistratio erant.

Cæcus enim, claudi super humeros onere sub-
lato,

Viam alienis *adjutus* oculis suspenso pede car-
pebat

Una verò utrisque suffecit Natura: in altero utro
enim.

Quod defuit, sibi invicem ad integrum con-
tulerunt.

5. PLATONIS *Junioris.*

Virum quidam mancum supra dorsum oculis-
captus

Portavit, pedibus mutuò-datis, oculis mutuò
acceptis.

6. *In*

6. *In Fortitudinem & Fortes.*

PALLADÆ.

Fugiebat Lacon olim pugnam obviām verò
facta mater

Dixit, in pectora ense sublato,
Vivus quidem tuæ matri usque dedecus injungis,
Et strenuæ Spartæ patrias leges solvis,
Si verò occideris meis manibus, mater quidem
audiam
Infelix, sed in mea patria conservata.

7. *Ex Praefectis Aegypti.*

JULIANI.

Mater filium desertorem pugnæ post mortem
sociorum

Occidit, partus-dolorum recordationem a.
speriata,
Legitimum etenim sanguinem discernit Lace-
dæmon
Virtute præiantitum, non genere infantum.

8. *In Romam.*

CRINAGORÆ.

Ne quidem si Oceanus omnes æstus concita-
verit,

Neq; si Germania Rhenum omnem ebiberit,
Romæ vel tantillum lædet robur, quamdiu utiq;
manserit

Dextra ad imperiandum Cæsari intr' epida.
Sic & sacræ Jovis Quercus firmitè radicibus
Stant, folia verò arida diffundunt venti.

9. PAR MENIONIS.

Illum, terræ pontique inversis viis,
Navitam Continentis, peditem pelagi,
Tribus hastarum centuriis sustinuit Mars
Spartæ: Erubescite montes & pelage.

10. ALPHEI *Mitylenæi*:

Claudè Deus magni portas labare nescias O-
lympi,
Præsidio-firma Jupiter sacrosanctam Ætheris
Acropolin.
Jam enim & Pontus subjugata sunt hastâ Romæ,
Et terra: cœlestis autem via restat inaccessa.

11. *In Retributionem.*

E V E N I.

Licet me ederis ad radicem usque tamen porrò
fructum feram,
Quantum infundatur tibi, Hirce, inter im-
molandum.

12. LEONIDÆ *Tarentini*.

Salax barbatus capræ maritus aliquando in Vi-
nea
Vitis teneros omnes laceravit ramos,

III

Illi verò verbum ex terra tale sonuit, tere, pef-
fime,

Maxillis nostrum palmitem fructiferum.
Radix enim firma rursus dulce nectar sub-
mittet

Quantum infundatur tibi, Hirce, inter im-
molandum.

13. *In Minas.*

MUSICII, sive PLATONIS.

Venus Musis, puellæ Venerem

Colite, fin minus Amorem in vos armabo.

Et Musæ contra Veneri, Marti hæc procacia :
In nos autem non ales est misellus iste Puer.

14. *In Virtutem.*

PAULI Silentiarii.

Neque prædivitis fortunæ levis tollare impetu,
Neque tuam deflexerit cura animi liberta-
tem,

Tota enim ab incertis vita oppugnatur flati-
bus.

Hæc & illâc crebro dum in vices attrahitur.
Virtus verò stabile quiddam & immutatum, in
qua sola

Fluctus fidenter naviga vitæ.

15. *In Intemperantem.*

LUCIANI.

Paternas opes juvenis adhuc Theron Menippi
filius

Turpiter in prodigos effuderat sumptus.
 At illum Euclemon paternus amicus ut adver-
 tit

Jam aridâ atteri paupertate,
 Et illum lachrymas fundens ad se recepit, &
 maritum illum
 Fecit suæ filiæ, multis insuper muneribus do-
 talibus datis.

At postquam Theroni præter spes evenere di-
 vitiæ,
 Continuò illos ipsos pascebatur inter sum-
 ptus.

Ita quidèm Therona rursus circumtexit
 Perniciosæ Paupertatis unda reflua.

Euclemon verò deflevit rursus non jam istum,
 Sed suæ filiæ dotemque & thalamum.
 Sensit verò non fas esse homini male uiso
 Propriis *bony* esse fido in alienis.

16. *In Citharædum.*

PHILIPP.

Amabile cum cecinisset multiforis lotis,
 Dixit arguto Phœbus super Glaphyrâ,
 Marsya, ementitus es inventum tuum, Miner-
 va enim

Tibias

Tibias è Phrygia hic nactus est.
 At si tu tales illo tempore inflasses, non Hy-
 agnis
 Luxisset infelix tibiarum certamen ad Ma-
 andrum.

17. *In Sufficientiam.*

PARMENIONIS Macedonis.

Sufficit mihi læræ tenue tegmen, neque men-
 fis
 Serviam, Musarum flores depastus :
 Odi divitias amentes, adulatorum nutrices, neq;
 supercilium
 Serviliter accommodabo, novi patravatum e-
 pularum libertatem.

18. PALLADÆ.

Spes nec Fortuna amplius mihi curæ sunt, nec
 moror
 Amplius fallaciam : penetravi in postum.
 Sum pauper *sane* vir, at libertati contubernalis
 sum,
 Insolentes erga paupertatem opes aversor.

19. LUCILII.

Netu ad alienam, O homo, assideas mensam
 Frustum probrosum alvo gratificans ;
 Modo quidem fleti, & mæsto lumen
 Adflebs, & mox contra ridenti arridens,

88 EPIGRAMMATA.

Neque tu utique ploratu cum opus habeas neq;
risu.

Et fleo cum Milia, & rideo cum Milia,

20. LUCIANI.

Tanquam mox moriturus tuis bonis fruere,
Tanquam autem victurus, parce tuis possessi-
onibus.

Est autem Vir ille sapiens, qui his utriusque a-
nimadversis

Parcimoniae & sumptui modum adaptavit.

21. THEOGNIDIS.

Non volo ditescere, non precor; atqui sit
mihi

Vivere ex paucis, nihil ferenti mali.

22. *In Vitam Humanam.*

Incerti.

Vitam, Heraclite, multò magis, quam cum vi-
vebas,

Defle; nunc Vita est miserabilior.

Vitam jam ride, Democrite, plus quam an-
tea:

Nunc Vita omnibus est risu-dignior.

Ad vos verò & ipse aspiciens, interim anxie
cogito

Qui tecum simul possim flere, qui tecum
ridere.

POSI-

23.

P O S I D I P P I, aliis C R A T E T I S Cynici.

Qualem quis vitæ secuerit callem? in foro quidem

Jurgia & molestæ lites. domi verò
Curæ: rure autem, laborum sat: in mari au-
tem

Terrores: in peregrinâ verò, siquid habeas,
timor;

Si verò inops sis, importunum: habes matrimo-
nium? haud expers curarum

Futurus es; non uxorem ducis? vivis eò ma-
gis in solitudine:

Liberi, labores: mutilatio, vita sine liberis: ju-
ventus

Imprudens: cani verò è contra inefficaces.
Erat igitur ex duobus unum optabile, vel natum
fuisse

Non omnino, vel mortuum fuisse statim à
partu.

24. *Ex adverso Probabilia.*

M E T R O D O R I.

Quemvis vitæ secueris callem. in foro quidem,
Laudes, & prudentes actiones: domi verò
Quies: rure autem, naturæ gratia. in mari
verò,

Lucrum: in peregrinâ, siquid habeas, de-
cuss:

Sin

90 EPIGRAMMATA.

Sin inops fueris, solus nōsti : habes matrimonium? domus optima

Erit ; non uxorem ducis? vivis eò liberiùs;
Liberi amabiles. secura sine liberis vita : juven-
tus

Robusta : cani verò contra religiosi.
Non igitur è duobus his unius optio est, vel na-
tum fuisse

Non omnino, vel *protinus* mortuum fuisse :
omnia enim vitæ bona *sunt*.

25. LUCIANI.

Mortalia quæ *sunt* mortalium, & omnia præ-
tereunt nos.

Sin minus, nos tamen illa præterimus.

26. PALLADÆ.

In terram veni nudus, nudus item sub terram
abeo :

Et quid frustrà labore, nudum videns finem.

27. Ejusdem.

Navigatio lubrica, vita. hyemem enim patien-
tes in illa,

Sæpe naufragis impingimus miserabilius.

Fortunam verò vitæ gubernatricem habentes,
Ut in pelago incerti navigamus.

Hi quidem, secundâ navigatione, illi verò con-
tra : at simul omnes

In unum illum sub terra portum abimus,

28. PALLADÆ.

Scena omnis Vita, & lusus; aut disce ludere
Studio seposito, aut perfer dolores.

29. Incerti.

Multa sunt inter calicem & labrum summum,

30. JULIANI.

Dulces omnes *suis* semitas sortita est vita. Urbe
mediâ

Gloria, amicitiae : arcanæ domi molestiæ.
Rus voluptatem affert, lucrum navigatio ; ali-
ena terra

Notitias. ex nuptiis autem, domus est una-
nimis :

Innuptis verò secura usque vitæ. munimentum
paratum est

Patri, præles. evanidus sterilibus metus.

Virtutem juventa, cani prudentiam noverunt
præbere :

Quare, fiduciam sumens, animans, procrea-
tuum genus.

31. Incerti.

Quo quis *pacto* absque morte te fugiat, Vita?
innumera enim tui

Tristia: & nec fugere in-manu est, nec
ferre.

Jucunda enim tui naturâ quidem pulchra, terra,
mare,

Astra,

92 EPIGRAMMATA.

Astra, Lunæ orbes & Solis :
Cætera autem omnia, formidinesque & dolores.
& si quid nactus fuerit quis
Boni alternâ id excipitur Nemesis.

32. Incerti:

Omnia risus, & omnia pulvis, & omnia nihil.

Omnia enim quæ sunt ex ratione carentibus
facta sunt.

33. LUCIANI:

Quibus feliciter agitur omnis Vita brevis est :
Quibus verò male, una nox immensum est
tempus.

34. In Puerum.

ARCHIÆ.

Lyssipes nuper natus in præcipitio filius ser-
pens

Astyanaætei initium faciebat fati.

Illa verò ad se rectâ revocavit viâ è sinu pro-
ferens

Mammam, à fame redemptricem atque
morte.

35. In

35. *In Nuptias.*

Incerti.

Siquis, ductâ semel uxore, iterum secundum
thalamum affectat,
Naufragus navigat bis profundum turbidum.

36. *AUTOMEONTIS.*

Felix imprimis quidem, qui nemini quicquam
debet,
Deinde vero qui non uxorem duxit, tertio,
quicunque liberos non habet.
Hæc edocetus, te sapientem scito, frustra verò
Epicurus fine
Quærat, ubi inane, & quænam Monades.

37. Incerti.

Non est qui uxorem duxit, qui non tempestate
vexatur,
Dicunt omnes, & uxores ducunt scientes.

38. *In Senectutem.*

MENECRATIS.

Senectus dum quidem absit, quisque optat, si
quando veniat verò
Culpatur. est autem semper potius quod de-
betur.

39. PALLADÆ.

Grammatici filia peperit amore mista
Prolem marem, femineam, neutram.

40. *In Calatum Scriptorium.*

Eram inutilis Calamus stirps : ex me enim
Non ficus, non pomum provenit, non uva:
Sed me Vir iinitiavit Heliconida , tenuia cum
expoliisset
Labra, & angustum fluxum derivasset.
Abhinc verò, quoties bibero nigrum potum,
tanquam deo plena
Omne verbum muto hocce loquor ore.

41. *In Arbores.*ANTIPATRI, *alii, PLATONIS.*

Juxta-viam nucem me prætereuntibus planta-
vertint
Pueris in lapidibus destinandis ludicrum peri-
tiæ :
Omnes vero ramosque & florentes surculos
Fracta sum, crebris faxis dum ferio.
Arboribus fructiferis esse, nihil prodest : certe
enim ego
Infelix mihi in contumeliam fructum tuli.

42. ANTI-

42. ANTIPHILI *Byzantii.*

Rami sublimes patulæ quercus, felix umbræ al-
titudo

Viris merum æstum defendantibus,
Frondosæ tegulis opertiores, domus virorum,
Domus cicadarum, meridiani rami,
Et me vestris reclinatum sub comis
Tuemini, radiis Solis profugum.

43. *In Infelicitatem.*

ANTIPATRI.

Opes Aristidæ juvenca una, & lanigera

Erat ovis: hartum ope famem abigebat fo-
ras.

Excidit verò utrisque: ovem lupus occidit, par-
tus dolor

Juvencam, paupertatis ita periit armentum.
Quo pera-stringitur is à loro circa collum nodum
cum nexuerat

Miserandus orbum balatu mortuus est ad tu-
gurium.

44. *Laudes.*

Incerti.

Bona dicere semper de omnibus pulchrum, tur-
pia verò grave,
Licet sint illorum digni quæ loquimur.

45. *In*

45. *In Amorem.*

LUCIANI.

Non Amor injuriâ afficit humanum genus; sed
intemperantibus
Animis hominum est amor obtentui.

46. *In Ingratos.*

Ejusdem.

Celeres gratiæ, suaviores: sin moretur,
Omnis gratia vana; neque dicatur gratia:

47. *Incerti.*

Lupum propriis uberibus alo non sponte,
Sed me cogit pastoris amentia.
Grandis vero factus à me, in me contra ferus
erit.
Gratia mutare naturam non valet.

48. LUCIANI.

Nequàm vir dolium est perforatum: in quem
omnes
Si exhauris gratias incassum effuderis.

49. *In*

49. *In Preces.*

Incerti.

Jupiter rex, bona quidem & orantibus & non
orantibus

Nobiſ da, noxia verò etiam à precantibus a-
vertas.

50. *In Cicadam.*

Incerti.

Quare me solitudinis amantem improbabâ, pasto-
res, capturâ

Cicadam roſcidis abducitis à ramis?

Nympharum juxta-viam lusciniam? medios per
æſtus

Montibus & umbrosis celeriter canentem fal-
tibus.

Ecce autem & turdum & merulam, en verò
tot

Sturnos ruralis prædones copiæ.

Frugum vastatores capere fas: perdite illos.

Foliorum & herbidi quænam est invidia ro-
ris?

51. *In Mortem.*

AGATHIÆ.

Mortem quid formidatis, quietis genetricem?

Sedantem Morbos, & paupertatis dolores?

H

Sola

98 EPIGRAMMATA.

Sola semel mortalibus adeſt, nec unquam illam

Vidit quispiam hominum secundò venientem.

Morbi verò multi & varii, modò in hunc modò illum

Venientes mortalium, & tranſeuntes.

52. Ejusdem.

Corpus ærumpna animæ, orcus, fatum, onus,
necessitas,

Et vinculum forte, & poena tormentorum.

Sed ubi exiverit corpore, tanquam à vincu-
latis,

Mortis, fugit ad Deum immortalem.

53. Incerti.

Gaudet nescio quis Theodorus, quia mortuus
sum, alias super isto

Gaudebit: morti omnes nos debemur.

54. Incerti.

Ad orcum rectus descensus, sive ab Athenis
Procedis, sive mortuus vadis ex Meroe.

Ne te doleat utique à patria procul occidisse.

Undecunque unus est ferens ad orcum ve-
tus.

55. Incerti

55. Incerti.

Mortuus sum, at maneo te; manes autem &
tu quempiam alium.

Omnis similiter mortales unus orcus hospi-
tatur.

56. In Deos.

LUCIANI.

Homines quidem forte latebis, si improbum
quid feceris:

Non latebis vero deos, ne quidem meditans.

57. Incerti.

Jupiter, Cygnus, Taurus, Satyrus, Aurum, ob
amorem

Leda, Europa, Antiopa, Danae.

58. In semper Aegrotos.

LUCILLI.

Qui reliquerunt dulce lumen non amplius
ploro,

Qui vero in expectatione vivunt semper mor-
tis.

59. In Adulatores.

LUCIANI.

Nihil inter homines natura nocentius invenit

100 EPIGRAMMATA.

Homine puram mentiente amicitiam.
Non amplius enim ut hostem cavemus, sed a-
mantes
Ut amicum, hinc magis lèdimur.

60. Incerti.

Fictum habes amorem: metu verò amas & ne-
cessitate.

Hoc ipso autem amore nihil infidelius.

61. In Thucydidem.

Incerti.

O amice, si sapis, sume me in manus, siquidem
verò omnino

Imperitus a-natura-es Musarum, abjice quæ
nón intelligis.

Sum verò sane non omnibus adeundus, pauci
autem suspexerunt

Thucydidem Olori filium, Cecropidem ge-
nere.

62. In Mediocritatem.

Incerti.

Omne supervacuum est intempestivum: dictum
nempe est vetus

Quod & mellis nimium est fel.

63. JULI.

63. JULIANI.

Domus & patria vitæ sunt gratia ; ulteriores
vero
Curæ hominibus non vita, sed labor.

64. In Templum Diana.

ANTIPATRI.

Et arduæ Babylonis quadrigis patentem mu-
rum,

Et Illum ad Alpheum Jovem spectavi,
Hortosque pensiles, & Solis Colossum,

Et ingentem celsarum Pyramidum labo-
rem,

Et monumentum Mausoli immane ; sed ubi
inspexi

Dianæ nubes ad usque excurrentem Ædem,
Et illa sanctè obscurata sunt, & si prospiceret ex-
cepto Olympo

Sol, nihil ullibi tale radiis illustrarit.

65. In Navigationem.

Ejusdem.

Agricola Archippus cum à gravi morbo
Jam animam agens excedebat ad Orcum,
Dicebat hæc ipsa filiis, ô chari nati ligonem
Et ruricola in diligite mihi vitam :
Ne lubrici laudate labore gemibundum maris
Et grave noxiæ navigationis tardium.

102 EPIGRAMMATA.

Quantum Novercâ dulcior est mater,
Tantum maricano terra amabilior.

66. ANTIPHILI *Byzantii.*

Audacia, navium princeps Dux, tu enim cursum invenisti ponti,
Et animas hominum lucro irritasti,
Cum tale fabricata es dolosum lignum, cum tam
inem injecisti
Mortalibus lucri spem morte quæ coargui-
tur.
Esset revera hominum aureum genus, si utique
à terra
Procul, ut Orcus, Pontus prospiceretur.

67. *In Navem.*

ZELOTÆ.

Fracta eram in terra vento pinus, quid me
Ponto
Adornatis, naufragum ramum ante naviga-
tionem?

68. *In Hirundinem.*

Incerti.

Attica Puella, melle nutrita, loquax loquacem
raptam
Cicadam alatis escam fers pullis.
Vocalem vocalis, alatam alata,
Peregrinam peregrina, vernam verna.

Non

Non protinus dimittes? non enim jus nec a-
quum
Perire sacrīs-operatos-cantibus ore sacrīs ope-
rato cantibus.

69. *In Divites.*

Incerti.

Eram juvenis, at pauper; nunc senex, dives
sum.

O solus ex omnibus miserandus in utrisque,
Qui tunc quidem uti poteram, cum nihil ha-
bui,
Nunc autem, cum uti non possum, jam ha-
beo.

70. PALLADE.

Aurum, pater adulatorum, doloris & curæ
fili,
Et habere te, metus, & non habere te, do-
lor.

71. LUCIANI.

Divitiæ animi, divitiæ solæ sunt veræ;
Alia nempe habet illa potiora possessioni-
bus.
Illum autem multa-possidentem & divitem a-
quum est
Vocare, qui uti bonis potest.
Siquis verò in calculis contabescit, alias super
alias

Acervare semper opes festinans;
 Ille, qualis apes multiforis in alveis,
 Laborabit, aliis percepturis mel.

72. In Solarium.

PALLADÆ.

Expectatio mortis luctuosus est dolor,
 Hoc vero lucratur mortalis fato-functus.
 Ne itaque desleveris discedentem vitâ,
 Nihil enim post mortem est patiendum.

73.

Quæ dixerit Verba Ulysses regressus in Ithacum.

Salve Ithaca; post certamina, post molestias
 amaras maris,
 Lubenter tuum solum accedo, ut aspiciam
 Laerten, uxoremque, & insignem filium uni-
 cum.
 Tuus enim amor demulxit meum animum: no-
 vi & ipse
 Nil utique dulcius esse sua, cuique patria, & pa-
 rentibus.

74. In Homerum.

ALPHEI Mitylenæi.
 Andromaches adhuc luctum audimus, adhuc
 Trojam Cernimus funditus totam everti,
 Et laborem bellicum Ajacis sub pinnis urbis,
 Atque

Atque nexum ex equis Hectora raptari,
Mæonidæ per Musam ; quo non una patria
vate
Ornatur sed terræ utriusque climata.

75. *In Menandrum.*

Incerti.

Ipsæ tibi ad os se affixerunt apes.
Variis Musarum floribus delibatis.
Ipsæ etiam Gratiae tibi donavere Menandre,
Felix dictorum acumen fabulis inserere.
Vivis autem in æternum. Gloria vero, Athene
nis
Quæ ex te oritur, cœlestes attingit fines.

76. *In Silentium.*

PALLADÆ.

Omnis ferè indoctus sapientissimus est , dum
tacet,
Sermonem celans ut morbum turpissimum.

77. *In Sapientiam.*

PAULI Silentiarii.

Vivere non habet vim à natura placendi, sed
abjecisse
Curas è pectoribus canas tempora.
Divitias habere volo quæ sufficient, supervacu-
um autem

Animum

106 EPIGRAMMATA.

Animum semper exedit insanum super auro
studium.

Hinc apud homines potiorem plerumque in-
venies

Et paupertatem opibus, & mortem vitâ.
Hæc tu cognoscens, cordis dirige vias,
Ad unicam spectans spem sapientiam.

78. *In Temperantiam.*

Incerti.

Cætitas & amor obvio sibi invicem
Occursu, animas perdidunt uterque.
Phædram quidèm occidit igneus ardor Hippo-
lyti,
Hippolytum verò pudica interfecit conti-
nentia.

79. *In Fortunam.*

Incerti.

Spes & tu Fortuna prorsus valete ; portum in-
veni :
Nihil mihi vobiscum, ludite post me relictos.

80. LUCIANI.

Ager Achæmenidis eram olim, nunc autem
Menippi ;

Et denuo ab alio transibo ad alium.
Nam & ille olim se tenere me credebat, & rur-
sus hie

Arbitratur;

EPIGRAMMATA. 107

Airbratur; sum autem omnino nullius, nisi
Fortunæ.

81. PALLADÆ.

Ludicrum est Fortunæ hominum vita miseranda
errabunda,

Opes & paupertatem inter in gyrum circum-
acta.

Et hos quidem dejiciens iterum more pilæ ex-
tollit,

Illos vero è nubibus ad orcum dejicit.

82. LUCIANI.

Multa Fortuna potest, fint licet incredibilia,
Humiles tollit, potentes dejicit.

Et tuum tibi supercilium & fastum compescet,
Licet fluvius auri latices tibi præbeat.

Non juncum, non malvam ventus unquam,
maximas verò

Vel quercus vel platanos novit humi proster-
nere.

83. Ejusdem.

Non infelicitè impingens charus es mortalibus,
charus es Beatis,

Et tibi facile auscultant precanti.

Sin impegeris, nemo amplius tibi amicus, at si-
mul cuncta

Inimica, fortunæque cum momentis unà mu-
tantia.

84. In

108 EPIGRAMMATA.

84. *In Invidiam.*

PALLADÆ:

Invidia misericordiâ, secundum Pindarum, est melior;

Illis quibus invidetur, splendida est vita.
Admodum autem infælices miseramur, at Ille

sim

Neve nimis felix, nec miserandus ego.
Mediocritas enim optimum est, quoniam summa quidem suapte-naturâ solent
Pericula importare, infima, verò contem-
ptum habent.

85. *Incerti.*

Invidia ipsa ipsam suis telis domat.

86. *Incerti.*

Invidia est pessimum, habet tamen aliquid boni
in se;

Tabefacit enim invidorum oculos & cor

87. *In Avaros.*

STATYLLII FLACCI

Auro vir invento reliquit restim; at alter au-
rum

Relictum cum non invenit, nexuit, quem
invenit restim.

88. *In*

88. *In Amicitiam.*

Ejusdem.

Thesaurus ingens est fidus amicus, Heliodore,
Illi nempe, qui & servare illum novit.

89. *LUCILLII.*

Si me amas, re me ama, & ne me injuriâ affi-
cias tu, Fundamentum nocendi amicitiam ponendo,
Omnibus enim hominibus ego multo potiorem
dico
Apertam inimicitiam dolosâ amiciâ.
Dicunt autem & navibus fluctivagis nocenti-
ores
Sub mare-latentes petras apertis Scopulis.

90. *In Prudentiam.*

LUCIANI.

Tardipes Consilium longè præstantius ; pernix
autem
Semper adhærentem Pœnitentiam habet:

91. *In*

110 EPIGRAMMATA.

91. In Curas.

MIMNERMI.

Tuum ipsius animum oblecta ; molestorum vero
civium

Alius de te male, alias melius dicet.

92. PALLADÆ.

Si curare potest quicquam, sis anxius, & tibi sit
Cura,

Sin de te cura est Deo, tibi cur est cura :
Neque anxius fueris sine Deo, neque curarum
expers :

Atqui ut tibi quid curæ sit, Deus hoc curat.

93. In Tempus.

PLATONIS.

Ævum omnia aufert : longum tempus novit
mutare

Nomen, & formam, & naturam, atque for-
tunam.

94. Incerti.

Rosa viget brevi tempore , si verò præteri-
erit,

Quærens invenies non rosam, sed rubum.

95. In

EPIGRAMMATA. III

95. *In Imprudentem.*

PALLADÆ.

Omnis quidem timidi & jactabundi sunt, & si quis

In hominibus aliis innascitur affectus:
At qui rationem habet vicino non palam facit,

Intus abscondens prudentia affectum.
Tuæ verò janua animæ patet, neminem lates
Neque expavescens, neque ferociens.

96. *In Astrologum.*

LUCILLI.

Patri meo fratrem Astrologi vivacem fore

Omnes vaticinati sunt ut ab uno ore:
At Hermoclides ipsum solus dixit præmaturè

moriturum,

Dixit autem, cum illum intùs mortuum
plangeremus.

97. *In Anum.*

Ejusdem.

Capillos, ô Nicylla, quidam tingere tè dicunt,

Quos tu nigerrimos foro emisti.

98. Ejusdem:

98. Ejusdem.

Caput tingis, senectutem verò tuam nunquam
tinges,

Neque genarum rugas explicabis.

Ne itaque faciem totam cerussâ confinge,

Ita ut personam & non faciem habeas.

Nihilo enim plus valet. quid insanis? nunquam
fucus

Et cerussa reddet Hecubam Helenam.

99. In Deformes.

Ejusdem.

Rostrum habens tale, Olympice, neque ad
fontem

Venias, neque inspicias in aliquam pelluci-
dam aquam.

Nam & tu, ut Narcissus, conspicatus faciem
manifestam

Continuò morieris, odio habens teipsum ad
mortem usque.

100. Ejusdem.

Fallax speculum habet Demosthenis; si enim
verum

Videret, non omnino vellet ipsum inspicere.

101. PALLADÆ.

Emisti cincinnos, fucum, mel, ceram, dentes:

Eodem sumptu personam emisses.

102. In

102. *In Fures.*

Alatum illum Hermen, deorum ministrum,
 Arcadum regem, boum abactorem,
 Stantem hujusce gymnasii Præsidem
 Nocturnus fur Aulus dixit inter auferendum,
 Multi Discipuli præstantiores magistris.

103. *In Domum incustoditam.*

Lucrosas querite domos prædones alias
 Hisce etenim est custos firma Paupertas.

104. LUCILLI.

Bubulce, armentum procul pasce, ne te Pericles
 Fur cum ipsis bobus simul abigat.

105. *In multas Artes sibi arrogantem.*

PALLADÆ.

Proles impudentiæ, indoctissime, alumnæ stultitiæ,

Dic quare fastu intumes, nihil sciens?

Inter quidem Grammaticos Platonicus; siin Platonis

Dogmata quis querat, Grammaticus tu iterum.

Ab alio fugis ad aliud: neque vero artem
 Nostri Grammaticam, neque Platonicus es.

114 EPIGRAMMATA.

Omnia sane novi, dicis, imperfectus verò in
omnibus es,
Gustans omnia nihil habes proprium.

106. *In Ebrios.*

CALLIÆ ARGIVI.

Semper ferus eras, Polycrite; nunc verò po-
tus

Protinus factus es rabidum quoddam malum.
Usque mihi videris malus esse, vinum arguit
Mores: non factus es jam malus, sed appa-
ruisti.

107. *In Pravos.*

ANTIOCHI.

Animam quidem describere difficile, formam
verò delineare

Facile; at in te contraria utraque.
Tuæ enim planè animæ perversitatem profe-
rens

In iis quæ apparent Natura formavit:
Illum verò formæ tumultum, & corporis op-
probrium,
Quo pacto quis describat, ne inspicere qui-
dem sustinens.

108. *In*

108. *In Rhetorem.*

CEREALI.

Non dicere insignia & Attica verba quinque
Feliciter est & prudenter declamare.

Neque enim si *καρπάχης*, & si *κοραλλῖ*, & illud
σίτει

Et *καλάργυρος*, dicis, protinus Homerus eris.

Mens sublit oportet scriptis, & dictionem eorum

Esse magis vulgarem, ut *quivis* intelligat quæ
dicis.

109. *In Finium Transgressorem.*

AMMIANI.

Licet usque ad Herculis columnas *veneris* finis transeundo

Terræ pars hominibus omnibus æqualis, te
manet:

Jacebis vero Iro par, habens obolo nihil plus,
In terram, non amplius tuam, resolventur
dus.

110. *In Contumeliosos.*

PALLADÆ.

Multa loqueris, ô homo, humili verò ponaris
brevi

Tace, & meditare vivus adhuc mortem.

116 EPIGRAMMATA.

111. Ejusdem.

Sol mortalibus lucis Deus: sin & ipse
In soleceret splendens, ne lucem quidem op-
tarem.

112. Ejusdem.

Laudare quidem optimum ; vituperium v. odii
principium :
At benè loqui, Atticum est Mel.

113. In Insolentem.

Ejusdem.

Si pauper sum ; quid feci ? quid me odisti non
injustè agentem ?
Clades hæc est fortunæ, non injustitia mo-
rum.

114. In Parcos.

Incerti.

Te divitem esse dicunt omnes, ego verò te dico
indigum esse,
Usus enim opum testis *est*, Apollophanes.
Si particeps sis tuorum ipse, tua sunt ; si vero
custodias
Hæredibus, ex hoc fiunt aliena.

115. PAL-

115. PALLADÆ.

Opes quidem opulenti habes, animam verò
pauperis,
O hæredibus opulente, tibi autem pauper.

116. LUCILII.

Murem Asclepiades argépti-amans vidit domi
sue,
Et, quid vis, dicit amicissime mus, apud
me?
Dulce autem mus ridens, ne omnino amice,
inquit, verearis.
Non cibum apud te quæro, tantum mansi-
onem.

117. *In Menestratum Cynicum.*

Ejusdem.

Esse quidem Cynicum te, Menestrate, & pedi-
bus nudum,
Et algere nemo contradicit prorsus:
Si verò præripias panes & frusta impudenter,
Et ego fustem habeo, & te dicunt Canem.

118. *In Viros Bonos.*

CARPHYLIDÆ.

Ne quæstu prosequaris præteriens monumen-
tum meum, viator;

118 EPIGRAMMATA.

Nihil habeo lamentis dignum ne quidem
mortuus:
Liberorum liberos reliqui; unâ fructus sum
uxore
Consenescente: tribus liberis dedi nuptias,
Ex quibus sâpe natos meo sopivi in sinu,
Nullius lamentatus vel morbum, vel mor-
tem.
Qui mihi datis inferiis innocuo, dulcem som-
num
Dormiturum miserunt in regionem pio-
rum.

119. CALLIMACHI.

Si quæras Timarchum in Plutonis *domo*, ut
perconteris,
Vel aliquid de anima, vel quomodo mox
erit.
Quæras licet ex tribu Ptolemaide, filium pa-
tris
Paulaniae: invenies vero illum in piorum re-
gione.

120. In Therin,

Ejusdem.

Curtus erat hospes, ut & tumulus. non longa
dicam.
Theris, Aristæi *filius*, Cretensis, sub me in
longum.

121. In

121. *In Fortes.*

ANACREONTIS.

Strenuus in prælio Timocritus, cuius hocce monumētum.

Mars quippe non fortibus parcit, sed ignavis.

122. *In Themistoclem.*

GERMANICI.

Pro sepulchro vili statue Græciam, statue vero super hac

Ligna, Barbaricæ indicia cladi navalis,
Et tumuli basin circum inscribe Persicum Martem,

Et Xerxem. His sepeli Themistoclem.
Columna verò ipsa Salamis superster, gesta loquens
Mea; quid me parvis magnum inditis?

123.

In eos qui ad Thermopylas moriebantur.

O hospes, nuncia Lacedæmoniis, quod hic
Jacemus, illorum morigeri institutis.

I 4

124. *In*

124. In Obscuriores.

Incerti.

Nomen mihi! quid autem hoc? patria vero
mihi, quapropter & hoc?

Clari verò sum generis: quid si obscurissimi?
Postquam vixeram gloriose reliqui vitam, quid
si ingloriè?

Jaceo autem hīc jam. Quis, cui hæc dicis?

125. Incerti.

Vitam ubi ademisti, donas sepulchrum; atqui
me abscondis

Non sepelis. tali etiam ipse fruaris, precor, tu-
mulo.

126. Incerti.

Licet me occultes, quasi nemo homo videat,
Oculus Justitiae despicit, omnia quæ sunt.

127. CALLIMACHI.

Cyzicum si veneris, parvus est labor Hippacum
invenire

Et Didymen: obscurum nullo modo enim
est genus.

Et ipsis luctuosum sanè dices verbum, verum-
tamen dic

Hoc, me illorum filium habere Critiam.

128. In

128. *In Themistoclem.*

GERMANICI.

Hunc Themistocli inanem tumulum posuit
 Magnes
 Populus, cum, patria à Medis liberatâ,
 Alienam subiit terram & lapidem. Sic voluit
 Invidia. Virtutes autem majorem habent
 mercedem.

129. *Incerti, hi verò, NERONIS.*

Me mortuo, terra mista sit mari,
 Nihil curo : mea enim bene sc̄ habent.

130. *Incerti.*

Tellus alma, senem Amynticum conde gre-
 mio,
 Multorum recordata, super te, laborum.
 Etenim affiduè tibi stirpem depegit Olivæ,
 Sxpe etiam Bromii palmitibus ornavit.
 Et cerere implevit, & aquæ sulcos ducens
 Reddidit quidem olerum feracem, reddidit
 & pomiferam
 Propter quæ tu propitia in tempora cana
 Jace, & vernalis floribus orna herbas.

131. *SIMONIDI S.*

Qui multa edi, & multa bibi, & multa mala
 dixi
 Hominibus, jaceo Timocreon Rhodius.

122 EPIGRAMMATA.

132. CALLIMACHI.

Fatum verò quis bene novit craftinum, quando & te

Charmi, illum oculis heri in nostris
Proximâ die deploratum sepelivimus; nullam illâ

Vidit Pater Diophon rem luctuosiorem:

133. *In Nioben.*

AGATHIÆ.

Tumulus hic intus non habet Cadaver:
Cadaver hoc extra non habet Tumulum;
At ipsum ipsi Cadaver est & Tumulus.

134. *In Eandem.*

ANTIPATRI.

Solam cum liberis mortuorum-p̄ctitor excipe
me

Loquacem. Sufficit tibi onus Tantalidis.
Implebit unus uterus tuum navigium, intuere
pueros
Et puellas, Phœbi spolia & Dianæ.

135. *In Timonem.*

CALLIMACHI.

Timon hominum-osor h̄ic incolo, quin præteri
Plorare cum iusteris multa, præteri modō.

136. *In*

136. *In Eundem.*

Timon, (non enim amplius es) numquid tibi
lux, aut tenebræ inimicæ?

Tenebræ. vestrūm enim plures in Orco.

137. LUCIANI.

Puerum me quinquennem, curarum expers pe-
tus habentem

Immitis Orcus rapuit Callimachum,
At ne me lugeas, etenim vitæ particeps fui
Modicæ, & paucorum vitæ-malorum.

138. *In Mulierem.*

MELEAGRE.

Lachrymas tibi etiam infra sub terrâ, Helio-
dora,

Dono, pietatis reliquias ad Orcum,
Lachrymas infelices. multùm deflendum autem
in tumulum

Libo monumentum desiderii, monumentum
benevolentiaæ.

Misere enim, misere meam te & inter mortu-
os Meleager

Lamentor, inanem Acheronti gratiam.
Heu, heu, ubi desiderabile mihi germen? ra-
puit Orcus,

Rapuit: vigentem vero florem pulvis fæda-
vit.

At

124 EPIGRAMMATA.

At te supplex precor, terra omnium nutrix, illam omnibus flebilem
Quietè tuo sinu, ô Mater amplectere.

139. *In Senem.*

Incerti.

Sexagenarius Dionysius hîc jaceo
Tarsensis, qui uxorem non duxi; utinam
verò neque pater.

140. JULIANI *Egyptii.*

Ipsam Thiodaten pictor. utinam autem ab
arte
• Aberrâsset, & oblivionem dedisset flentibus.

141. SAPPHUS.

Timidis hic cinis, quam ante nuptias mortuam
Excepit Proserpinæ niger thalamus
Quâ etiam defunctâ, omnes recenter acuto
ferro
Æquales amabilem capitum deposuere comam.

142. Incerti.

Videsne Imaginem Cassiae illius prudentis?
 Licet mortua sit, virtutibus innotescit;
 Animæ forma potius, quam corporis.

143. CALLIMACHI.

Crethida fecundo ore, doctam pulchrè ludere,
 Quærunt Samiorum sæpe filiæ,
 Dulcissimam lanificii sociam, semper loquacem,
 illa v. dormit
 Hic omnibus somnum debitum.

144. *In Servum.*

DIOSCORIDIS.

Servus ego, sanè Servus, libero autem me in
 tumulo,
 Here Timanthes, tuum posuisti alumnū.
 Felicem, innoxiam producas vitam, fin præ
 senectute
 Ad me veneris, tuus ego, Here, & in orco.

145. *In Hectorē & Ajacēm.*

LEONTI.

Hector Ajaci ensem dedit, Hectori verò A-
 jax
 Balteum. utriusque gratia fatalis.

146. *In*

146. In Heroas.

Incerti.

Terit & petram longum tempus, nec ferro
 Parcit, at una omnia perdit falce;
 Ut & Laertæ hunc tumulum, qui propè lit-
 tus
 Paulatim frigidis attenuatus difflit à plu-
 viis.
 Nomen certè Herois semper recens. non enim
 carmina
 Hebetare tempus (velit licet) potest.

147. ARCHIÆ.

Hector quidem simul Troja occidit, nec am-
 plius manus
 Sublatas opposuit Danais irruentibus.
 Pella autem cum Alexandro simul periit, pa-
 triæ itaque
 Hominibus, non patriis viri insignimur.

148. Incerti.

Thessalus Hippocrates, Cous genere, hic ja-
 cet
 Phœbi à stirpe immortalis genitus
 Plurima Tropæa in morbos qui erexit, armis
 sanitatis
 Famam nactus magnam, non forte sed
 arte.

149. In

149. *In Aucupem.*

ISIDORI.

Visco & calamis ab aere ipsum se pavit
 Eumelus, tenuiter, at cum libertate:
 Nunquam vero alienam osculatus est manum
 ventris gratiâ.
 Hoc delicias illi, hoc attulit lætitiam.
 Ter autem tricesimum cum vixisset ad annum
 hic dormit
 Liberis postquam reliquisset viscum & pinnas
 & calamos.

150. PLATONIS.

Naufragi sepulchrum sum, quod verò è re-
 gione est Agricolæ,
 Adeo mari & terræ communis subest Or-
 cus.

151. CALLIMACHI.

Utinam nunquam extitissent celeres naves: non
 enim nos
 Filium Dioclidis Zopolin gemibundi plo-
 ráffemus.
 Nunc verò ille quidem in mari alicubi fertur
 mortuus, loco autem illius,
 Nomen & inane monumentum præterimus.

152. Ejusdem.

Naxius non in terra occidit Lycus, at in Pon-
to

Navem simul & animam vidi pereuntem
Mercator ab Ægina quando navigabat, & ille
sanè in mari

Mortuus, ego verò frustra nomen tumulus
habens

Nuncio verissimum hocce verbum, fuge in
mari

Versari Hædis navita occidentibus.

153. PHACELLI.

Fuge marina opera, boum verò *manum* injice
stivæ

Si modo tibi dulce *est* longæ fines videre
vitæ;

In terrâ enim ineſt longa vita, in mari verò
nullatenus

Facile *est* canum hominis intueri caput.

154. CALLIMACHI.

Duodecennem filium pater depositus Philip-
pus

Hic, magnam spem, Nicotelem.

155. Ejus-

155. Ejusdem.

Maturini Menalippum sepeliebamus, sole autem

Occidente Basilo mortua est virgo
Suâ manu; vivere enim, fratre in ignem imposito

Non sustinuit: duplex vero domus conspexit
malum

Patris Aristippi. mœsto vultu erat autem Cyrene

Tota, prole-felicium viduam conspicata domum.

156. *In Orpheu.*

ANTIPATRI.

Non amplius delinitas, Orpheu, quercus, non
amplius faxa

Duces, non ferarum liberos greges,
Non amplius sopies ventorum fremitum, non
grandinem,

Non nivis tractus, non strepens mare.
Periisti enim: te verò multum defleverunt
filiæ

Mnemosynes, mater verò præ aliis Calliope.

Quid defunctis ingemimus natis, cum defen-

dere

Liberis orcum ne quidem diis potestas sit?

157. *In Archilochum.*

JULIANI.

Monumentum hoc Archilochi maritimum,
 qui olim amaram
 Musam viperino primus tinxit felle
 Sanguine-foedato Helicone illo miti: novit
 Lycambes
 Lugens trium nexos laqueos filiarum.
 Tacite autem præteri viator, ne forte hujus
 Irrites tumulo crabrones infidentes.

158. *In Euripiden.*

IONIS.

Non hoc tuum est monumentum, Euripide, at
 tu hujus;
 Tuâ enim gloriâ monumentum hoc orna-
 tur.

159. *In Eundem.*

Monumentum quidem Hellas tota Euripidis,
 ossa verò tenet
 Terra Macedonia, ibi enim cepit finem
 vitæ.
 Patria autem Helladis Hellas, Athenæ; pluri-
 mum v. Musas
 Cum oblectâisset, à multis etiam laudem ha-
 bet.

160. *In*

160. *In Sophoclem.*

SIMONIDIS:

Placidè super tumulum Sophoclis, placidè hedera

Serpas, virides effundens comas;
Et folium undique floreat rosa, atque amans
racinorum

Vitis, humidos circum palmites fundens,
Ob doctrinam sapientem: quam mellitus
ille

Elaboravit Mus inter & Gratias.

161. *In Anacreontem.*

ANTIPATRI Sidonii.

Floreat quatuor corymbos habens, Anacreon,
circum te hedera,

Molliaque pratorum purpureorum folia;
Fontes autem albi sursum exprimantur lactis;
Suave-olensque è terrâ dulce fundatur vi-

num.
Ut etiam tibi cinisque & ossa voluptatem per-

cipient

Si quidem ulla mortuis accedit lætitia.

162. *In suum Patrem.*

CALLIMACHI.

Quicunque meum ad tumulum fers pedem,
 Callimachi me
 Scito Cyrenæi filiumque & genitorem.
 Noscas ambos licet : hic quidem olim patriæ ar-
 morum
 Dux fuit, ille verò cecinit majora invidiâ.
 Nec indigneris : Musæ enim quoſcunq[ue] vide-
 runt lumine pueros,
 Uisque dum vita manet, canos non abjece-
 runt amicos.

163. *In Pastores.*

LEONIDÆ.

Pastores, qui hoc montis dorsum pererratis
 Capras & lanigeras ineunteſ oves,
 Clitagoræ (per terram) parvam gratiam at be-
 nignam
 Impendite, infernam propter Proserpinam
 Balent oves mihi, in impolita verò Pastor
 Petrâ fistulâ-canat placide paſcentibus ovi-
 bus.
 Vere autem primo, pratenſi flore decepto
 Rusticus coronet tumulum meum ſerto.
 Et aliquis ab agnino imbuatur lacte,
 Ovis emulctile uber iuſtinens,
 Basim humectans ſepulchri. ſunt mortuorum,
 Sunt alternæ & inter defunctos gratiæ.

164. MYRINI.

Thyrsis paganus, qui Nympharum oves pascit,
 Thyrsis, qui modulatur Panis par fistulæ,
 Meridianus Vini-potor umbrosa sub hac pinu
 dormit.
 Servat autem ipse sumpto greges pedo A-
 mor.
O Nymphæ, Nymphæ excitate in-lupos auda-
 cem
 Pastorem, ne ferarum præda fiat Amor.

165. *In Pauperem.*

CALLIMACHI.

Habui è tenui *re* modicum victum, nec quic-
 quam mali
 Faciens, nec injuriâ afficiens quenquam; ter-
 ra alma
 Micylus. Siquid pravum approbavi, neque tu
 levis
 Sis, neque alii Dii, qui me habetis.

166. *In Thaletem.*

ANTIPATRI.

Certè quidèm parvum monumentum, gloriam
 vero ad coelum usque extensam
 Sapientissimi hujus Thaletis vide.

167. Incerti.

Filio pater hoc sepulchrum erexit, contra v.
fuisse aequum,
Erat vero justitia livor velocior.

168. In Heraclitum.

DIOGENIS Laertii.

Heraclitus ego sum: quid me obtrectatis, o in-
docti?
Non vobis laboravi, at me intelligentibus.
Unus mihi vir, sexcenti. Innumeri autem
Nemo: haec eloquor etiam apud Proserpi-
nam.

169. In Diogenem.

ANTIPATRI.

Baculus, & pera, & duplex vestis Philosophi
Diogenis, vita onus levissimum.

170. In Heraclitum,

CALLIMACHI.

Nunciavit quispiam, Heraclite, tuam mortem,
& ad lacrymas me
Adegit: recordatus autem sum quoties uter-
que
Solem in confabulatione condidimus, at tu qui-
dem alicubi,

Holpes

EPIGRAMMATA 135

Hospes Halicarnassensis, pridem pridem ci-
nus:
Tuæ vero vivunt Lusciniæ, quibus ille om-
nium
Raptor Pluto non manum injiciet.

171. In Epictetum.

LEONIDÆ.

Servus Epictetus fui, & corpore mancus;
Et paupertate Iris, & amicus immortalibus
Diis.

172. CALLIMACHI.

Locutus, Phœbe vale, Cleombrotus ille Am-
braciota
Desiluit ab alto muro in mare,
Nullius morte digni conscius sceleris, sed Pla-
tonis
Uno de Anima scripto perlecto.

173. In Obtrectatores.

Incerti.

Non inscitus scripsit Cimon hæc: omni immi-
net operi
Momus, quem nequidem Heros Dædalus au-
fugit.

174. *In Myronis Bovem.*

JULIANI.

Bubulce, quo procurrere me cogis, desine pun-
gere,

Non enim mihi ars etiam hoc dedit haben-
dum.

175. *In Tantulum.*

GALLI.

Hic pristinus beatorum conviva, hic qui ven-
trem

Sæpe nectareo impleverat potu,

Jam guttam mortalem desiderat: invidus verò
Humor semper labio est inferior.

Bibe, dicit sculptura, & mysteria disce silentii.
Linguâ prompti hoc modo punimur.

176. *In duodecim Labores Herculis.*

PHILIPPI.

Perdidì Nemeæ feram immensam, perdidì au-
tem Hydram,

Et Taurum, capri verò undique perfregi
maxillam,

Baltheo detracto, equos Diomedis abstuli,
Aurea mala cum fregeram, Geryonem ce-
pi;

Augeam didici, cerya non aufugit, occidi a-
ves,

Cerberum abduxì, Ipse Olympum teneo.

177. *In Statuam Niobes.*

E viva me Dii fecerunt lapidem , ex lapide
autem
Vivam Praxiteles denuò finxit.

178. *In Echo.*

LUCIANI, *bi verò, ARCHIÆ.*

Echo scopulos habitantem vides, amice, Panis
sociam
Repercussum sonum rursus quæ edet,
Omnium vocum loquacem imaginem, pasto-
ribus dulcem
Ludicrum. Quæcunque dicis, totidem audi-
ens abi.

179. *In Statuam Veneris Cnidiae.*

Ejusdem.

Tibi formæ suspendi tuæ per pulchram imagi-
nem,
Cypri, tuâ formâ potius nihil habens.

180. *In Armatam Venerem Spartæ.*

JULIANI.

Pallas Cytheream armatam dixit conspicata,
Cypri, vin' ita ad judicium eamus?

138 EPIGRAMMATA

Illa verò molle cum risisset, quid mihi clypeum
adversum tollere?
Si nuda vinco, qui cum arma sumpsero.

181. *In Statuam Mercurii.*

XENOCRATIS.

Mercurio ligneo quidam supplicavit, & lignum
erat,
Dein ipsum sublatum humi jecit, ab hoc vero
aurum
Effluxit fracto; contumelia præbuit saepe lu-
crum.

182.

*In Statuam Junonis Herculi mammam ad-
moventem.*

Ipsam Novercam finxit: quapropter mam-
mam
Ad notham faber non addidit lac.

183. *In Statuam Nemesis.*

Nemesis prædictit cubito frænoque,
Neque immoderatum quid facere, neque ef-
frænia loqui.

184. *In*

184.

In Imaginem Galeni, Magni Medici.

Erat tempus, cum terra homines per te, Galene,

Accipit quidem mortales, eduxit vero immortales,

Viduæ erant autem domus multum plorati Acherontis,

Tuâ Pæoniâ manu.

185. *In Statuam Temporis.*

POSIDIPPI.

Quis, unde faber? Sicyonius. nomen vero quis?

Lysippus. Tu autem, quis? Tempus omnia domans.

Quare vero summis pedibus incedis? semper rotto. quid v. alas

Pedibus habes geminas? volo ventis sublatum.

Manu vero dextra quid fers novaculam? viris documentum

Acie omni me acutius esse.

Coma vero, quid in fronte? ut obvio prehendar.

Per Jovem partes *capitis* aversæ quapropter calvæ sunt?

Semel enim alatis prætermissum me pedibus

Nemo

140 EPIGRAMMATA.

Nemo quantumvis cupidus reprehendet,
Tale me Artifex formavit, vestri gratia
Hospes, & in vestibulis posuit documen-
tum.

186. *In Lavacrum.*

Aut talis Cytheream peperit aqua, aut Cythe-
rea
Talem reddidit aquam, suam cutem lavan-
do.

187. *In alterum Balneum parvum.*

Ne fastidias parva, Gratia sequitur parva.
Parvus & Veneris fuit puer amor.

188. CYRI.

Cypris cum Gratiis & filio aureis-instructo ja-
culis
Cum hic lavisset, mercedem dedit Gratia-
m.

189. *In Hospitium.*

Civis mihi, & peregrinus, semper amicus:
non enim exquirere
Quis, unde, aut quibus ortus es, est hospita-
litatis.

190. A

190. *A Naufragis.*

• LUCIANI.

Glauco, & Nereo, & Ino, & Melicertæ
 Et profundo Saturni filio, & Samothracibus
 Diis
 Servatus è Pelago Lucillius, hīc tonsus sum
 Crines capitis, aliud enim nihil habeo.

191. *In Zenophilam.*

MELEAGRI.

Dulce melos per Pana Arcadem fistulâ canis,
 Zenophila canora , dulce quiddam sonas
 melos.
 Quo te fugiam? undique me circumeunt A-
 mores,
 Et ne tantillum respirare quidem sinunt
 tempus.
 Aut enim mihi forma incutit amorem, aut rur-
 sus Musa
 Aut gratia, aut, quid dicam? omnino igne
 uror.

192. LUCILLII.

Aut amare, dele, Cupido, proflus, aut a-
 mari
 Adjunge: ut vel solvas desiderium vel mis-
 ceas.

193. RUFIN.

Nonne dixi, Prodice, senescimus? non præ-
dixi
Aderunt citò dissolutrices amoris?
Nunc rugæ, & capilli cani, & corpus lacerum
Et os priores non amplius gerens gratias.
Numquiste, superba, accedit, aut adulans.
Supplicat? ut sepulchrum jam te præterimus.

Ejusdem.

Mitto tibi Rhodoclea hanc corollam, flori-
bus plexam
Meis ipsius decerptis manibus
Est Lilium, Rosaque clausa, humidaque Ane-
mone
Et Narcissus mollis, & purperea Viola,
His redimita, desine superba esse,
Flores, & deflorescis & tu, & Corolla.

194. CALLIMACHI.

Juravit Callignotus Ionidi nunquam illâ
Se habiturum nec amicum potiorem nec a-
micam.
Juravit; atqui vera dicunt, quæ in amore fi-
unt
Juramenta non penetrare aures ad immorta-
lum:
Nunc Ille quidem alias planè accenditur igne,
miserae autem

Nymphæ,

EPIGRAMMATA. 143

Nymphæ, ut Megarensum, nec ratio nec
numerus.

195. JULIANI *Egyptii.*

Coronam nectens aliquando inveni
Inter rosas Amorem,
Et alis prehensum
Demersi in vinum.
Sumptum autem ebibi illum,
Et nunc intra membra mea
Alis titillat.

196. RUFI *Domestici.*

Omnia tui amo, solum vero tuum iudicio cas-
sum oculum
Odi, odiosis hominibus oblectatum.

197. Execratio *Laidis.*

PLATONIS.

Quæ insolenter risi per Græciam, quæ aman-
tium
Examen ad fores Lais habui juvenum,
Paphiæ speculum *suspendo*, quoniam talis qui-
dem videri
Non volo, qualis verò eram olim non pos-
sum.

198. Quæ

198.

*Quæ diceret verba Juno Hercule inter Divos
relato.*

Tuæ virtutis sudori pulchram retulit remunerationem

Tuus pater, Hercules, quoniam labor immensam gloriam

Viris novit afferre, post infinitum circulum certaminum.

199. *Decerpta ex Theognide.*

Nemo hominum persuadeat *te* malum virum amare

Cyne: quid prodest ille vir, amicus licet sit?

Neque te è molesto labore eripiet & damno,

Neque quidem boni *quicquam* habens, hujus *te* participem vult.

Improbis verò benefaciensi vanissima gratia est:

Idem ac ferere pontum maris cani.

Neque enim pontum ferens densam segetem metas licet,

Neque malis benefaciens, beneficium vicissim acceperis.

Inexpletam enim habent improbi mentem: si verò unum deliqueris,

Superiorum omnium effusa est amicitia.

At

At probi plurimū fruuntur beneficio accepto,
Memoriamque habent beneficiorū, & gra-
tiam postea.

Nunquam malum virum amicum fac sodalem,
Sed semper fuge tanquam malum portum.

Multi sanè potūs & cibi sunt amici;
In feria autem re pauciores.

200.

Malis autem piè paucis cum facultatibus vi-
vere,

Quām dives esse, injustē opes adeptus.

In justitia autem comprehensim omnis virtus
inest:

Omnisque vir bonus est, Cyrne, justus qui
est.

Divitias quidem dæmon etiam improbissimo
viro dat:

Sed virtus paucos viros, Cyrne, comitatur.

Insolentiam, Cyrne, Deus primum malum de-
dit viro,

Cujus est locum nullum positurus.

Parit sanè satietas insolentiam, cùm improbum
opes sequuntur

Hominem, & cui non mens integra sit.

Ne unquam quidem paupertatem animo pesti-
feram viro iratus,

Neque egestatem, Cyrne, malam objice:

Jupiter enim sanè libram inclinat alias alii;

Alias quidem ditescere, alias vero nihil ha-
bere.

146 EPIGRAMMATA.

Nunquam, Cyrne, eloquere verbum magnum:
novit enim nemo
Hominum quid nox & dies viro perficit.

201.

Arietes quidem & asinos querimus, Cyrne, &
equos
Generosos, & quisque vult ex bonis
Admittere: ducere autem malam mali filiam
non gravatur
Generosus vir, si ei pecunias multas dederit.
Nulla fæmina mali viri recusat esse uxor
Divitis; sed divitem vult pro bono.
Opes quidem aestimant; & ex malo natam bo-
nus duxit,
Et malus ex bono ortam: divitiæ miscuerunt
genus.

202.

Opes vero cui à Jove & cum justitia viro fue-
rint,
Et integrè semper ac stabile permanent:
Si vero injustè præter tempus vir lucri-cupido
animo
Acquiret, sive jurejurando, præter justum
capiens,
Statim quidem ferre lucrum videtur: in fine
vero
Rursum est damnum. Deorum enim superi-
or est mens.

203.

203.

Divitiarum autem nullus *est* finis certus hominibus :

Qui enim nunc ex nobis plurimas habent facultates,
Ad duplum properant. Quisnam saturaverit omnes?

Opes quidem mortalibus sunt amentia.

204.

Mali, non prorsus mali ex utero nati sunt;
Sed cum viris malis jungentes amicitiam.
Factaque improba didici, & verba maledica,
& contumeliam,
Sperans illos omnia dicere vera.

205.

Multi quidem divites sunt mali, boni autem sunt pauperes :
Sed nos cum illis non commutabimus
*Virtutem divitiis : quoniam illud quidem stabile *est* semper ;*
Opes verò hominum nunc hic nunc ille habet.
Cyrne, bonus quidem vir animum habet firmum semper,
*Bonoque *est* animo inque bonis positus, inq;*
malis.

148 EPIGRAMMATA.

Si verò Deus malo viro facultates & divitias dabit,
Insipiens malitiam non potest continere.

206.

Nil nimis festina: tempus in omnibus optimum

Factis hominum. Sæpe vero ad gloriam
Festinat vir lucrum quærens; quem fortuna

Propensa in magnum delictum protrudit:
Et eum fecit putare, quæ quidem sint mala, ea
bona esse,
Facile; quæ vero sint utilia, ea mala esse.

207.

O improba paupertas! cur manes differendo ad
alium

Virum ire? cùrque me non volentem a-
ma?

Quid abi & domum aliam accede, neque cum
nobis

Semper miseræ hujus vitæ sis particeps.

208.

Opinio quidem hominibus malum magnum est:
experiencia autem optimum:

Multi inexpertam opinionem habent bono-
rum.

209.

209.

Neque malis ægrotans auge mentem, neque
bonis
Oblectatus sis repente, antequam finem ex-
tremum videris.

210.

Ignavis verò benefaciensi duo sunt mala : nam
& se suis
Privabit multis, & gratia nulla habebitur.

211.

Ne unquam laudaveris priusquam noveris vi-
rum clare,
Ingenium, & modum, & mores qualis sit.
Multi sanè fucatos subdolos mores habentes,
Occultant induti animum diurnum :
Horum vero indicat omnium tempus mores cu-
jusque.
Etenim ego mentem longè jam extra per-
rexi ;
Prævenique laudans, priusquam tuos per om-
nia didicissem
Mores : nunc autem jam, a navi velut, lon-
gè discedo.

L 3

212.

212.

Timagora, multorum ingenium à longè inspi-
cienti

Cognoscere difficile, etiamsi sit sapiens :
Alii quidem enim vitium tectum habent
Opibus ; alii verò virtutem perniciosa pa-
pertate.

213.

Spes inter homines sola dea bona est :

Alii vero *dii* ad Olympum *nobis* relictis, abi-
erunt.

Abiit quidem Fides magna dea, abiitque viro-
rum

Temperantia ; Charitésque, ô amice, ter-
ram reliquerunt.

Juramentaque non amplius fida inter homines
sunt justa,

Neque deos ullus veneratur immortales.
Piorum verò virorum genus perit, neque jura

Amplius cognoscunt, neque sanè pietatem :
Sed donec quis vivit & videt lumen solis,

Pius existens erga deos, spem expectet :
Precetur verò deos, & splendidas coxas ado-
lens,

Speique primæ & ultimæ sacrificet :
Consideretque injustorum virorum obliquum

sermonem semper,

Qui deos immortales nihil reverentes,

Semper

EPIGRAMMATA 151

Semper alienis opibus intendunt cogitationem,
Turpia malis operibus signa ponentes.

214.

Nullus pretium redemptionis dans mortem fu-
gerit, neque gravem

Adversitatem, nisi fatum finem imposue-
rit :

Neque tristitiam, quando nempe Deus mero-
res mittit,

Mortalis vir donis, si velit, effugiat.

215. MENANDRI.

Si lachrymæ nobis malorum essent medici-
na,

Semperque qui flevit ab ægritudine cessabat,
Mutaremus lachrymas dato auro :

Nunc autem non advertunt res, neque respici-
unt

Ad has, Domine, sed eâdem viâ

Sive plores, sive non ibunt.

Quidigitur plus agimus? nihil: dolor tamen

Habet, ut arbores fructum, lachrymas.

L 4

216. L

216. *In Lyram.*

ANACREONTIS TEII Odæ quædam.

Volo dicere Atridas,
 Volo autem Cadmum canere,
 Barbitus verò chordis
 Amorem solum sonat.
 Mutabam nervos nuper,
 Et lyram omnem.
 Et ego quidem cecini labores
 Herculis : Lyra verò
 Amores resonabat.
 Valete cæterū nobis
 Heroes : Lyra enim
 Solos Amores canit.

217. *In Amorem.*

Medio noctis olim tempore,
 Vertitur ubi Ursa jam
 Ad dextram Bootæ,
 Hominumque genus omne
 Jacet labore domitum,
 Tunc Amor superveniens mihi
 Forium pulsabat vectes.
 Quis, dixi, fores frangit?
 Mea interturbabis somnja.
 Amor verò, aperi, inquit,
 Infans sum, ne formida.
 Mædo autem, & illunem
 Per noctem vagatus sum.

Misertus

Misertus sum, his auditis;
 Statimque accensa Lucerna,
 Aperui, & puerum quidem
 Inspicio, gestantem arcum,
 Alasque, & pharetram.
 Ad focum verò cum collocâsem,
 Palmis manus illius
 Refovebam, è capillis autem
 Expressi humidam aquam.
 Ille verò, simul frigus remisit,
 Age, inquit, experiamur
 Hunc arcum, siquid mihi jam
 Læditur madefactus nervus.
 Tendit verò, & me ferit
 Medio jecore, ut œstrum,
 Subvolat autem cachinnans,
 Hospes verò dixit
 Cornu illæsum quidem est,
 Tu verò cor dolebis.

218. *Ad Se.*

Dicunt feminæ,
 Anacreon, senex es.
 Sumpto speculo, cerne
 Comas quidem non superesse,
 Nudam verò tibi frontem.
 Ego autem, comæ quidem
 Sive supersunt, seu abierunt
 Non novi: hoc verò novi
 Senem eò magis
 Decere jocosius ludere,
 Quô propior mors.

219. *In*

219. *In Amorem.*

Volo, volo amare.
 Suasit Amor me amare;
 At ego habens animum
 Inconsultum, non parui.
 Ille autem protinus, arcu sublato
 Et aureâ pharetrâ,
 Ad pugnam me provocabat.
 Et ego, sumptâ in humeros
 Loricâ, ut Achilles,
 Et hastâ, & scuto,
 Pugnabam cum Amore.
 Misit, ego verò evasi.
 Ut autem non amplius habuit sagittas
 Indignabatur, dein ipsum se
 Emisit pro sagitta.
 Medius autem cor mihi
 Subiit, & me solvit.
 Frustrâ verò habeo scutum;
 Quid enim objicerem extra
 Pugnâ intus me occupante.

220. *In Amorem.*

Musæ Amorem
 Vinctum corollis
 Pulchritudini tradiderunt,
 Et nunc Cytherea
 Quærit, redemptionis pretium ferens,
 Quò liberaret Amorem.

Si vero redemerit quis illum,
Non exit, manebit vero :
Servire edoctus est.

221. *In Amorem.*

Amor olim inter rosas
Dormientem apem
Non advertit, sed vulneratus erat.
Digitum verò morsus
Manūs, ululavit,
Cursu autem & pennis alatus
Ad formosam Cytheream,
Perii, Mater, dixit,
Perii, & morior.
Serpens me percussit parvus,
Alatus, quem vocant
Apem agricolæ.
Illa verò dixit, si aculeus
Dolet ille apis,
Quantum, videtur tibi, laborant
Amor, quotquot tu feris?

222. *In Ver.*

En ut veris adventu
Gratiæ rosis abundant!
En ut fluctus maris
Mollitur serenitate!
En ut anas urinatur!
En ut grus remeat!
Purè autem effulgit Titan.

156 EPIGRAMMATA

Nubium umbræ agitantur.
 Mortalium vero fulserunt labores.
 Frugibus terra germinat.
 Fructus olivæ exserit se.
 Bromii coronatur humor :
 Per folia, per ramos
 Deprimens floruit fructus.

223. *In Cicadam.*

Beatum prædicamus te, Cicada,
 Quod summas in arbores
 Exiguo rore hausto
 Rex tanquam, canis.
 Tua enim sunt illa omnia,
 Quotcunque spectas in agris,
 Et quotcunque afferunt horæ.
 Tu verò chara es agricolis,
 Nullatenus quicquam lædens :
 Tu verò culta mortalibus,
 Æstatis dulcis propheta.
 Amant quidem te Musæ,
 Amat quoque Phœbus ipse,
 Canorámque dedit vocem :
 Senectus autem non te terit,
 Prudens, terrigena, cantus amans,
 Doloris expers, sanguinis & carnis expers.
 Propè es diis similis.

224. *In Amorem.*

Moleustum non amare,
 Moleustum verò & amare:
 Molestius verò omnium
 Frustrari amantem.
Genus nihil ad amorem,
 Ingenium, mores calcantur.
 Solum argentum spectant.
 Pereat primus ille
Qui argentum amavit
 Ob hoc non frater,
 Ob hoc, non parentes.
 Bella, cædes hujus causâ.
Quodque pejus, perimus
 Propter hoc amatores.

225. *Amor Fugitivus.*

MOSCHI

Venus amorem filium altum inclamabat, i. *alta
clamans, dicebat,*
 Si quis in triviis vagantem vidi amorem,
 Fugitivus meus est: index munus habebit.
 Est autem puer ille insignis: inter viginti alios
 cognoveris ipsum.
 Corpore non albus, verum igni similis: oculi
 ipsius
 Acres & flammei. mala mens, dulcia verba:
 Non enim idem sentit & loquitur. ut mel, vox est:
 Sed cum irascitur, mens est immitis fraudu-
 lenta, Nihil

158 EPIGRAMMATA.

Nihil veri dicens: dolosus puer, crudelia ludit.
Pulchrè capillatum est illi caput, habet autem
protervam faciem.

Exiguæ quidem illius sunt manus, sed procul
jaculatur:

Jaculatur usque ad Acherontem, & inferni
regem.

Corpore quidem nudus, at mens illi tecta est:
Et volucris sicut avis circumvolat nunc ad hos,
nunc ad illos,

Viros & mulieres, visceribus autem infidet.

Arcum habet valdè exiguum, super arcu verò
sagittam:

Exigua illi sagitta, at in cœlum usque fertur.
Et aurea in humeris pharetra: in ea autem sunt,
Amarulentæ arundines, quibus saepe etiam me
sauiat.

Omnia sunt crudelia, omnia: multo verò ma-
gis quæ ipsi est

Parva fax Solem ipsum perurit.

Si tu ceperis illum, vincitum duc, neque mis-
reas.

Et si quando flentem videris, cave ne te fal-
lat:

Etiam si riserit, tu attrahe ipsum: atque si vo-
luerit te osculari,

Fuge: malum est osculum, ipsa labra sunt ve-
nenum.

Si verò dixerit, cape hæc, dono tibi quæcumq;
mihi sunt arma,

Ne quicquam attigeris: fallacia dona sunt; ig-
ne enim omnia tincta sunt.

226. *Aurea Carmina*

PYTHAGORÆ.

Primum deos immortales, ut lege ordinatum
est,

Cole; & jusjurandum observa: deinde heroas
præclaros,

Et inferos dæmonas venerare, legitima *eis sacra*
faciens:

Parentesque honora, & qui genere tibi proximi
sunt.

Cæterorum verò tibi amicum virtute fac quis-
quis *est* optimus.

Lenibus cede verbis factisque utilibus.

Nec oderis amicum tuum exigui peccati causā,
Quoad poteris: potentia enim prope necessi-
tatem habitat.

Hæc quidem sic teneas. Cæterum his superior
esse assuesce,

Ventre quidem primum, & somno, & libidine,
Et iracundiâ. Turpe verò quippiam nunquam
facies nec cum alio,

Nec tecum: sed omnium maximè te ipsum re-
verere.

Deinde justitiam exerce, & verbis & factis.

Neque inconsideratè te in ulla re gerere assu-
esce;

Sed nōris quèd omnibus fato destinatum sit
mori:

Pecuniæ verò aliàs acquiri solent, aliàs perdi.

Quásque divinâ sorte homines calamitates ha-
bent,

Earum

160 EPIGRAMMATA.

Earum quamcunque portionem habes, leniter
fer, nec indignare :

Mederi tamen illis decet, quantum potes. Sic
verò cogita ;

Non admodum nūl tum bonis viris Parca de il-
lis tribuit.

Multi verò inter homines tam mali quām boni
sermones

Incidunt : quibus neque exterrearis, neque finas
Te dimoveri ab instituto. Mendacii verò si quid
dicatur,

Leniter sustine. Quòd autem *nunc* dicam, per
omnia perficio.

Nemo tibi neque verbis neque factis persuadeat,
Ut facias dicáve quod tibi non sit commodum.
Consulta ante opus, ut ne stulta *indè* existant.
Stolidi utique est viri & facere & dicere incon-
siderata.

Verùm ea perage, quæ te postea non molestent.
Nihil autem illorum age quæ ignoras ; sed disce
Quæcunque opus est : atque ita jucundissimam
vitam transiges.

Neque sanitatem, quæ corpori debetur, negle-
ctui habere oportet,

Sed modum in potu, cibo & exercitiis

Adhibere : modum autem voco id, quod tibi
dolorem non pariat.

Sed assuesce victimum habere purum, non delici-
osum.

Et cave ea facere quæcunque invidiam habent.
Nec sumptus importunè facias, velut honesti
ignarus ;

Nec illiberalis sis : modus quippe in omnibus
optimus.

Fac

Fac ea quæ tibi non noceant : & ante opus de-libera.

Neque somnum mollibus oculis admittas,
Priusquam diurnorum operum singula ter *animo*
percurras :

Ubi trans filii ? quid feci ? quid mihi, cum oportet, non peractum est ?

Exorsus autem à primo percense : & deinde
Turpibus quidem perpetratis, increpare; bonis
verò, delectare.

Hæc elabora ; hæc meditare ; hæc te amare o-portet :

Hæc te in divinæ virtutis vestigia constituent,
Ita certè per eum qui animæ nostræ tribuit qua-
ternum

Fontem perennis naturæ. Cæterum ad opus ac-cede,

Deos ut *id* perficiant precatus. Hæc adeptus,
Cognosces & immortalium deorum & mortali-
um hominum

Consistentiam, quâ & transeunt singula, & con-tinentur.

Cognosces, quâ fas est, naturam in omni re-similem :

Ut neque speres non speranda, neque quic-quam *te* lateat.

Cognosces quoque homines suâ sponte accepta mala habere.

Miseri, qui bona cùm prope sunt, non inspiciunt,

Neque audiunt. Malorum verò solutionem pauci intelligunt.

Talis fors hominum laedit mentes : illi verò cy-lindris

162 EPIGRAMMATA.

Alias alio feruntur, infinita habentes mala.
 Tristis enim comes lis latenter nocet
 Congenita; quam non decet accersere, sed
 cedendo fugere.
 Jupiter pater, aut multis omnes solveres malis,
 Aut omnibus, quali fortunâ sint usuri, mon-
 strares.
 Sed tu confide; quandoquidem divinum est
 mortalibus genus,
 Quibus sancta proferens natura ostendit singula.
 Quorum siqua tibi portio est, tenebis quæ te
 jubeo,
 Medelâ adhibitâ, & animam ab istis ærumnis li-
 berabis,
 Sed abstine eduliis quæ diximus, cum in pur-
 gationibus
 Tum in animæ solutione dijudicans: & singula
 considera,
 Aurigâ superne constitutâ optimâ ratione.
 Quod si relicto corpore ad liberum æthera per-
 veneris
 Eris immortalis Deus incorruptibilis, nec am-
 plius mortalis.

227. *Epitaphium Adonidis.*

BIONIS SMYRNEL.

Lamentor Adonidem: interiit pulcher Adonis.
 Periit pulcher Adonis, adlamentantur amores.
 Ne amplius purpureis in vestibus dormias, Vé-
 nus:
 Surge misera pullata & plange

Pectora,

Pectora, & dic omnibus, periit pulcher Adônis.
Lamentor Adonidem: adlamentantur amores.

Formosus Adônis in montibus jacet, femur
dente

Candidum candido dente percussus, & Venerem
dolore afficit

Tenuiter spirans: ater verò crux manat

Niveam per carnem: sub superciliis autem oculi
torpenti,

Et rosa, i. roseus color labrorum fugit: unaque
cum illo

Moritur & osculum quod Venus nunquam re-
linquet.

Veneri quidem osculum, etiam non amplius
viventis, gratum est:

Sed Adônis non sentit quòd ipsum morientem
osculata est.

Lamentor Adonidem: adlamentantur amores.

Atrox vulnus habet in femore Adônis:

Majus autem Venus habet in corde vulnus.

Circa illum puerum & chari canes ululârunt,
Et Nymphæ plorant Oreades: ipsaque Venus,
Solutis capillis, per saltus errat

Lugubris, incompta, nudis pedibus: & rubi
ipsam

Incedentem infestant, ac sacrum sanguinem
carpunt.

Acuta autem voce éjulans, per longas valles
fertur,

Affyrium maritum clamore requirens, & puerum
vocans.

At circa ipsius umbilicum ater sanguis altè erum-pebat,

Et à femore pectus cruentabatur : costarum autem loca

Nivea priùs Adonidi rubebant.

Ah ah Venus! adlamentantur amores.

Amisit pulchrum illum virum, unāque sacram formam amisit.

Nam, dum vixit Adōnis, Veneri præclara forma fuit :

Mortua autem cum Adonide est & forma Veneris ; hei hei !

Montes omnes & quercus dicunt, ah Adōni !

Et fluvii deflent luctus Veneris,

Et fontes Adonidem in montibus deplorant,

Flores autem præ dolore rubefiunt ; Venus verò Per omnes colles & per urbem flebiliter canit.

Ah ah Venus ! periit pulcher Adōnis.

Echo occinuit cum clamore, periit pulcher Adōnis.

Veneris dirum amorem quis non deploret ? hei hei !

Ut vedit, ut cognovit Adonidis intolerabile vulnus,

Ut vedit purpureum sanguinem in marcescente femore,

Brachia expandens gemendo dicebat, mane Adōni,

Miser mane Adōni, ut te postremum inventiam,

Ut te amplectar, & labra labris misceam.

Experciscere paulisper Adōni jāmq; postremò me osculare :

Tantillūm

Tantillum me osculare donec vivit osculum;
 Donec ab anima in meum os & in meum jecur
 Spiritus tuus fluxerit, & tuum dulcem amorem
 exuxero,

Atque imbibero amorem: osculum autem hoc
 asservabo,

Tanquam ipsum Adonidem, quando tu me in-
 felix fugis;

Fugis longè Adoni, & abis ad Acherontem,
 Et tristem regem & immitem: ego verò misera
 Vivo, & dea sum, neque persequi possum.

Accipe Proserpina virum meum: nam tu es
 Longè me potentior; & quicquid pulchrum est,
 ad te devolvitur.

Sum autem ego valde infelix, & inexhausto do-
 lore conficio,

Deplorans Adonidem, quod extinctus est, tēq;
 timeo.

Moreris, ô desideratissime: amor autem sicut
 somnium mihi avolavit.

At Venus vidua est: & amores in domo inanes
 sunt.

Tecum verò unà cestus periit: quid enim teme-
 rarie venabaris?

Cùm adeò pulcher es, cum feris congregdi
 ausus es!

Sic lugebat Venus. Amores unà lugebant.

Væ vae Veneri! interiit pulcher Adonis.

Lacrymarum tantum Venus effundit, quantum
 Adonis

Sanguinis fundit. Hæc verò omnia in terra
 convertuntur in flores:

Sanguis rosam gignit, sed lacrymæ anemónen.

Lamentor

166 EPIGRAMMATA.

Lamentor Adonidem : interiit pulcher Adonis.
Ne in sylvis amplius virum deplora, ô Venus ;
Est recte instructus torus, est Adonidi torus pa-
ratus.

Tuum, ô Venus, hunc lectulum tenet mortuus
Adonis ;
Et, licet mortuus, tamen pulcher est, pulcher
mortuus, quasi dormiens.

Depone *eum* & in mollibus vestibus in quibus
cubabat,
In quibus tecum per noctem sacrum somnum
capiens,

In aurea culcitra : require Adônin, etiamsi tri-
sti sit adspectu.

Depone *eum* inter coronas & flores : omnes
cum eo,

Postquam ille mortuus est, omnes, *inquam*,
flores etiam contabuerunt.

Riga autem ipsum myrtis, variis olei generibus,
riga unguentis :

Pereant unguenta omnia : tuum unguentum
periit Adônis.

Recubat tener Adônis purpureis in vestibus :
Circa eum autem plorantes gemunt amores,
Tonsi capillos propter Adonidem : & hic qui-
dem sagittas,

Ille verò arcum calcat, aliis volucrem frangit
pharetram :

Alius calceamentum Adonidis solvit, aliis lebe-
tibus

Aureis fert aquam, aliis femora lavat :

Alius retro alis refrigerat Adonidem.

Ipsam Cytharegam adlamentantur Amores.
Exinxit

Extinxit totam facem in limine Hymenæus,
Et coronam nuptialem expandit : non amplius
Hymen,

* Hymen non amplius cantilena est ; *sed cantatur ah ah !*

Ah ah, propter Adonidem adhuc magis ! ah
propter Hymenæum !

Charites deplorant filium Cinyræ,
Periit pulcher Adonis, inter se dicentes,
Et id voce acutiore dicunt quam tu Dione.
Et Parcae Adonidem deplorant Adonidem,
Et ipsum cantu revocant ; at ille non exaudit ;
Non sanè neque vult, Proserpina ipsum non
dimittit.

Finem facito, Cytheræa, lugendi, & hodie ab-
stine à conviviis :

*Nam te rursum lugere oportet, atque in alium
annum lacrymari.*

NOTE IN EPIGRAMMATA.

P. A G. I. v. 9. Πυθοῦ. | Dativus adverbialiter positus.
Πυθοῦ autem vetus Delphorum nomen, ubi certamina Pythica celebrabantur.

P. 3. v. 2. Σεληνύ. | Ἰων subscripto, in meā patria conservatā : quod animo verè magno summum est miseriæ privatæ solatium.

P. 3. v. 10. Καισαρεῖ. | Germanico. qui post amissam Oceano classem, fudit Germanos. Vide *Tacitum Annal.* lib. 2. §. 25. Invictos & nullis casibus superabiles Romanos prædicabant (Germani) qui perditâ classe, amissis armis, &c. eadē virtute — irrupissent. Ita omnia erunt concinna. Hujus igitur Epigrammatis titulus sit oportet, *In Cesarem Germanorum*.

P. 3. v. 14. Ναύτης ἵπειρος. | Xerxes intelligit, qui Atho montem pertodit, ut clavis iter pateret ; & Hellespontum junxit, quā exercitum transmitteret.

P. 4. v. 3. Τπίζδησι. | Eleg inter. Mare ponte jungi significat ; terram subjugari. vim enim utramque habet.

P. 5. v. 5. Πολεμίζεται. | Πολεμίζεται, apud Homerum. κινεῖται, σείεται rectius fortalis.

V. 7. Ἡέπ. | Quā duce. malo, in qua, ut ὅπῃ γεάς, ad allegoriam apposita.

N O T A E.

P. 6. v. 10. Ἐλισσοτο. | Ἐκπίσσω, acquisivit, potitus est. ita Hesiodus quoque alicubi.

V. 11. Τάγνις. | Mater Marsyæ.

V. 15. Οὐδὲ περ' δορύν. | Nec vultum serviliter accommodabo. ita vertere visum est, quoniam πεισαδη signifcat, sistere aliquid, ut quis concendat. πεισαδη ἐπιπον.

P. 7. v. 8. Συγγελόωση. | Disjungas σω̄ necesse est : pertinet enim ad tequens γλῶ̄, sensu postulante. præcesserat συγχλαση.

V. 1.. Μιλίη. | Uxori nempe meæ. Hic scholia festissimè se dedit ; Epigrammatis menti contradicens.

P. 12. v. 11. Titulus hujus Epigrammati ita se habet In filiam Grammatici, quæ peperit natum natamque mortuor.

P. 16. v. 8. Δῆμοθ. | Quid sibi velit, nesciebam : itaque interpretatus sum, quasi si Δημόθ scriptum fuisset.

P. 17. v. 2. Δέχεται. | Alludit ad παρθένον. omnes communī tanquam hospitio excipit Orcus.

V. 4. Δοκούμενοθ. | nempe, ἀτοπον τη ποιεῖν, vel λαζαρίεν.

P. 20. v. 8. Τέλιγ', απάνοις δεῖται φέρεις τέκεον. | Ita legendum omnino. Virgil.

— n̄dīs īm̄plūmībīs escam.

quo enim pullis jam alatis ? απάννοθ ab a privativa, & πηνύδε, dorice πλαύβε.

P. 29. v. 8. Ἐν ὅρε. | Legendum ενόρη, pro ενόρη, inspice. Brodæus.

P. 30. v. 10. Μοεῖνο. | Αυτὴ τῇ, μωεῖα, à μωεῖ's stultus, nova licentia.

P. 12. v. 1, 2. Κάρκανο, κοναλεῖ, σίζει, κελάρευε. | verba sunt materialiter sumpta.

V. 14. Καλῶς εἰπεῖν. | Lusus non invenustus. in ambiguo sensu τῇ, καλῶς εἰπεῖν ; cui opponitur ὀνειδίζειν, βλασφημᾶν, & barbarè loqui.

Benē de aliis loqui. id demum est Sermonis vera elegancia, id est atticum Mel.

P. 34. v. 15. Δίζεδε. | Subintel. χεῖ, vel δεῖ.

NOTÆ.

V. 16. Ἐπειστέλλω. | Subaud. χείρα, quod in priore Epigr. expressum habes.

V. ult. Δολιχός. | Supple νικήσας, inquit Anna Tanaq. Fabri filia. potius χρόνος. Δολιχός χρόνος alibi. Sententia hæc est. Ille quidem brevis eit, at longo tempore sub me jacebit. Tumulus loquitur.

P. 35. v. 5. Τύμβω. | Sine λόγῳ subscripto. doricè pro πύρε.

P. 36. v. 12. Μεῖον. | Lege μεῖζον. si minus, corruit sensus.

P. 40. v. 3. Ἀς ότι ἀποφεύγεται. | οὐ ότι ἀποφεύγεται scribe, inquit Vincentius. idem tamen per Elliptin τοῦ, εἰπειχε, vulgatam lectionem posse stare fatetur.

P. 40. v. 5, 6. Ορθίς τεργάσσων. | hi versus sic explicandi sunt.

En tibi imaginem Cassiae illius prudentis. at quorsum imago? inquit ille, etiam mortua virtutibus innotescit; cui respondeatur, animæ pulchritudo potius ex virtutibus innotescit, quam corporis; itaque non frustra est hæc imago. Quin & mutatis, punctis, paulo aliter interpreteris licet.

Vides vultum Cassiae prudentis
Licet mortua sit: nam virtutibus
Innotescit animæ potius forma, quam corporis.

P. 41. v. 6. Βασίη αἴπο. | Ἀπολείπεται. βασίη paulatim.

P. 47. v. 7. Καταχαίνοστο. | Activè sumendum ni falor.

P. 49. v. 8. Φίλος αἰδονάτος. | Εὐδαίμων, felix. Grævius in Hesiodum. solus es quem diligunt Dii. Terent.

V. 10. Εἰς αἴδην. | Ex verbis Ciceronis I. 1. Tuscul. Quæstionum satis constat pro αἴδην legendum esse εἰς ἀλαζ. Vincent.

P. 54. Βάλλει, πόθεν. | Legendum βάλλει πόθεν, aut evim mihi tua forma incutit amorem, &c. nullus enim celi potest sensus ex verbis, ut nunc sunt.

P. 55. Tibullus lib. 4. Eleg. 5. appositę,
Neu tu sis inusta Venus; vel serviat æque

Vincentus

NOTÆ.

Vinctus uterque tibi, vel tua vincula levata

P. 59. v. 12. Lege ἐλπόμενος.

P. 64. v. 18. Πειρίσσωμά τόδε τέξον, εἴπ., &c. | Olim
legebatur δὲ nullo tensu. Idem quoque monuit Stephanus.

P. 65. v. 5. Ἐγαῖος τὰς κόμας. | Ellipsis, κατὰ τὰς κό-
μας. Sic Aristoph. in nubibus. Act. I. Scen. 2. Ἀγήπητ
ἀρπαχθεφῶντα Σωκράτης, Φύλλαν ὄποστε ἀλογετο τῷ αὐ-
τῆς ποδας. i. e. κατὰ τὰς φύλλας. Latine, quod ad co-
mas, & quod ad culicem.

V. 10. Οσφ. | Subaud μᾶλλον.

P. 66. v. 3. Τῇ γόνῳ βαλωμένῃ ξένῳ. | Αγπὶ τῷ τρυγαλο-
ιαδᾳ, βοσκών nempe. Ita locus dilucidus erit.

V. 9. Lege Ζητεῖ λύτρα φέρουσι.

P. 67. v. 7. Χαείτε. | Quid h., χαείτας ῥόδα βρύνων,
legas? sensu sane venusto.

V. 20. Hunc versum delendum censet Faber. quin & κα-
θελών in fine explicat, exstrensi se. Sed non ego credulus
illi. καθελών est deprimens, degravans ramos suo onere.

P. 68. v. 3. Φιλία. | Φίλος. Faber.

V. 10. Ιδὲ γῆγες. | Nam, ut Lucretius ait l. 4. v.
60.

Veteres ponunt tunicas aestate cicade.

O HE, jam satis est, inquiēs. at quia stulta est cle-
mentia perituræ parcere chartæ, locum Callimachi
nondum intellectum explicare conabor, *Hymn. in Diana* m.
v. 136.

Πολυνια, οὐδὲ εἴη μέρος φίλοι, οὐδὲ λανθάνει,
Εἴτω μὲν τὸς, ἀνεστα. —

Tanaquillus Faber restituit, οὐ καριλίσσει, vel οὐ κα φίλο-
ει. & assentientem habet filiam. At hoc est gratiarum, non
cimendare Authores, sic explicat.

Veneranda, horum, sit mihi ille amicus, quicunque est
memor; sim quoque ipse, Regina. αλαζόνεις, μανίαν,
Favorinus, &c. ab eis non & λύθη oblivio. nulla hic diffi-
cultas.

Quin

NOTÆ.

Quin & Plutarchi locum à Fabro corruptum vindicare libet. Vide Fabri notas ad Anacreon. Od. 18. νόμιμον πίνα μάχης Συμπόσιον φελεγγόν δέ εἰμάχοντο πολιών ξεῖνον. legendum μάχης Κωνστάντιου, de qua lectione Docti tria verba non commutabunt, inquit Faber. attamen nihil est mutandum, interpunge modò, νόμιμον πίνα μάχης, Συμπόσιον φελεγγόν δέ εἰμάχοντο. μάχης sequitur εὐάγνω.

---

*Prostant Venales apud Tho.
Dring, ad insigne Occæ in
vico vulgo dicto Fleetstreet.*

Aurelii Theodosii Macrobii, V. Cl. & Inlustris Opera. Accedunt integræ Isaacii Pontani, Job. Meursii, Jacobi Gronovii Notæ & Animadversiones. Editio novissima, cum Indice Rerum & Vocum locupletissimo.

Macrobius is a very useful Book, and fit to be read by the upper part of a School, and the lower of a College. This Author being a kind of Repertory of Customs and Antiquities, which Youth must nor be ignorant of; and cannot be better and more advantagiously furnish'd

CATALOGUS, &c.

nish'd with, from any other hand: particularly his Comparison of *Virgil* with *Homer*, (which he performs excellently well, and much better than the great *Scaliger*, who seems always byass'd right or wrong in favour of *Virgil*) and therefore is of mighty use to Young Men, that they may see how the *Romans* borrowed their Thoughts, nay even Expressions, from the *Greeks*: that themselves may be encouraged to imitate, and that they may compare and judge of Preference.

Linguæ Romar.æ Diction. Luculentum Novum.
A New Dictionary, compleater than any yet extant, in five Alphabets: Representing 1. The English Words and Phrases before the *Latin*, among which latter, no Word or Expression is admitted, but what is Classic and of an approv'd Authority. 2. The *Latin* Classic, before the *English*; wherein care is taken, that the proper and original Signification of each Word is first set down, which is followed by those that are derivative, metaphorical or remote. 3. The *Latin* Proper-names of those Persons, People, or Countries that frequently occur, or are any way remarkable in Classic Authors, with Explications from their several Languages, and a short account of them historical and geographical. 4. The *Latin* Barbarous, explaining as well such Technical Words or Terms of Art, as are made necessary to us by the many Inventions and Discoveries not known to the Ancients, as those which crept into the *Latin* Tongue during the Ignorance and

CATALOGUS

and Darknes of the middle Ages. 5. The Law Latin, comprehending those Words which are made use of by the Common Lawyers in their particular Profession, very necessary for the understanding of Charters, &c. The Whole completed and improved from the several Works of *Stephens*, *Cooper*, *Gouldman*, *Holyoke*, Dr. *Littleton*, a large Manuscript, in three Volumes, of Mr. *J. Milton*, &c. In the Use of all which, for greater exactness, recourse has always been had to the Authors themselves. In Quarto.

Apologia Ecclesiæ Anglicanæ. Autore *Joanne Fuelle*, olim Episcopo Sarisburiensi. Priorum editionum Collatione Castigatior.

P. Virgilii Opera, & D. Junii Juvenalis & A. Perseti Flacci Satyræ. Both reprinted from the best Paris Edition, done for the use of the Dauphin, the Text being printed on a fair Roman Character, to which is annexed a plain Paraphrase in Prose of every Verse, upon all difficult Places, Words and Phrases; and that which renders them the most useful and compleat that ever yet was published, is the celebrated *Index's* of *Erythraeus* and others, referring to every Word in the Books as often as they occur.

P. Terentii Comœdiæ,

Q Horatii Flacci Opera,

C. Nepotis Vitæ,

L. Annæ Flori Epitome,

C. Julii Cæsaris,

M. T. C. Orationes quædam selectæ,

Phædri. Fabulæ,

Omnes juxta Exemplaria Parisiensia in usum
Delphini

LIBRORVM, &c.

Delphini edita denuo *Londini* summa Cura re-
cusi.

Dr. *Holyoke's* Dictionary, in a large *Folio*; printed on good Paper and a good Character, containing near four hundred sheets, in 3 parts, 1. The *English* before the *Latin*, having above ten thousand Words more than any Dictionary yet Extant. 2. The *Latin* before the *English*, with correct and plentiful Etymological Derivations, Phylological Observations, and Phraseological Explications; to which there is added six thousand Words more than in any former Book of this Nature. As also the Phrases, Difference of Words of the same Signification, the *Greek* and *Roman* Antiquities, viz. their Magistrates, Habits, Customs and Ceremonies, used at Sacrifices, Meals, &c. As also their *Formulae*, and likewise the most textual usual Hebrew Roots and Derivatives added to the Simples, Themes, and Compounds of the *Latin*, are inserted. 3. The Proper-names of Persons, Places, and other things necessary to the understanding of Historians and Poets. The whole comprehending whatsoever is material in any Author upon this Subject; together with very considerable and ample Additions, carried on by a diligent search into, and perusal of, very many Authors both ancient and modern. Whereby this Work is rendered the useful of any that was ever yet Extant in this kind.

Finis Catalogi.